

Mimarlık, Sanat ve Tasarım Dergisi - Architecture, Art and Design Magazine

Seramik TÜRKİYE

Mart - Mayıs 2012
March - May 2012
Architecture / Mimari : 39
ISSN 1304 - 6578
Ücretsizdir / Free of Charge
Türkiye Seramik Federasyonu Dergisi
Journal of Turkish Ceramic Federation

ALAIN DE BOTTON
MUTLULUĞUN MİMARISI • ARCHITECTURE OF HAPPINESS

NEVZAT SAYIN
DOĞAN HOLDİNG GENEL MÜDÜRLÜK BİNASI
DOĞAN HOLDİNG HEADQUARTERS BUILDING

DAVID CHIPPERFIELD
HEPWORTH WAKEFIELD MÜZESİ • MUSEUM

FOSTER+PARTNERS
MCLAREN ÜRETİM TESİSİ • MCLAREN TECHNOLOGY CENTRE

RMJM

ÖZYEĞİN ÜNİVERSİTESİ KAMPUSU
ÖZYEĞİN UNIVERSITY CAMPUS

Modeli

Garden Stone. Ruhunu doğadan aldı.

kale.com.tr

Kalebodur

Yaşam tarzınızı seçin

Hayal edin, yaşam tarzınızı yansıtalım

**BRUNO
SERAMİK**

Organize Sanayi Bölgesi 5. Cad. No:2 26100 ESKİŞEHİR | TÜRKİYE Tel: 0 222 236 16 36 | Faks: 0 222 236 10 66

www.brunoseramik.com.tr

**BRUNO
SERAMİK**

Seramik TÜRKİYE

Mimarlık, Sanat ve Tasarım Dergisi - Architecture, Art and Design Magazine

➤	BAŞLARKEN - INTRODUCTION	
	EDİTÖRDEN - <i>editorial</i>	05
	BAŞKANIN MESAJI - <i>message from president</i>	06
	HABERLER - <i>news</i>	08
➤	MİMARLIK - ARCHITECTURE	
	ALAIN DE BOTTON İLE MUTLULUĞUN MİMARİSİ ÜZERİNE SÖYLEŞİ	32
	<i>Interview with Alain de Botton About The Architecture of Happiness</i>	
	DOĞAN HOLDİNG GENEL MÜDÜRLÜK VE OFİS YAPISI	44
	<i>Doğan Holding headquarters and office building</i>	
	HEPWORTH WAKEFIELD MÜZESİ	54
	<i>Hepworth Wakefield Museum</i>	
	VEHBİ KOÇ VAKFI KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ	62
	<i>Vehbi Koç Foundation Culture and Art Center</i>	
	FABRİKANIN İÇİNDEYİMİŞ HİSSİ YARATAN SHOWROOM: ERSA	70
	<i>The showroom giving the sense of being inside the factory: ERSA</i>	
➤	YEŞİL BİNA - GREEN BUILDING	
	ÇEVRECİ BİR KAMPÜS: ÖZYEGİN ÜNİVERSİTESİ ÇEKMEKÖY KAMPÜSÜ	78
	<i>An Environmentalist Campus: Özyeğin Çekmeköy Campus</i>	
	ÇEVREYLE UYUMLU YEŞİL BİNA: MCLAREN ÜRETİM MERKEZİ	86
	<i>Environmentally friendly green building: McLaren Production Center</i>	
➤	MİMARİ SERGİ - ARCHITECTURAL EXHIBITION	
	EMRE AROLAT ARCHITECTS'TEN F A B R İ K A	90
	<i>F A B R İ K A from Emre Arolat Architects</i>	
	CANAN DAĞDELEN'DEN "UZAMSAL BELLEK"	102
	<i>"Spatial Memory" from Canan Dağdelen</i>	
➤	MAKALE - ARTICLE	
	MİMARİ SERAMİK OLARAK KÜTAHYA ÇİNİLERİ	94
	<i>Kütahya çinis as architectural ceramics</i>	
➤	MİMARİ ÖDÜLLER - ARCHITECTURAL EXHIBITION	
	MIPIM 2012 FUTURE AWARDS'UN EN BAŞARILI ÜLKESİ TÜRKİYE OLDU	106
	<i>Turkey becomes the most successful country of MIPIM 2012 future awards</i>	
➤	SANAT RÖPORTAJI - ART INTERVIEW	
	BİR SERAMİK SANATÇISI VE EĞİTİMCİNİN SERÜVENİ...	112
	<i>The adventure of a ceramic artist and educator...</i>	

44

62

94

54

106

90

32

70

TÜRKİYE SERAMİK FEDERASYONU

Türkiye Seramik Federasyonu Dergisi Journal of Turkish Ceramics Federation

Türkiye Seramik Federasyonu Adına Sahibi /
Publisher for Turkish Ceramics Federation
Zeynep Bodur Okyay

Genel Koordinatör-Sorumlu Müdür / General Coordinator-Responsible Editor
Germiyan Saatçioğlu - germiyan@serfed.com

Sanat Editörleri / Art Editors

Yrd. Doç. Candan Güngör (Dokuz Eylül Üniversitesi)
candan.gungor@deu.edu.tr

Öğr. Gör. Mutlu Başkaya Yağcı (Hacettepe Üniversitesi)
mutlubaskaya@gmail.com

Fatma Batukan Belge
batufatu@yahoo.com

Bilim Editörleri / Science Editors

Prof. Dr. Akin Altun (Dokuz Eylül Üniversitesi)
akin.altun@deu.edu.tr

Prof. Dr. Z.Engin Erkmen (Marmara Üniversitesi)
eerkm@marmara.edu.tr

Doç. Dr. Recep Artır (Marmara Üniversitesi)
recep.artir@marmara.edu.tr

Doç. Dr. Taner Kavas (Afyon Kocatepe Üniversitesi)
tkavas@aku.edu.tr

Yayın Kurulu / Editorial Board

Prof. Dr. Ahmet Ekerim (Yıldız Teknik Üniversitesi)

Prof. Güngör Güner (Marmara Üniversitesi)

Prof. Dr. İskender Işık (Dumlupınar Üniversitesi)

Prof. Meltem Kaya Ertl (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

Prof. Süleyman Belen (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi)

Prof. Ömür Bakırcı (Ortaođu Teknik Üniversitesi)

Prof. Sevim Çizer (Dokuz Eylül Üniversitesi)

Kemal Yıldırım (Akış Yapı)

Kılıç Orhan Erdemir (Ece Banyo)

Nesil Var (Creavit)

İlke Ulucan (Vitro Karo)

Pınar Kaya (Çanakkale Seramik)

Ebru Uzluer (Bien Seramik)

Esin Çıralı (Serel)

Güler Çankaya (Hitit Seramik)

Ebru Tüzüner Ağva (Elmor A.Ş.)

Yeşim Bilgi Yörükođlu (Kale Grubu)

Sevgin Utluluđ (Seramik Tanıtım Grubu)

Gülen Bayer (T. Seramik Federasyonu)

Belgin Özdoğan (T. Seramik Federasyonu)

Yayın Türü / Type of Publication

Yerel Süreli Yayın / Local Periodical

Yönetim Yeri / Address

Büyükdere Cad. No: 85 Stad Han Kat: 4 Mecidiyeköy / İstanbul / Turkey

Tel: +90 212 266 52 54 Faks: +90 212 266 51 23

info@serfed.com www.serfed.com www.turkishceramics.com

Hakemli bir dergidir / Refereed Journal

Yazım Kuralları

Seramik matzemelerle ilgili (Cam, Çimento, Emaye dahil) orijinal araştırma, davetli makale, derleme, teknik rapor ve haber türündeki yazılar bilgisayarda yazılmış olarak PC Word belgesi formatında e-posta ile iletilmeli, ayrıca kağıt çıktısı da Türkiye Seramik Federasyonu adresine gönderilmelidir. Yazar, makalesinde yer alacak görseller 304 dpi çözünürlükte elektronik olarak taranıp CD'de teslim etmelidir. Eger bu mümkün değilse mutlaka dia ve kart baskı (10x15 cm) şeklinde gönderilmelidir. Yazılarda kullanılan şekil, şema grafikler "Word Belgesi" içine yapıştırılmamalı, her biri tek bir resim belgesi olarak CD ile gönderilmelidir. Kullanılan kaynaklar metin içinde numaralandırılmalı, metin sonunda mutlaka toplanmalıdır. Bilim ve sanat makalelerinde özet kısmının olması zorunludur. Gönderilecek makalelerin maksimum 1500 sözcüğü geçmemesi gerekmektedir. Gönderilen ya da istenen her yazının kabul edilip edilmemesi ya da düzeltme istenmesinde Yayın Kurulu tam yetkilidir. "Sanatsal ve Bilimsel" başlığı altında değerlendirilecek makaleler mutlaka en az bir hakem tarafından değerlendirildikten sonra Yayın Kurulu'na incelenmektedir. Dergideki yazılardan kaynak göstermek koşuluyla alıntı yapılabilir. Dergiye gönderilen yazılar yayınlansın ya da yayınlanmasın yazarına iade edilmez. Özgün ya da derleme yazılardaki bilgiler ve görüşler yazarın sorumluluğundadır. Ticari reklamlar firmaların sorumluluğundadır.

Yayına hazırlık / Prepared for publication by

Genel Yayın Yönetmeni / Managing Editor
Bülent Tatlıcan
bulent@krmedya.com

Yayın Editörü / Editor
Mimar / Architect - Heval Zeliha Yüksel
yzeliha@yahoo.com

Yayın Danışmanı / Production Consultant
Aylin Muhaddisoğlu - aylin@krmedya.com

Görsel Yönetmen/Art Editor
Mehmet Akif Dilmen - makifdilmen@gmail.com

Fotoğraf Editörü / Photography Editor
Emre Yazıcı
Semih Eren - semih@krmedya.com

İngilizce Çeviriler/ English Translations
Ali Turan Aksoy

İletişim / Communications
Tel: 0212 262 07 66 Gsm: 0533 440 66 91
info@krmedya.com
Araba yolu cad. No:10/B Sarıyer / İSTANBUL

Baskı / Publishing
FRS Matbaacılık Mas- Sit Matbaacılar Sitesi
5. Cad. 34 Bağcılar 34204 İstanbul

Bu dergi Seramik Tanıtım Grubu'nun katkılarıyla yayınlanmaktadır.
This journal is published with contributions from Ceramic Promotion Group

Mimar / Architect, Heval Zeliha Yüksel

Ceramic House,
Wang Shu

“Tarih tekrarlanmaz ama kafiyeli akar” (History doesn't repeat itself, but it does rhyme)

Mark Twain

Bir kentin yapıları ve sokakları, o kent hakkında ipuçları verir. Kentin özel köşeleri her zaman davetkardır. İstanbul o kadar çok farklı unsuru bir arada barındırıyor ki yenilik, eskilik, yerellik, modernlik, öncü olma hali hep var. Hep de olacak gibi. İçinde yaşadığımız modernist dönem, her ne kadar yeniliği temsil etse de, aslında geleneği bozmuyor, gelenekten besleniyor. Bunu söyleyen sadece biz değiliz. Mimarlar ve sanatçılar da yaşadıkları toplum ve çevreden beslendikleri sürece, ideolojilerinde farklılık olsa da, eserlerinde kaçınılmaz benzerlikler görülebiliyor, ama farklı olan ifade biçimleri oluyor. Ve bu sistem böyle aktığı sürece ortaya gerçekten iyi sonuçlar çıkıyor. Altunizade’de işte böyle ‘mağrur’ bir yapı dikkatimizi çekiyordu son günlerde. Nevzat Sayın tarafından tasarlanan yapı, az evvel sözünü ettiğimiz **yeniyi eskinin içinden çıkarma** örneklerinden sadece biri. Bu yapıyı kapak konusu yapmamız ondan sebep. Alain de Botton ile “Mutluluğun Mimarisi” üzerine bir söyleşi yaptık. Sadelik ile nasıl derinleşebileceği sorusu hem metin, hem de okunan kelimelerin zihinde bıraktığı etki anlamında ilk fark ettiğimiz noktaydı. Gündelik yaşamımızı felsefe ile ilişkilendirmesindeki başarı, yapılar ve gelişim süreçleri ile ilgili kısa net bilgileri ‘su içer gibi’ vermesi onun sırrı sanırım. Satır aralarında dedi ki: **“Mesleki olarak mimarlık dünyası ile büyük ölçüde uğraşan biri olarak, geçmişin başarıları üzerine inşa etmeye devam eden yeni bir nesil arıyorum.”** “İyi hissettiren” bir yapı olarak ‘Vehbi Koç Vakfı Kültür ve Sanat Merkezi’ ile David Chipperfield’den yeni bir müze projesi koyduk sayfalarımıza, yine aynı dili tutturmak için. Türkiye yükselen değer. İstanbul marka kent. Herşeyden önce kentli olma bilinci üzerinde durulması gereken bir marka kent. Pek çok sektörde olduğu gibi, mimarlık alanında da çekim yeri ve öncü olma yolunda. MIPIM 2012’de en çok ödül alan ülke olması boşuna değil. Markalaşmaya çok büyük katkı. İlk mimarlık sayımıza olumlu tepkiler aldık. İyi mimarlık örneklerini anlatmak üzere yola çıktığımızı yineleyelim. Hep söylediğimizi başka örnekler üzerinden anlatmaya çalıştık bu sefer. **Yerel olana dikkat çekmek, yerellik ile modernliği biraraya getiren** örnekleri sunmak ve ulaşması gereken yere zamanında duyurmak amacıyla sizlere bizden haberler vermek üzere tekrar huzurlarımızdayız. 2012 Pritzker ödülünü alan Wang Shu’dan ‘Ceramic House’ resmi ile kapatırken dileğimiz yakın gelecekte ülkemize de Pritzker ödülü gelmesi...

Söz uçar yazi kalır..

Buildings and the streets of a city give hints about that city. Private corners of a city are always welcoming. İstanbul such a city that hosts a combination of so many different elements, there is always a state of being pioneer in terms of innovation, oldness, localism, modernity. As always there seems to be. **However the modernist period, that we live in, represents mostly the innovation, in fact it does not destroy the tradition, it is fed with the tradition. We are not the only ones who claim that situation. As the architects and artist are fed with the society and the environment they live in, even if they have different ideologies, there may occur some similarities on their works, but their forms of expression are different.** And as long as this system flows like this, there happens really very good results. Recently, such an “uppy” structure was drawing our attention. The building, designed by Nevzat Sayın, is just one of the example for **creating the new one by taking in through the old one** what we have just mentioned about. This is why we have chosen this structure as the cover story. We had an interview with Alain de Botton on “Architecture of Happiness”. The question of how it could deepen with simplicity was the first noticed point for us, both in the text and first impression that is left by words on mind after reading. I guess, his success in correlating quotidian life with philosophy, giving brief and clear information related to structures and development processes as easy as “drinking water” is his secret. Between the lines, he said: **“As a person who is engaged in the world of architecture to a large extent in professional manner, I am looking for a generation that continues to build on the achievements of the past.”** We have included “Vehbi Koç Foundation for Culture and Arts Centre” as a structure that makes “feel good” and a new museum project of David Chipperfield to our pages, to hold on the same rhythm of language. Turkey is a rising value. İstanbul is a brand city. A brand city on which needed to focus on awareness of being a citizen, first of all. As it is in many different sectors, it is on the way of being a pioneer and attraction place for architecture too. Being the most awarded country in MIPIM 2011 has a meaning. This is a great contribution for brand building. We have received positive responses to our first issue on architecture. We would like to repeat that we have set out to describe the examples of good architecture. This time, we tried to explain through other examples what we always say. We come into your presence **with the purposes of drawing attention to what is local, provide examples, which bring localism and modernity together** and to give you news about us on time to the correct location. While we are ending up with a 2012 Pritzker awarded image called “Ceramic House” by Wang Shu, we would like to say that we wish to have Pritzker prize to our country in the near future..

Verba volant, scripta manent...

Zeynep Bodur Okyay
SERFED Başkanı /
Chairman of SERFED

Değerli okuyucular,

2012 yılını seramik ve yapı sektörü olarak heyecan ve umut ile açtık. Ekonomimizdeki olumlu gelişmeler tüketici davranışlarında güven ve istikrar olgularını oluştururken, daha kaliteli ve daha estetik ürün ve çözümlerin talep edilmesini sağladı. Bu gelişmeler seramik sektörünün de gelişim yönelimi için çok kuvvetli bir dinamizm yarattı. Estetik, tasarım, teknoloji ve sanatın bir araya gelerek oluşturduğu yüksek katma değer ile ilerleyen seramik sektörünün, son iki yıldaki büyümesinin mimari gelişimimizde de itici bir güç olduğunu görüyoruz.

Seramik sektöründe olduğu gibi diğer alanlarda da insanı önemseyen, görsel ve işlevsel kaygıları gözetilen ürün ve sistemlerin gelişmesi, mimarlık ve tasarım disiplinlerimize olumlu katkılar üretmeye devam ediyor. İnsanı mutlu etmek odaklı olan bu gelişmeler gelecek için büyük umutlar vaat ediyor.

Dergimizin bu sayısında, çok samimi ve değerli bir yaklaşım ile içeriğimizi oluşturmaya çalıştık. Alain de Botton'un "Mutluluğun Mimarisi" söyleşisinde bizlere aktardığı gibi; güzellik ve mutluluk ilişkisinin en iyi örneklerine mimari yapılardaki yaklaşımlarla tanıklık ediyoruz. Bu nedenler ile, ürün temeli üzerinden en özgün ve en estetik tasarımları oluşturma kaygısının yanı sıra, ürünlerin en iyi şekilde ifade edilmesini sağlamak da önemli hale geliyor. Potansiyel kullanıcılar ve ürünlere duyulan saygı ile, ürün sunumlarının ve iletişim platformlarının da özgün bir dilde ele alınmasını elzem kılıyor.

Bu sayımızda iki etkileyici showroom'u dergimize taşıdık. Tasarımını Yalın Tan ve Jeyan Ülkü'nün yaptığı Ersal İstanbul Showroom'u, metal ve ahşaptan üretilen dev "kutu"ların grafik enstalasyonlarla desteklenmesi ve bunun ürün teşhirleriyle birleştirilmesi sonucunda çarpıcı bir yapı oluştururken, Kale Grubu markalarının yer aldığı ve Demirden Design tarafından tasarlanan Kale Fulya Showroom'un, mağaza TASARIMI yaklaşımında teknoloji ve tasarımı bir araya getirerek, yenilikçi, çevre dostu ve fonksiyonel ürünleri bir arada sunmasını, sizlerle paylaşıyoruz.

Mimari açıdan diğer bir önemli bir yapı olan Hepworth Wakefield Müzesi'nin, David Chipperfield Architects'in çalışmaları ile nasıl bir hikayeye dönüştüğünü, bununla birlikte Doğan Holding Genel Müdürlük Binasının mimari tasarımının Holding kurucusu Aydın Doğan'ın görüşleri ile nasıl şekillendiğini ve Türkiye'nin MIPIM 2012 Future Awards'un en başarılı ülkesi seçilmesi ile ödüllü mimar Rus Sergei Tchoban'ın Duravit için Türkiye'ye gelişi gibi, sektörümüz için önemli haberleri, yine bu sayımızda sizlerle paylaşıyoruz.

SERFED olarak, sektörümüzün ve Türk mimarisindeki gelişmelerin yeni yılla beraber bizleri başka vizyonlara taşıyacağına inançla dergimizin sizlere keyif vermesini dilerim.

Saygılarımla.

Dear readers,

We, as ceramic and construction industry, opened 2012 with great hope and excitement. While the positive developments in our economy reinforced confidence and stability in the consumer behaviors, it also provided demand for more quality and more aesthetic products and solutions. All these developments created a very strong dynamism for the development orientation of the ceramic industry. We observe that the growth in the ceramic industry in the last two years, which is progressing with the high added-value created by the combination of aesthetics, design, technology and art, has also been a drive for our architectural development.

Like in the ceramic industry, the development and increase of products and systems which value man, and observe visual and functional concerns continue to provide positive contributions to our architecture and design disciplines. All these developments, which focus on making man happy, promise great hope for the future.

In this issue of our magazine, we tried to design the content with a very friendly and valuable approach. Like Alain de Botton told us in the conversation "Architecture of Happiness, we witness the best examples of the correlation between beauty and happiness in the approaches reflected on architectural structures. For all these reasons, it is now becoming important to ensure the good expression of the products in addition to the concern for creating the most unique and most aesthetic designs. The respect felt for the potential users and products makes it necessary to handle the product presentations and communication platforms in a unique manner.

In this issue, we carried two impressive showrooms into the magazine. While Ersal İstanbul Showroom, which is designed by Yalın Tan and Jeyan Ulku, creates an impressive and astonishing structure as a result of supporting of huge "boxes" made of metal and wood with graphical installations with product displays combined, Kale Fulya Showroom, which includes the brands of Kale Group and designed by Demirden Design combines technology and design in store DESIGN and offers innovative, environment-friendly and functional products.

Also, you will find in the magazine how the Hepworth Wakefield Museum, which is another important structure in terms of architecture, turned into a story with the works of David Chipperfield, and how the General Management Building of Doğan Holding took its shape with the ideas of Aydın Doğan as well as important industrial news such as Turkey's being selected as the most successful country by MIPIM 2012 Future Awards and Russian Sergei Tchoban Duravit's visit to Turkey, who is an award winning architecture.

As SERFED, we believe that our industry and the developments in the Turkish architecture will carry us to different visions along with the new year. I hope you will enjoy reading the magazine.

Best regards,

Vitra

Banyo Kùltürü

Her gün
yeni doğmak.

Reklam filmini
seyretmek için
kodu cihazınıza
okutunuz.

Unicera Fuarı
İstanbul 14-18 Mart
Salon 7 Stand 703-704

vitra.com.tr

 Eczacıbaşı

KALE BETONART VE KALEBODUR COVER WALL'A GENÇ MİMAR, İŞVEREN VE RAF YAPI MALZEMESİ ÖDÜLÜ

Kale Grubu, modern ve özgün tasarım anlayışını yansıtan Kalebodur ve Kale markalarıyla “Genç Mimar, İşveren ve RAF Yapı Malzemesi” ile 2 ödüle birden layık görüldü. Kalebodur, dünyadaki ilk prekast seramik cephe paneli Cover Wall ile ödülü kazanırken, sektörde bir ilk olan hazır sıva Betonart Kale markasına ödül getirdi. Gökhan Aktan Altuğ, M. Cem Altun, Boran Ekinci, Kurtul Erkmen ve Ali Osman Öztürk’ün yer aldığı seçici kurul tarafından belirlenen ödüller, Nakkaştepe Vakko Moda Merkezi Oditoryumu’nda gerçekleştirilen bir tören ile sahiplerine dağıtıldı. Kale Betonart adına ödülü alan Kale Satıştan Sorumlu Genel Müdür Yardımcısı Altuğ Akbaş Kale Grubu olarak teknolojiyle tasarımı, yenilikçi ve fonksiyonel ürünler yaratmak için buluşturdıklarını belirterek, “Çalışmalarımızın ödüllendirmesi bizi motive ediyor, yeni projelerimize güç veriyor” dedi. Törende bir konuşma yapan Kalebodur Ürün Müdürü Bahadır Borand, Cover Wall’un Genç Mimar, İşveren ve RAF Yapı Malzemesi Seçici Kurulu tarafından ödüllendirilmesinden duydukları memnuniyeti belirterek “Bu ödül, gelişmiş teknolojisi, farklı tasarım ürünleri ve yenilikçi çizgisiyle yapı sektörüne önemli katkılar sunan Kalebodur markalarımızın başarılı çalışmalarının bir kez daha tescillenmesi anlamı taşımaktadır” dedi.

Young Architect, Employer and RAF Building Materials Award to Kale Betonart and Kalebodur Cover Wall

Kalebodur was deemed worthy of 2 awards at one time with Kalebodur and Kale brands, reflecting the modern and original design concept with “Young Architect, Employer and RAF Building Materials”. Kalebodur won the award with the world’s first pre-cast ceramic façade panel Cover Wall; with ready-to-use plaster, Betonart, which is a first in the industry, brought the award to the Kale brand. The awards determined by the selection committee comprising Gökhan Aktan Altuğ, M. Cem Altun, Boran Ekinci, Kurtul Erkmen and Ali Osman Öztürk were handed out to winners in a ceremony held at Nakkaştepe Vakko Fashion Center Auditorium. Kale Vice-President in charge of Sales, Altuğ Akbaş, receiving the award in the name of Kale Betonart, noting that as Kale Group they brought together technology and design to create innovative and functional products, added, “Our works’ winning awards motivates us, giving strength to our new projects”. Kalebodur Product Manager Bahadır Borand, who spoke at the ceremony, expressing the satisfaction they had because of Cover Wall’s being awarded by Young Architect, Employer and RAF Building Materials Selection Committee, remarked, “This award means certification once more of the successful activities of our Kalebodur brands which contribute to the building industry significantly through their developed technology, various design products and innovative line”.

SERGEI TCHOBAN TÜRK MİMARLARLA BULUŞACAK

*Sergei Tchoban to meet
Turkish Architects*

Ödüllü mimar Rus Sergei Tchoban, Duravit için Türkiye'ye geliyor. 26 Nisan'da Türk mimarlarla buluşacak olan Tchoban, 1986 yılında St. Petersburg'daki Rusya Sanat Akademisi'nden mezun oldu. Rusya ve Almanya'nın saygın şirketlerinde mimar olarak çalıştıktan sonra 1992 yılında Nps Tchoban voss Architekten BDA'nın ortağı oldu. Duravit, Alman-Rus mimar Sergei Tchoban ile saflık ve serbest formlar arasındaki altın oranı kullanarak banyoda yeni bir akım başlattı. Sergei Tchoban'ın Fransa'nın büyük caddelerinden biri olan Esplanade'ten esinlenerek tasarladığı yeni seri; vitrifiye, mobilya ve komple küvet ürünlerinden oluşuyor. Ürünler 18. ve 19. yüzyıldaki banyodaki mobilya kültürünü yansıtıyor. Tchoban'ın projeleri arasında Moskova'daki Granatniy Çekirdek Konutları, DomAquarè Mahallesi, Çok İşlevli Kompleks Federasyon Kulesi ve Müzik ve Yaşam Tarzı Oteli "nhow" bulunuyor.

Award winner Russian architect Sergei Tchoban comes to Turkey for Duravit. Choban, to meet Turkish architects on April 26, graduated from Russian Art Academy in St. Petersburg in 1986. After working as an architect in reputable firms of Russia and Germany, he became a partner of Nps Tchoban voss Architekten BDA in 1992. Duravit started a new trend in the bathrooms with German-Russian architect Sergei Tchoban using the golden ratio between purity and free forms. The new series designed by Sergei Tchoban inspired by Esplanade, one of the largest streets of France, comprises vitreous ware, furniture and complete bathtub products. The wares reflect the furniture culture in bathrooms in the 18th and 19th centuries. Among Choban's projects are Granatniy Core Residences in Moscow, DomAquarè Neighborhood, Multi-Functional Complex Federation Tower and Music and Lifestyle Hotel "nhow".

ROMANTİZMİ SERAMİKSAN'LA EVİNİZE TAŞIYIN

Carry romanticism to your home with Seramiksan

Seramiksan, doğadan aldığı ilhamı yaşam alanlarına yansıtmaya devam ediyor. İlkbahar tazeliğini taşıyan renkleri ve desenleri ile romantizmi yeniden yorumlayan Albero serisi, ev dekorasyonuna zarif bir dokunuş sağlıyor.

Seramiksan, farklı beğenilere yönelik geniş ürün gamıyla yaşam alanlarını güzelleştirmeyi sürdürüyor. Yalnızca Seramiksan tarafından rotodigit teknolojisi kullanılarak üretilen Digiart karolarından Albero serisi, tasarım ve ileri teknolojiyi bir araya getiriyor. Seramiksan, Albero serisine ait gül ve kuş desenli dekorları ile baharı karo yüzeylerine taşıyor. Banyo, mutfak gibi ıslak zeminlerin yanı sıra tüm yaşam alanlarında kullanılabilen Albero, uygulandığı her mekâna seçkin bir görünüm veriyor. Albero'nun doğal renk yelpazesinde akçaağaç, ceviz, çam, kiraz, maun ve meşe seçenekleri bulunuyor. Seramiksan Albero Serisi'nin duvar ve dekor karoları 20x60, yer karoları da 30x60 ölçülerinde üretiliyor.

Seramiksan continues to reflect the inspiration it gets from nature to living spaces. The Albero line, re-interpreting romanticism with its colors and designs, carrying the freshness of spring, provides an elegant touch to home decoration.

Seramiksan continues to embellish living spaces with its broad product range catering to different tastes. The Albero series, a Digiart tile produced by using rotodigit technology only by Seramiksan brings together design and advanced technology. Seramiksan carries spring onto surfaces of tiles with rose and bird patterned decors of Albero line. In addition to wet spaces like bathrooms and kitchens, Albero may be used in any living space, giving an elegant look to any venue it is applied to. Albero's natural color range includes maple, walnut, pine, cherry, maun and oak. Tile and decor tiles of Seramiksan's Albero Series are in 20x60 format, with floor tiles supporting the 30x60 format.

Seramiğin geleceğine davetlisiniz.

Hayran olacağınız seramikler Unicera Fuarı'nda, Kütahya Seramik standında.

Hol 2, Stant 207-208 • 14-18 Mart 2012

Taiga Teak 100x16,5 cm • Dolomite Gri Rektifiye Lappato 100x50 cm

KIŞ AYLARINI BIEN'İN CANLI RENKLERİYLE ISITIN

*Warm up winter
months with Bien's
vivid colors*

Kullandığı dijital teknolojiyle yer ve duvar karolarına yepyeni bir yorum getiren Bien Seramik, kış aylarının soğuk ve donuk renklerini Tessera serisinin canlılığıyla aydınlatırken, modern yaşam alanlarına farklılık katmaya devam ediyor. Helenistik dönemde kullanılmış bir mozaik tekniğinden esinlenen Tessera serisi seramiğe sanatın zarafetini yansıtarak asil bir görünüm kazandırıyor. Özel dokusuyla öne çıkan Tessera'nın fildişi, açık mavi, azul, venge, kahve ve bej renklerindeki duvar karoları; azul, bej, fildişi ve venge yer karolarıyla kombine edilebiliyor. Bien Seramik, dijital teknolojiyle 25x50 cm ebadında ürettiği Tessera serisindeki bu çok çeşitli renkleri banyolarında kullanmak isteyenler için ise 4x50 ve 10x50 cm ebatlarındaki bordürlerle özgün tasarımlar yaratmayı mümkün kılıyor. Seride duvar karosu ile uyumlu 40x40 cm ebadındaki bej, azul ve venge renklerinde yer karoları da üretiliyor.

Bien Seramik, bringing a brand new interpretation to floor and wall tiles with its digital technology, continues to make a difference on modern living spaces, while shedding light on the cold and frozen colors of winter months with the vitality of its Tessera series. Tessera series, inspired from a mosaic technique used in the Hellenistic period, introduces a noble look to ceramic, reflecting the elegance of art. Tessera's wall tiles in ivory, light blue, azul, venge, brown and beige, coming to the forefront with their special texture, may be combined with azul, beige, ivory and venge floor tiles. Bien Seramik makes it possible to create original designs with 4x50 and 10x50 cm border tiles for those who wish to use these various colors in the Tessera series which comes in 25x50 cm format with digital technology in their bathrooms. The series also offers beige, azul and venge floor tiles in 40x40 cm format matching wall tiles.

Herkesin bir nedeni var.
Sizinki ne?

Dünyanın en çok sorulan sorusu "Banyo ne tarafta?"nın aslında tek bir cevabı var:
"Creavit banyo bu tarafta." Her gün binlerce kişi farklı sebeplerden dolayı
Creavit'in dünyasında, estetik tasarımlarla bedeninde ve ruhunda aradığı huzuru buluyor.
Banyo... " Creavit, banyo bu tarafta."

creavit[®]
banyo bu tarafta

creavit.com.tr

14 -18 Mart 2012 Unicera Fuarı'ndayız.
Hol No: 3 Stand No: 309 TÜYAP / İSTANBUL

Canakçılar
ŞİRKETLER GRUBU

ADELL ARMATÜR'DEN SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE DOSTU ÜRÜNLER...

Sustainable environmentally friendly products by ADELL Armatür...

TERMOSTATİK BATARYALARI İLE (İSTANBUL SANAYİ ODASI) ISO SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE DOSTU ÜRÜN ÖDÜLÜ ALAN ADELL ARMATÜR, SU TASARRUFU SAĞLAYACAK ARMATÜRLER VE MEKANİK TESİSAT ÜRÜNLERİ GELİŞTİRİYOR. *Adell Armatür, which won (Istanbul Chamber of Industry) ISO Sustainable Environmentally Friendly Product award with Thermostatic Mixer Taps, is developing taps and mechanical installation products to afford water savings.*

Termostatik Banyo, Lavabo ve Evye Bataryaları

- Sıcaklık ayarı için israf edilen su miktarını azaltır. Ani sıcaklık değişimlerini önler.
- Konutlarda suyun %70 banyolarda, duşlarda tüketilmektedir.
- Termostatik hem konfor sağlarken aynı zamanda %70'lere varan su tasarrufu sağlamaktadır.

Fotoselli Lavabo ve Pisuar Bataryaları

Benzin istasyonu, Alışveriş merkezleri, Okullar, Hastaneler gibi halka açık yerlerde suyun gereksiz yere akıtıldığı bazen de armatürün hiç kapatılmadığı bilinmektedir. Bu sorunlara fotoselli bataryalar çözüm getirmekte ve tasarruf sağlamaktadır. Elektrikli ve pilli modellerini üretebilmekteyiz. Su akış zamanı ve debisi ayarı imkân ile hijyenik olması yanında su, zaman ve enerji tasarrufu sağlamaktadır.

Tasarruflu Banyo ve Mutfak Bataryaları

Miks serisi lavabo ve evye bataryaları su tasarrufu sağlayan çift kademeli özel kartuş yapısıyla % 50 su tasarrufu sağlamaktadır. Herhangi bir batarya dakikada 17-18 litre su akıtırken Adell miks bataryaları özel kartuşu ile dakikada 7,5 Litre su akıtmaktadır. Yani dakikada 10,5 Litre su tasarrufu sağlamaktadır. Ayrıca ürünlerde kullandığımız özel perlatörler ile su akış miktarı sabitlenerek %50 su tasarrufu sağlanmaktadır.

Zaman Ayarlı Musluklar

Zaman ayarlı batarya ve musluklar genel yapılar, okullarda, AVM'lerde açmayı tüketicinin hareketiyle başlatıp, kapatmayı otomatik olarak ayarlanan zamana gören bataryalardır. Suyun boşa akıtılmasını, musluğun açığın unutulmasını önleyerek su tasarrufu sağlamaktadır.

Duş sistemlerindeki iyileştirmeler

El ve tepe duşları, dakikada harcanan su miktarını 20 litreten 9 litre akışıyla %60 yakın tasarruf sağlamaktadır.

Thermostatic Bathroom, Basin and Sink Mixer Taps

- They decrease the volume of water spent for temperature setting. They prevent sudden changes in temperature.
- At homes, 70 % of water is consumed in bathrooms and showers
- Thermostatic taps provide comfort; at the same time, water savings up to 70 % is achieved.

Photocell Basin and Urinal Taps

It is known that water is run unnecessarily and sometimes the tap is never shut down in public venues like gas stations, shopping centers, schools and hospitals. Photocell mixer taps bring a solution to these problems, affording savings. We can produce electrical and battery models for these. With the possibility of adjusting water flowing time and volume; these afford water, time and energy savings beside being hygienic.

Savings Affording Bathroom and Kitchen Mixer Taps

The mixed series basin and sink mixer taps afford 50 % water savings with the double layer special cartridge structure affording water savings. While a regular mixer tap uses 17-18 liters of water, Adell mixer taps use 7.5 liters of water a minute, thanks to the special cartridge. This means a water savings of 1.5 liters per minute. Also, there is 50 % water savings by fixing the amount of running water through special aerators we use on products.

Time Set Taps

Time set mixer taps and faucets are mixer taps opening with the motion of the consumer and closing automatically according to the set time period in shopping centers. They afford water savings, ensuring that the water is not wasted and the tap is not left on.

Improvements in shower systems

Hand and top showers afford close to 60 % savings on the volume of water consumed in a minute, bringing it down from 20 liters to 9 liters.

"SU" gelecek nesillere kalsın !
Size Olympos yeter...

Yılda ortalama 150 tona kadar su tasarrufu imkanı ve su kaynaklarının korunmasına katkıda bulunması neden ile **ÇEVRE DOSTU** ve **EKONOMİK**.

Bakteri ve koku oluşumuna olanak sağlamayan özel kartuş sistemi ile **HİJYENİK** ve **KOKUSUZ**.

Yılda ortalama 2 defa değişim ihtiyacı ile jelli kartuşlara göre **UZUN ÖMÜRLÜ** kullanım.

Temiz su tesisatına ihtiyaç duymayan **KOLAY MONTAJ** ve jelli kartuşlara oranla çok daha **PRATİK KARTUŞ DEĞİŞİMİ**.

MINİMAL, ESTETİK ve **ERGONOMİK** tasarım.

YILDIZ ŞİMA RETROSPEKTİF SERGİSİ

Yıldız Şima Retrospective Exhibition

Yıldız ŞİMA “Retrospektif Seramik Sergisi”ni 12-24 Ocak 2012 tarihleri arasında İzmir Devlet Resim ve Heykel Müzesi’nde gerçekleştirdi. Seramik malzemeyi çeşitli şekillendirme yöntemleri ile biçimlendiren Şima, fırça dekoru, ajur dekoru ve çeşitli pişirim teknikleri kullanarak oluşturduğu eserlerini üç boyutlu ve duvar düzenlemeleri olarak sergilemiştir. Yurtiçi ve Yurtdışı birçok sergiye katılmış, çeşitli ödüller almış, pek çok derneğe üye olan Şima, kendi atölyesi Şimart’ta seramik çalışmalarına devam etmektedir. Prof. Sevim Çizer, Yıldız Şima’nın sergisiyle ilgili olarak “Retrospektif özellikli bu sergi, 1970’lerden yani seramik malzemeyle çalışmaya başladığı ilk yıllardan bu yana onun kat ettiği uzun yolda elde ettiği malzeme duyarlılığı ve teknik-biçimsel gelişimi açıkça ortaya koymaktadır” diye değerlendirme yapmıştır. Sergilenen yapıtların bir bölümü, Dr. Halim Şima’nın titizlikle koruduğu özel koleksiyonundan alınmıştır. Yıldız-Halim Şima çifti 1992 yılından bu yana Rotary Altın Testi Seramik Yarışmasının düzenlenmesini gerçekleştirmektedir.

Yıldız ŞİMA held her “Retrospective Ceramic Show” from January 12 to 24, 2012 at Izmir State Paintings and Sculptures Museum. Şima, shaping ceramic material by various shaping techniques, put on display her works created by brush decor, ajour decor and various firing techniques in three-dimensions and as wall installations. Şima, who has participated in numerous local and international exhibitions, winning many awards and who is a member of many associations, is pursuing her ceramic activities at her own studio, Şimart. Prof. Sevim Çizer’s comment on Yıldız Şima’s exhibition is; “This exhibition with retrospective quality clearly reveals the material’s sensitivity and technical formal development she has achieved on the long road she covered since the beginning years she started to work with ceramic materials in 1970s”. Part of the works on exhibit are taken from the private collection carefully preserved by Dr. Halim Şima. Yıldız-Halim Şima couple has been organizing the Rotary Golden Jug Ceramic Competition since 1992.

KEMAL ULUDAĞ'DAN "İNSAN YAPILARI"

Kemal Uludağ's "Human Structures"

Seramik Sanatçısı Doç. Dr. Kemal Uludağ, 11. kişisel seramik sergisini Çamurdam Sanat Atölyesi'nde Eskişehirli izleyicilerle buluşturdu. Sanatçının, 7-21 Şubat 2012 tarihlerinde gerçekleşen sergisinde "İnsan Yapıları" serisinden üç boyutlu 10 adet seramik heykel ve "İkono" serisinden 20'den fazla Raku duvar panosu yer aldı. Yurtiçinde ve yurtdışında birçok karma ve kişisel sergisi ve 13 ödül bulunan Doç. Dr. Kemal Uludağ halen Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik ve Cam Bölümü'nde öğretim üyeliği görevini sürdürmektedir.

Ceramic Fine Artist Assoc. Dr. Kemal Uludağ held his 11th solo ceramic show at Çamurdam Art Studio in Eskişehir. At the exhibition by the artist held from February 7 to 21, 2012; 10 three-dimensional ceramic statues from the "Human Structures" series and more than 20 raku murals from "İkono" series were featured. Assoc. Prof. Dr. Kemal Uludağ, who has held many group and solo shows locally and abroad, who is the winner of 13 awards, presently serves as member of faculty at Anadolu University Faculty of Fine Arts, Ceramic and Glass Department.

"YAŞAM SERÜVENİNE DAVET"

"Invitation to Adventure of Life"

Ayşegül Türedi Özen, 17-25 Kasım 2011 tarihleri arasında, Eskişehir Tepebaşı Belediyesi Sanat Evi'nde izlenen sergisinde, insana özgü değerleri ele aldığı "Yaşam Serüvenine Davet" serisinden alçıdaki kuşlarını ve alçıyla bezenmiş üç boyutlu seramiklerini sundu. Sanatçı, 21. kişisel seramik sergisine özel olarak 21 adet seramik eseriyle, sanatseverlerin karşısına çıktı.

Ayşegül Türedi Özen, in her exhibition held November 17-25, 2011 at Eskişehir Tepebaşı Municipality Art Home, offered her plaster birds and plaster decorated three-dimensional ceramic ware from the "Invitation to Adventure of Life" series where she addresses human dedicated values. The artist appeared before art lovers in her 21st solo ceramic show with 21 ceramic works.

idevit®

www.idevit.com.tr

TOPRAK SANATTIR ...

Earth is Art ...

Meltem Kaya

Zehra Çobanlı

Sevim Çizer

Candan Güngör

Sibel Sevim

Anadolu, Dokuz Eylül, Mimar Sinan Üniversitesi'nin Seramik Bölümü hocaları; Sevim Çizer, Zehra Çobanlı, Meltem Kaya Ertl, Candan Güngör ve Sibel Sevim, sanat eleştirmeni Abdülkadir Günyaz'ın davetiyle Terakki Vakfı Sanat Galerisi'nde düzenlenen bir sergide bir araya geldiler. 19 Ocak- 18 Şubat 2012 tarihleri arasında yapılan sergide, malzemesi aynı olmasına rağmen farklı tekniklerin, farklı şekillendirme yöntemlerinin, farklı sır ve pişirim yöntemlerinin her bir sanatçıya özgü kullanımıyla zenginleşen sergi izleyiciler tarafından büyük ilgi gördü. Sevim Çizer'in farklı boyutta ve şekilde porselen malzeme üzerine sırüstü Lüster malzemeyle serbest fırça dekorlu "Bakış Açışı" serisi tabakları, Zehra Çobanlı'nın geleneksel motiflerle bezenmiş "Pabuç" serisi, Meltem Kaya Ertl'in tornada şekillendirerek çeşitli sır ve aksesuarla zenginleştirdiği figüratif seramikleri, Candan Güngör'ün porselen çamuru kullanarak elle şekillendirdiği formlardan çeşitli düzenlerde kurgulayarak oluşturduğu serileri, Sibel Sevim'in farklı şekillendirme teknikleri kullanarak oluşturduğu panoları ve çeşitli renkte boya, sır, astar kullanarak zenginleştirdiği üç boyutlu formları sergilendi.

Anadolu, Dokuz Eylül, Mimar Sinan Universities Ceramic Department instructors Sevim Çizer, Zehra Çobanlı, Meltem Kaya Ertl, Candan Güngör and Sibel Sevim came together in an exhibition held at Terakki Foundation Art Gallery on the invitation of art critic Abdülkadir Günyaz. At the exhibition held from January 19 – February 18, 2012; the exhibition enriched by the use by each artist originally of different techniques, different shaping methods, different glaze and firing techniques although the same material was used, drew great interest of viewers. Sevim Çizer's "Point of View" series plates with free brush decor on overglazed luster material on porcelain in different sizes and forms, Zehra Çobanlı's "Shoe" series decorated with traditional motifs, the figurative ceramic ware of Meltem Kaya Ertl which she shaped by hand throwing, enriched by various glazes and accessories; series by Candan Güngör, created in various hand shaped forms using porcelain clay; and panels created by Sibel Sevim using different shaping techniques and three-dimensional forms enriched using dyes, glazes and undercoat in various colors were on display at the exhibition.

İZNİK VAKFI SHOWROOM'U ETİLER'DE AÇILDI

Iznik foundation showroom opens in Etiler

İznik Vakfı yeni showroom'unu İstanbul Etiler'de açtı. 9 Ocak tarihinde yapılan açılışta Vakıf yeni mekânlarını basına ve seçkin davetlilerine tanıttı.

Roma, Bizans, Selçuk ve Osmanlı İmparatorluğu dönemlerinde kuvars çinileriyle ünlenen İznik'te çini üretimi 14. yüzyılın ortasından 17. yüzyıl sonuna kadar devam etmiş ve son ustalarla birlikte yok olmuştur. 1993 yılında Prof. Dr. Işık Akbaygil önderliğinde kurulan İznik Eğitim ve Öğretim Vakfı, üretimi 400 yıl kadar önce biten İznik çinisini yeniden hayata geçirmek üzere çalışmalarını başlattı. İznik Çini Vakfı'nın TÜBİTAK ve AR-GE Departmanı ile işbirliği halinde iki yıl boyunca yaptığı araştırmalar sonucu "gerçek Osmanlı işi çinileri" yeniden üretilmeye başlandı. Orijinalliği ve özellikleri 7 ayrı mühürle taçlandırılan İznik çinileri orijinal tekniğine uygun kalınarak aynı kalitede, aynı görünümden yeniden doğdu ve böylelikle, "2. Dönem İznik Çiniciliği" başlatılmış oldu. Tasarım ekibiyle geleneksel desenlerin yanı sıra 21. yüzyıl modern tasarımlara da imza atan İznik Vakfı'nın ürettiği orijinal çiniler, ülkemizde mimarlar ve tasarımcılar tarafından 1000 yıl ömürlü eserler yaratmak için tercih edilirken dünyada birçok önemli projede değerlendirildi. Özellikle son 10 yılda "Mescid-i Aksa", "Meksika Saat Kulesi", Abu Dabi'de inşa edilen "dünyanın ikinci büyük camisi", Prens Charles'ın himayesindeki Oxford Üniversitesi İslami Kültür Merkezi gibi uluslararası projelerde "Gerçek Osmanlı İş Çinileri" ile yer alan İznik Çini Vakfı hazırladığı ve ürettiği tasarımlarla dünya çapında adından söz ettiriyor. Vakfın birbirinden güzel çalışmalarından örnekleri, açılan yeni showrooında görebilir:

İznik Foundation launched its new showroom in Etiler, Istanbul. At the opening held on January 9, the foundation introduced its new venues to the press and selected guests. Çini production has continued from mid-14th century until late-17th century, famed for its quartz çinis in Roman, Byzantine, Seljuki and Ottoman Empire periods and has disappeared with the latest masters. Iznik Education and Instruction Foundation, set up lead by Prof. Dr. Işık Akbaygil in 1993, has started its operations to re-launch Iznik çini, whose production ended about 400 years ago. Thanks to research carried out for two years by Iznik Çini Foundation in collaboration with TÜBİTAK and R&D Department, "authentic Ottoman style çinis" started to be produced once again. The Iznik çinis, the originalities and characteristics of which are crowned by 7 different seals, were reborn with the same quality and same image, staying true to the original technique and hence "2nd Period Iznik Çini Making" started. The original çini wares produced by Iznik Foundation, which authors 21st century modern designs in addition to the traditional patterns with its design theme, was chosen by architects and designers in our country to create works to last 1000 years and was used in many significant projects in the world, too. Iznik Çini Foundation, which took part with "Authentic Ottoman Style Çinis" especially in the last decade in international projects like "Mescid-i Aksa", "Mexico Clock Tower", "the world's second largest mosque" built in Abu Dhabi and Oxford University Islamic Culture Center under the auspices of Prince Charles, is making a name for itself worldwide through designs it prepares and produces. The specimens of foundation's works all more beautiful than the other may be viewed in the launched new showroom.

“OLAY UFKU”

“Event Horizon”

Görüleminin varlığını nasıl bilebiliriz? En kolay şekilde çevresine bakarak, çevresindeki nesnelere bakarak, etkilerini gözlemleyerek... Kara delikler bunun en iyi örneği olabilirler. Çok güçlü çekim kuvvetleri nedeniyle, kendilerine yaklaşan ışığı bile içine çeken yapılar olarak kara delikler, görünmezdirler. Eğer bir teleskopla, kara deliğe bakılacak olursa, görülecek şey; en dışta deliği çevreleyen çember halinde parlak bir hale ve içte karanlık olacaktır. Bu hale, zamanın ve ışığın bükülerek kara deliğin içine çekilmeye başladığı hattır ki görülebilen son çizgidir. Bu çizgiden önce her şey normalken, bu çizgiden sonra karanlık ve görünmezlik söz konusu olur. İşte bu çizgi “Olay Ufku”dur. Görülenle, görülmeyenin sınırı, olayın sınırı hatta görülmeyenin varlık kanıtı. Seramik sanatçısı Tolga Savaş’ın Çankaya Belediyesi Galeri Kara’da, Ceren Selmanpakoğlu’nun küratörlüğünde 10-28 Şubat 2012 arasında açtığı “Olay Ufku” sergisi de, astronomik anlamdaki “olay ufku” olgusunun, insani boyutta ele alındığı bir sergidir. Sanatçı, sergilediği çalışmalarla, görülenler yardımıyla görülmeyeni anlatmaya, işaretlerle duyumsatmaya çalışmaktadır. İnsanın nasıl bir evrende var olduğu, içinde yaşanan gerçekliği ve bu gerçekliğin insan için anlamını sorgulamaktadır. Sanatçı, standart bir fotoğrafın üzerinde bulunan enlem boylam değerleri ya da kağıt üzerine kopyalanmış dünyasal dokular yardımıyla, görünenin ötesini duyumsatmaya çalışmakta, zamanı hapsediği kavanozlarla evrenin sınırlarını sorgulamakta, küçük bir el radyosu yardımıyla bile duyulabilen evrenin gerçek sesini izleyiciye dinletirken, aslında her zaman içinde olunan büyük uzay boşluğunun varlığını vurgulamakta, insan için anlamını irdelemektedir.

How can we know that the invisible exists? Most easily, by looking around, looking at the objects in one’s environment and observing their impact... Black holes may be the best examples of this. Due to their enormous attraction powers; black holes, as structures absorbing even light approaching them, are invisible. If one is to look at a black hole by a telescope, what he sees is a shiny halo as a circle around the hole in the exterior and darkness inside. This halo is the line where time and light start to be drawn into the black hole, being twisted and is the last visible line. While everything is normal before this line, there is darkness and invisibility after that line. This line is the “Event Horizon”. The boundary of the visible and the invisible, the boundary of the event, in fact, the proof of existence of the invisible. At the “Event Horizon” show launched by ceramic fine artist Tolga Savaş at Çankaya Municipality’s Galeri Kara from February 10 to February 28, 2012 with Ceren Selmanpakoğlu as curator is an exhibition where the astronomical “Event Horizon” phenomenon is addressed in the human sense. The artist attempts to describe the invisible with the aid of the visible, allowing them to be felt by symbols in his work. He inquires in what kind of a universe humans exist, the reality we live in and the meaning of this reality for humans. The artist tries to make what is beyond the visible be felt through latitude and longitude figures on a standard photograph or wordly textures copied on paper. Inquiring the limits of the universe by jars in which he captures time; while having the viewer listen to the true sound of the universe which can be heard even with the aid of a small hand radio set, actually stresses the existence of the great space void we are always in, discussing its meaning for man.

Mükemmellik

Şimdi

Duvar ve yer karoları bu zamana kadar
görmediğiniz tasarımlarla,
heyecan verici boyutlarla karşınızda.
Size ve evinize değer, Serra.

Serrà

BİEN SERAMİK UNICERA'DA YENİ ÜRÜNLERİNİ GÖRÜCÜYE ÇIKARACAK

*Bien Seramik will
introduce
their new products at the
UNICERA*

Kullandığı dijital teknolojiyle yer ve duvar karolarına yepyeni bir yorum getiren Bien Seramik, Seramik Sağlık Gereçleri ürünlerini ilk kez 14-18 Mart 2012 Unicera Fuarı'nda görücüye çıkartacak. Bien Seramik, mekânlara canlılık ve farklılık katarak modern yaşam alanlarını daha dikkat çekici hale getirmeye devam edecek.

Bien Seramik, yeni yatırımlarıyla ürün yelpazesini genişletiyor. Seramik Sağlık Gereçleri, Akıllık Küvet ve Banyo Mobilyaları sektörlerinde de "BİEN" markası ile sektöri yenilikçi ürünlerle tanıştıracak olan Bien grubu ilk ürünlerini Unicera'da sergileyecek. Banyo grubu yatırımının ilk aşaması olan Seramik Sağlık Gereçleri Fabrikası, Ercan Şirketler Topluluğu bünyesindeki Bozüyük Seramik San Tic A.Ş.'nin 350.000 m² arazi üzerinde 20.000 m2 kapalı alanda en ileri teknolojiye sahip makine ve ekipman ile donattığı yeni yatırımının 2012 yılı ortasında üretime geçmesi planlanıyor. Dünyada kullanılan en son teknolojiyle gerçekleştirilecek olan Seramik Sağlık Gereçleri yatırımı için, robot üretim sağlayan makine parkuru tamamlanırken, deneme üretim için de son hazırlıklar yapılıyor. Yeni fabrikasında ürettiği son teknoloji seramik sağlık gereçlerini ve mermer dokusundan ahşapta yaşanmışlık hissini veren dokulara, klasik tasarımlardan minimalist tasarımlara, bu senenin doğal renklerinden geometrik çini desenlerine kadar geniş bir yelpazede yer alan yeni yer ve duvar karosu koleksiyonlarını Mart ayında organize edilen İstanbul Uluslararası UNICERA Fuarı'nda sergileyecek. Bien Seramik Genel Müdürü Metin Savcı bugüne kadar yer ve duvar karolarında büyük başarılarla imza attıklarını ve yeni yatırımın da devreye girmesiyle çok daha geniş bir ürün gamıyla ürünlerin birbirini tamamlayacağını söyledi. Bien Seramiğin yeni fabrikasında üreteceği iddialı tasarımların ilk örneği olan 30x60 Onix serisi, klasik dekorasyon anlayışı ile bire bir örtüşen bir seri olup, tarihi yaşatan dokusu ile Onix mermerinin ışıltısını yansıtıyor. Antik çağ stiline modern anlayışla harmanlanarak çok ince bir tasarım anlayışıyla sunulduğu bu seride geometrik formlar halinde üretilen dekorlar ise eski çağlardan günümüze gelen nostaljiyi bizlere yaşıyor.

Bien Seramik, which has brought a brand new interpretation to floor and wall tiles by the digital technology it is using, will introduce its Ceramic Health Tools at the Unicera Exhibition between March 14th-18th 2012 for the first time. Bien Seramik will continue making modern living areas more attractive by contributing vitality and distinctness to locations.

Bien Seramik widening its product range with new investments. The Bien Group, which will introduce innovative products to the sector under the brand "Bien" in the Ceramic Health Tools, Acrylic Tub and Bathroom Furniture sector, will present its first products at the Unicera. The Ceramic Health Tools Plant, being the first stage of the investments of the bathroom group plans that its new investment, equipped with the latest technology machines and equipments in a covered area of 20.000 sqm on the 350.000 sqm large ground of the Bozüyük Seramik San. Tic. A.Ş., part of the Ercan Enterprise Union, will start with its production mid 2012. Whilst the machinery, providing robot production, for the Ceramic Health Tool investment to be realized with the latest technology in the world, the final preparations are being made for the test production. It will present its latest technology ceramic health tools, produced at its new plant, and its new floor and wall tile collections, having a wide range from marble structure to structures giving the feeling of past times in timber, from classic designs to minimalist design, from the natural colours of this year to porcelain patterns, at the Istanbul International Umade NICERA Exhibition, organized to be held in March. Bien Seramik CEO Metin Savcı noted that they have set their signature under many successes until today in the field of floor and wall tiles and that the products will complement each other by a much wider product range after the start-up of the new investment. The 30 x 60 Onix series, the first sample of the assertive designs to be produced at the new plant of Bien Seramik, is a series, fully complying with the classic decoration sense, is reflecting the shining of Onyx marble with its into the past carrying texture. At this series, at which a very fine design approach is presented by blending ancient times style with modern sense, the decorations, generated in geometrical forms, makes us live the nostalgia, coming from the past to the present.

379 + KDV
**TL'DEN
BAŞLAYAN
FİYATLARLA**

Akıllı Klozet Sistemi ile El değmeden temizlik...

www.eceakilliklozet.com

Satış noktalarının listesini www.eceakilliklozet.com adresinden öğrenebilirsiniz

*379 TL Smart 660 uzaktan kumandasız Akıllı Klozet kapağı için tavsiye edilen KDV hariç perakende satış fiyatıdır. Klozet fiyata dahil değildir.

KONFOR & HÜYEN

KAPAK ISITMA

EL DEĞMEDEN
TEMİZLİK

KURUTMA

KOKU EMİCİ

AYDINLATMA

SU ISITMA

OTOMATİK MOD

BAYAN TEMİZLİĞİ

TASARRUF MODU

ECE

www.ece.com.tr

SERAMİKSAN'I, YENİ SEZON ÜRÜNLERİYLE UNICERA FUARI'NDA GÖRECEKSİNİZ

You will see Seramiksana at the UNICERA Exhibition with it's new season products

SERAMİKSANSATIŞVEPAZARLAMA GRUBU BAŞKAN YARDIMCISI M. SÜREYYA ÇAĞLAR, 2012 YILI İÇİN PİYASAYA SUNACAKLARI ÜRÜNLERİ, SERAMİK SEKTÖRÜYLE İLGİLİ BEKLENTİLERİNİ ANLATTI. AYNI ZAMANDA YILIN EN BÜYÜK SERAMİK SEKTÖRÜ ETKİNLİKLERİNDEN BİRİ OLAN UNICERA FUARI'NDA YENİ SEZON ÜRÜNLERİNİN TANITIMINI YAPACAKLARINI DA SÖZLERİNE EKLEDİ.

Seramiksana Sales and Marketing Group Vice-Chairman M. Süreyya Çağlar has talked about the products they will introduce to the market in 2012 and their expectations regarding the ceramic sector. At the same time, he added that they will be presenting their new season products at the Unicera Exhibition, one of the largest ceramic sector activities.

Unicera Fuarı hakkındaki görüşleriniz? Fuarda nasıl yer alacaksınız? Yapacağımız özel bir etkinlik olacak mı? Unicera Fuarı, Türk seramik sektörünün, uluslararası rekabet gücünü sergilediği en önemli platformlar arasında yer alıyor. Dünya seramik sektörüne İstanbul'u bir cazibe merkezi haline getirebilmek için biz sektör profesyonellerine ve fuarlara büyük görevler düşüyor. Fuar özellikle son yıllarda tüm üreticiler için hazırlık, portföy yenileme, yeni ürünleri sezona hazırlama için bir fırsat da yarattı. Bizler inovasyonumuzla ve geliştirdiğimiz ürünlerle fark yaratırken, fuarlar da dünya seramik sektörünü ülkemize çekmeli. Unicera bu bağlamda sorumluluklarını yerine getirerek, yabancı ziyaretçilerde dikkat çeken bir büyüme performansı sergiledi. Önümüzdeki yıllarda yabancı ziyaretçi sayısının hızla artacağına inanıyorum. Fuarlar, modern teknolojik yatırımlarımızı sergilemek açısından bizler için de çok büyük bir fırsat. Bizim için en önemli fuarlardan biri de Unicera. Bu yıl 14-18 Mart tarihlerinde Unicera Fuarı'nda yerimizi alacağız. Seramiksana olarak Unicera fuarında reklam filmlerimizin yönetmeni Metin Arolat ve reklam filmi yüzlerimiz olan Hande Subaşı, Özge Özberk, Oylum Talu ve Burcu Kara'yı standımızda konuk olarak ağırlayacağız. Bu yılki fuar standımızda üç konsept üzerinden ilerleyeceğiz. Bunlar Doğa, Uzay /Galaksi ve Kadın konuları olacak. Ürünlerimizin sergilenacağı "Doğa" bölümümüzde doğadan aldığımız ilhamın karolara yansıtıldığı ürünlerimiz yer alacak. Konuklarımıza standımızda sunacağımız ses ve koku efektleri ile doğal yaşamın etkisini yaşatacağız. "Uzay/Galaksi" konseptinde büyük boyutlu teknik özellikleri ön planda olan teknolojik ürünlerimiz yer alacak. Bu

Your thoughts about the Unicera Exhibition? How will you be presented at the exhibition? Will there be any special activity by you?

The Unicera Exhibition is among the most important platforms, on which the Turkish ceramic sector represents it's international competitive power. Thus, the Unicera becomes one of the driving forces of the ceramic sector. We, the sector professionals and exhibitions have a great deal in order to make Istanbul a centre of attraction for the world ceramic sector. The exhibition created also for all producers, particularly in the recent years, an opportunity for preparation, portfolio renewal, preparing new products for the season. While we make a difference with our innovation and the products we develop, so have exhibitions to attract the world ceramic sector to our country. In this term has Unicera fulfilled its responsibilities and presented a growth performance that grabbed attention at foreign visitors. I believe that the number of foreign visitors will increase rapidly in future years.

Exhibitions are great opportunities for us in order to present our modern technological investments. And Unicera is one of the most important exhibitions for us. We will be present at the Unicera Exhibition between March 14th-18th this year. As Seramiksana, we will host the director of our commercial, Mr. Metin Arolat, the faces of our commercials, Hande Subaşı, Özge Özberk, Oylum Talu and Burcu Kara at our stand during the Unicera Exhibition.

We will have three concepts at this years exhibition stand. These will have the subjects Nature, Space/Galaxy and Women. In the "Nature" section, where our products will be exhibit, there will be tiles, on which we have reflected the inspiration we got from the nature. Our

ürünler standımızda uzayın engin görüntümünü yansıtan konseptte sergilenecek. Son olarak “Kadın” konseptli standımızda ise geçmişten günümüze gelen ihtişamı taşıyacağız. Parlak ve canlı renklerin oluşturduğu özel bir kompozisyon olarak tasarlanan “Kadın” konsepti standımızı ziyaret edenler için görsel bir şölen olacak.

Sektörün durumunu ve geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Seramik sektörü son yıllarda ekonominin genel gidişine paralel olarak çok ciddi bir değişim ve gelişim yaşadı. Özellikle üretim kabiliyetlerinin değişmesi, yeni teknolojilerin gelmesi, kapasitelerin artması; tüketicilere çok farklı seçenekleri, çok daha uygun şartlarla sunma inkâmı sağladı. Sektör önümüzdeki dönemde de gelişimini sürdürecektir. Lüks ve toplu konut projeleri de sektörü hareketlendiriyor. Ayrıca seramik denilince akla ilk gelen üreticilerden İtalya ve İspanya'nın üretim sıkıntılarının da önümüzdeki dönemde Türk seramik sektörünün kendini ispatlamasına olanak veriyor. Türk üreticiler artık markalaşma süreçlerini tamamlamak zorunda ve farklı ürünlerde uzmanlaşmak

durumunda. Bu ayrışmayı yapmayan firmaların yakın gelecekte sıkıntı yaşamaları kaçınılmaz görünüyor. Ayrıca Türk insanı artık showroumlarda daha çok zaman harcıyor ve buralarda beğendiği ürünleri talep ediyor. Bu sürecin artarak devam edeceği görüşündeyiz. Artık sadece fiyat rekabeti yaparak ürün satmak çok gerilerde kalıyor. Tüketici beğendiği ürüne eksiksiz ve istediği zamanda ulaşmak istiyor. Üreticilerin de ürünlerini bayilere veya satış noktalarına satmak yerine, bayi ve showroomları aracılığıyla tüketicilerine ulaşması, ardından da kusursuz ve eksiksiz sevki hizmeti vermesi gerekiyor.

2012 plan ve hedefleriniz nedir?

Seramik olarak önümüzdeki dönemde özellikle yeni teknolojilere ve marka bilinirliği çalışmalarımıza ağırlık vereceğiz. Bu çalışmaların yanında ihtiyaç duyulan her konseptte ürettiğimiz özel ürünlerimizi Türkiye'nin her bölgesinde açacağımız showroom'lar ile tüm Türkiye'ye ulaştırmayı planlıyoruz. Özellikle teknik porsele karolarda yaptığımız ve devam eden yatırımlarımızın tamamlanması ile yeniliklerin öncüsü olmayı sürdüreceğiz. Bu yatırımların devreye alınması 2012 yılından itibaren kademeli olarak gerçekleşecek. Tüm bu çalışmalarımız doğrultusunda sektörün önde gelen üreticileri arasında sağlam bir yer edineceğimize yü-

visitors will experience the impressions of natural living by the sound and fragrance effects we will present our visitors at our stand. In the “Space/Galaxy” section, there will be large sized, technological products, of which the technical features are in the foreground. These products will be exhibited at our stand in a concept such to reflect the cosmic look of the space. And finally, at our stand with the concept “Woman”, we will carry the magnificence from past to present. The concept “Woman”, which is designed as a special composition, consisting of shiny and vivid colours, will be a visual feast for the visitors.

How do you evaluate the situation and future of the sector?

The ceramic sector has passed through a serious change and development, parallel to the general course of the economy in the recent years. Especially the change in the production capabilities, introduction of new technologies and the increase of capacities allowed providing consumers much more options at much more affordable conditions. The sector will continue with its development in the coming period, too. Also the luxury and housing estate projects vitalize the sector. And the production problems of Italy and Spain, which are the first producers coming into mind in terms of ceramic, give the Turkish ceramic sector the possibility to approve itself in the coming period. The Turkish producers need to complete their branding process by now and specialize on

different products. It seems to be inevitable that producers, who could not make this differentiation, will face problems in close future. Beside this, the Turkish people spend much more time in showrooms and request the products they liked here. We think that this process will continue increasingly. Selling products by price competition lies much in the past now. The consumer wants to have fully access to the products he wants at the time he wants. And the producers need to reach their customers with distributors and showrooms instead of selling these to distributors or retailer points, and then to provide excellent and perfect delivery services.

What are your plans and goals for 2012?

As Seramiksan, we will particularly focus on new technologies and brand awareness in the coming period. Along with these works, we plan to convey our special products, produced in any demanded concept, to whole Turkey by the showrooms we will open in every region of Turkey. We will continue being the leader of innovations by the investments we made and are continuing in technical porcelain tiles. The engagement of these investments will be realized progressively in 2012. We sincerely believe that we'll hold a stable place among the leading producers of the sector with respect to all our works.

TARİH VE DOĞANIN YENİ YORUMU:

A new interpretation of History and Nature:

SEREL Amphora

İnsanoğlu önce ateşi buldu, sonra ateş toprakla, kille birleştirdi... Çanaklar, çömlekler ve amphoralar böyle doğdu... Yunanca “amphi” yani çift taraflı ve “pherein” yani taşımak anlamındaki sözcüklerin birleşiminden oluşan amphora iki kulplu, dibi sivri, dar boyunlu, karnı geniş bir tür testidir... M.Ö. 9. yüzyıldan itibaren Akdeniz medeniyetlerinde kullanılmaya başlanan amphoralar tahıl ve içeceklerin uygun olarak depolanması, sağlıklı olarak saklanması ve güvenli bir şekilde taşınması nedeniyle binlerce yıl günlük hayatın vazgeçilmezi oldular... Binlerce yıla meydan okuyan amphoralar arkeolojik araştırmalarda hala karşımıza çıkıyorlar. En yalın formlarıyla, yıpranmamış halleriyle... Akıl ve mantığın ateş ve toprakla birleşmesinin ilk ürünlerinden biri olarak...

Serel Amphora, E.C.A Amphora armatürleri ile tamamlanmış olup; artık tarih olmuş bu değeri günlük hayatımıza yeniden sunuyor... Amphora, banyolara su tasarrufu ve kullanım konforu sağlayan yalın çizgiler getiriyor... Kir tutmayan ve hijyeni arttıran çözümlerle... Sade, yalın, doğal çizgilerle... Tarihsel bir değer doğayla bütünleşerek günümüzde yeniden hayat buluyor... Seramik Sağlık Gereçleri ve Armatür Serisi olarak!

Serel Amphora

Serel Amphora, çömlekçi çarkından günümüz banyolarına uzanan bir hikâye... Ve bu hikâye SEREL ile günümüz teknolojsi kullanılarak yeniden yazıldı... Amphora'nın eskiyi günümüze taşıyan çizgileri aynı zamanda post modern bir yaklaşıma sahip... Dahası doğaya ve insana saygılı bir anlayışın ürünü... Örneğin Amphora klozet 4,5 litre ile tam yıkama gerçekleştirerek %25 su tasarrufu sağlıyor. Amphora klozet kapağı tak çıkar özelliğinin yanında yavaş kapanma özelliğiyle kullanım kon-

Man first discovered fire, then fire was combined with earth, and with clay... such was the birth of pots, pans and amphorae... An amphora is a type of pot, usually ceramic container with two handles and a long neck narrower than the body. The word amphora is derived from the Greek amphoreus, an abbreviation of amphiphoreus, a compound word combining amphi (on both sides “twain”) plus phoreus (“carrier”) from pherein (“to carry”), referring to the vessel’s two carrying handles on opposite sides. Amphorae, which came into use in the Mediterranean civilizations as of the 9th century BC, remained an indispensable part of the daily life for proper storage of crops and beverages, healthy storage and safe carriage thereof... Amphorae which survived thousands of years, are still found today in archeological researches. In its simplest form, and as worn and torn... as one of the first products of the combination of mind and logic with the fire and earth... Serel Amphora obtains its maturity together with E.C.A. Amphora armatures, and this historical value is re-presented to our daily lives... Amphora brings to baths simple designs which ensure water saving and comfort of usage... with solutions preventing dirt and increasing hygiene... with simple, naive and natural designs... A historical value combines with the nature and re-springs to life today... As Ceramic Health Equipment and Armature Series!

Serel Amphora

Serel Amphora; a story extending from potters’ wheel to today’s bathrooms... This story is re-written by SEREL by the use of modern technology... The design lines of Amphora which carry past to the world of today also have a post-modern approach... What’s more, it is a product of an environment and human friendly approach... For example, amphora toilet ensures 25% water saving by enabling complete cleaning and wash by use of 4,5 liters of wa-

forunu maksimuma çıkarıyor. Serinin içinde var olan bide ile kişisel temizlik ve hijyen ön plana alınıyor. Amphora ürünleri “asma ürünler montaj adaptör grubu” ile kolay montaj imkânı sağlıyor. Lavabo, klozet, bide ve pisuardan oluşan SEREL Amphora serisi Clean+ ve Hygiene+ özelliği taşıyor. Yani kir tutmuyor, kolay temizleniyor ve hijyeni maksimuma çıkarıyor. Kısacası, SEREL Amphora Serisi; sadece seramik ürünleriyle değil dijital saat gibi günümüz ihtiyaçlarına uygun özellikleri ve özgün, sade çizgiler taşıyan aksesuarlarıyla banyolara yepyeni bir renk ve anlayış getiriyor.

Amphora Armatür Serisi

E.C.A. Amphora Armatür Serisi tasarlanırken, doğaya ait olma hissi veren bir form hedeflendi... “Bir oluktan su akması” fikri tasarımın çıkış noktasıdır... Belli geometrik formlara ve alışılmış armatür çizgilerine sahip olmadığı için, insanda doğadan bir parça kopmuş ve su o parçanın içinden akıyormuş izlenimi bırakır... Amphora armatür serisi; organik hatlarda tasarlanmış lavabo bataryası, bide bataryası, klozet bataryası ve radar kontrollü pisuar yönlendiriciden oluşuyor. Lavabo bataryaları serbest akışlı olduğundan doğal form destekleniyor. Debi limitörü ile su tasarrufu artırılıyor. Tüm armatürler minimum ölçülerde tasarlandığından ham maddeden de tasarruf sağlanıyor. Klozet ve bide bataryasında sıcak su özelliği kullanım konforunu artırıyor. Klozet bataryasında sıcak su özelliği Türkiye’de ilk kez gerçekleştirilen bir E.C.A. yeniliği olarak dikkat çekiyor. Amphora serisi lavabo bataryası 4 litre su akıtarak %70’e varan su tasarrufu sağlıyor. Kısaca Amphora armatür serisi, tasarrufa odaklı teknolojik yenilikleri yanında, “sanki bir oluktan su akıyormuş” hissi veren formuyla da doğayı “gerçek anlamda” banyolarınıza getiriyor.

SEREL Amphora Seramik Sağlık Gereçleri ile antik çağlardan bir buluş modern çizgileriyle bugüne taşınırken, Amphora armatürleriyle su “doğal akışıyla” günlük kullanıma giriyor! Amphora ile “tarih” ve “doğa” banyolarda buluşuyor!

ter. Amphora toilet cover maximizes comfort of usage with its slow closure in addition to its hot-plug feature. The bidet available in the series features personal cleaning and hygiene. What is more, Amphora products allow easy installation and assembly thanks to “suspended product assembly adapter group”. The SEREL Amphora series, which is composed of wash basin, toilet, bidet and urinal, features Clean + and Hygiene+. It means that it is free of dirt, allows easy cleaning and maximizes hygiene. Briefly, SEREL Amphora Series brings a brand new color and approach to the bathrooms thanks to its features such as digital clock in line with today’s needs, and its unique and simple accessories in addition to ceramic products.

Amphora Armatür Serisi

In designing the E.C.A. Amphora Armature Series, a form which gives the feeling of belonging to the nature is targeted... The idea of “Flow of water from one gully” is the starting point of the design. Since it does not have certain geometrical forms and traditional armature designs, it creates an impression on man that it is a part of nature and water flows out of that part of the nature... Amphora armature series consist of washbasin battery designed of organic lines, bidet battery, toilet battery and urinal director with radar control. Since washbasin batteries are of free flow, it reinforces natural appearance. It enhances water saving with flow rate limiter. Since all armatures are designed at minimum sizes, it also ensures raw material saving. The hot water feature in toilet and bidet battery increases the comfort of usage. The hot water feature on toilet battery stands out as an E.C.A innovation which has been realized for the first time in Turkey. Amphora series washbasin battery ensures up to 70 percent water saving by a water flow of 4 liters. In brief, Amphora armature series “virtually” brings nature into your bathroom by creating an impression that “water is flowing from one gully” in addition to technological innovations based on saving. While SEREL Amphora Ceramic Health Equipment brings a discovery from antique age into today’s world under modern designs, Amphora armatures bring water into daily lives with its natural flow. Amphora brings “history” and “nature” into your bathrooms!

CREAVİTTEN TÜM HANIMLARA...

From Creavit to all Ladies...

Sizin elleriniz, hep Creavit Minimal Lavaboların üstünde olmalı!

8 Mart Dünya Kadınlar Günü için Creavit'in hediye önerisi, birbirinden farklı renk ve modeldeki Minimal Lavaboları... İster geleneksel Türk hamamının o şık kurnalarını özleyin, ister kıpkırmızı bir kalp hep elinizin altında bulunsun isteyin, ister siyahın asaletinde berrak suyun akışını gözlemleyin. Ya da Victoria dönemindeki gibi derin bir porselen kâsenin önünüzde durduğunu ve yüzünüzü her sabah orada yıkadığımızı hayal edin. Cetvelle çizilmiş gibi düzgün hatları da olabilir düşlediğiniz lavabonun, dairesel, dörtgen veya elipsoit bir şekli de. Dahası, kadma has görsel estetik arayışımıza da yanıtıdır her biri. Minimal Lavabolar uyumlu banyo mobilyaları ve armatürlerle kullanıldığında son derece ergonomik bir ürün. Üstelik bu uyum sadece montajda değil, kullanımda ve dekorasyonda da geçerlidir. Hijyene ve temizliğe önem verenler için kolaylık, lavaboların da modası olduğunu bilenler için şık bir dekorasyon tercihidir. Hangisi beğenilerinize hitap ederse etsin, Creavit'in bu set üstü minimal lavabolarından biri mutlaka sizin için. Neden? Çünkü siz kadınsınız, zarıfsınız, yuvayı yapan dişi kuş ve hep en iyisi için çabalayan annesiniz. Bu yüzden sadece 8 Mart'ta değil, yılın 365 günü hep el üstünde tutulmaya layıksınız.

Your hands should always be over Creavit Minimal Basins!

Creavit's suggestion as a gift for 8 March International Women's Day is Minimal Basins in various colors and models... whether you miss the basins of the traditional Turkish baths or ask a red heart always found under your hand or observe flowing of the clear water in the nobility of the black... Or imagine a deep ceramic bowl stand before you and you wash your face there. The basin you dream may have smooth lines as if drawn with a ruler, or have a circular, square or ellipsoid shape. Furthermore, each one responds your quest for a feminine visual aesthetic. The Minimal basins are very ergonomic products if they are used with compatible bath furniture and armatures. Furthermore, this coherence is valid not only in assembly but also in usage and decoration. It is easiness for the ones who care about hygiene and sanitation and it is an elegant decoration preference for the ones who are aware that the basins also have a fashion and style. No matter which of them addresses your choices, one of the countertop minimal basins of Creavit is definitely for you. Why? Because, you are women; you are elegant and the women make homes and mothers who effort to do the best. Therefore, not only in 8 March but in 365 days of the year, you are worthy of being shown great respect.

Türkiye'nin Fırın Sanatçısı

*Çini - Seramik - Cam
Atölyesi Kurulum
Merkezi*

WWW.REFSAN.COM.TR

ALAIN DE BOTTON İLE MUTLULUĞUN MİMARİSİ ÜZERİNE SÖYLEŞİ

*Interview with Alain de Botton About
The Architecture
of Happiness*

Hazırlayan / Prepared by: Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

ALAIN DE
BOTTON

T O N

Alain de Botton'un "Mutluluğun Mimarisi" kitabını okurken sadelik ile nasıl derinleşebileceği sorusu, hem metin hem de okunan kelimelerin zihinde bıraktığı etki anlamında ilk fark ettiğim noktaydı. Kitapta altını çizdiğim pek çok cümle oldu. Herkese tavsiye edilebilecek bir kitap olması, gündelik yaşamımızı felsefe ile ilişkilendirmesindeki başarı, yapılar ve gelişim süreçleri ile ilgili bilgiler vermesi, kendi hayatımızdan pek çok örnekle dolu olması çok etkileyiciydi. Yapılar üzerinde güzel bir sohbet ediyormuşuz hissi ile genel izlenimlerini sakince anlatıp sonuca vardırıran kitap ilerledikçe, bazı kısımlarını okumayanlar ile paylaşmaya karar vermişim bile. Gazetelerde Alain de Botton'un "Ateistler için tapınak" yaptığına dair haberlerini de okuyunca kendisi ile söyleşi yaparken mimari ile birlikte başka konular da konuşmuş olduk...

The question of how it would be possible to intensify with simplicity when reading Alain de Botton's book "The Architecture of Happiness" was the first point I got to notice in the sense of both text and also the impact left on the mind by the read words. There were many sentences I underlined in the book. The fact that it was a book which could be recommended to everyone, its success in linking our day-to-day life with philosophy and its providing information regarding structures and development processes, that it was full of numerous examples from our own lives, were highly impressive. As the book, which gave the feeling that we were having a nice conversation on structures, calmly described and concluded its general impressions, I had already decided to carry certain parts of it onto the pages of our journal for those who didn't read it. When I read in newspapers the news that Botton built a "temple for atheists", I had to hold a conversation with him, discussing other topics in addition to architecture...

"Mutluluğun Mimarisi" kitabınızı havalanında İstanbul'a dönmek üzere uçağı beklerken okuyordum, karşıma oturan kişi bir süre bekledikten sonra kitabı göstererek "Nasıl mutlu olunuyormuş?" dedi. Şaşırdım önce, ama ya başlıktan ya da çevirisinden kitabın, uzaktan bir kişisel gelişim kitabı gibi anlaşılabilirliğini düşünüp gülümsedim. "The Architecture of Happiness" ismi nereden geliyor?

Stendhal'in dediklerini izliyordum: Güzellik, mutluluk vaadidir. Bunu beğeniyorum çünkü güzelliğin sizi mutlu edeceğini söylemiyor. Sadece güzelliğin mutluluk vaat ettiğini söylüyor. Bu çok doğru.

Mimari neden önemli sizce?

Benim için, konu güzellik üzerinedir. Güzelliğin, havamızı değiştirmede oynayacağı büyük bir rol vardır. Bir iskemleye veya eve 'güzel' dediğimizde, aslında söylemek istediğimiz, bize önerdiği yaşam tarzını sevdiğimizdir. Bizi çeken bir davranışı vardır: Eğer büyü ile bir insan haline dönerse, kim olduğunu görmek isteriz. Eğer her nerede isek esas olarak aynı havada kalabilirsek, ucuz bir motelde veya bir

I was reading your book "The Architecture of Happiness" in the airport back to my home city Istanbul, a man sitting nearby pointed at the book and said: how man becomes happy? First I was disappointed, but I thought, from the title, he had guessed the book was about personal development and I glimpsed. What inspired you when you chose the title "The Architecture of Happiness"?

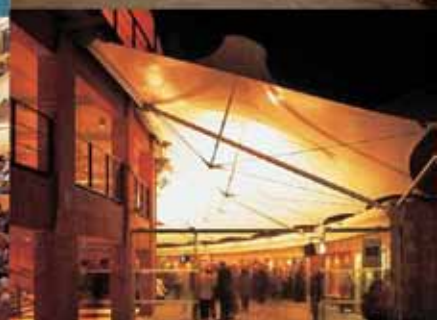
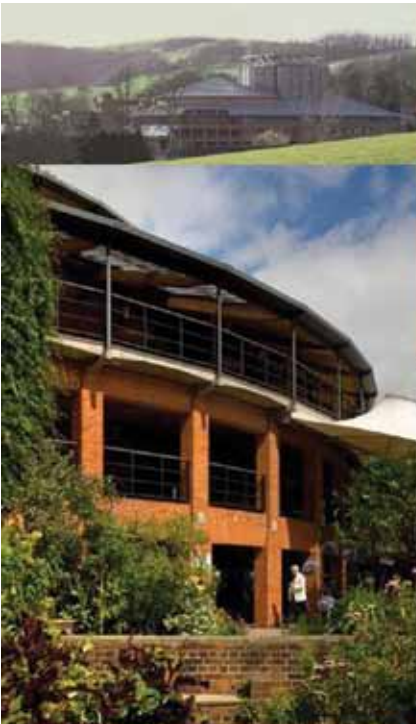
I was following Stendhal's saying: Beauty is the promise of happiness. I like it because it doesn't say that beauty will make you happy. It just says that beauty promises happiness. This is very true.

Why is architecture so important for you?

For me, the issue is about beauty. Beauty has a huge role to play in altering our mood. When we call a chair or a house beautiful, really what we're saying is that we like the way of life it's suggesting to us. It has an attitude we're attracted to: if it was magically turned into a person, we'd like who it was. It would be convenient if we could remain in much the same mood wherever we happened to be, in a

John Pauson

Hopkins Architects, Glyndebourne Opera House

Amsterdam

sarayda da olsa (evlerimizi yeniden dekore ederken tasarruf edeceğimiz parayı düşünün), ne kadar iyi olurdu, ama ancak çevremizden doğan kodlanmış mesajlara karşı çok kırılıyoruz. Bu, mimari ve ev dekorasyonu konularına karşı güçlü duygularımızı açıklamaya yardımcı oluyor: Bu şeyler, kim olduğumuza karar vermemize yardım ediyor. Elbette, mimari kendi başına bizi daima tatmin olmuş insan haline getiremez. Cennet gibi ortamlarda dahi karşılaşılabileceğimiz tatminsizlikleri düşünün. Birileri mimarının bize üstlenebilme konusunda içimizden çok zorlanabileceğimiz bir havayı önerdiğini söyleyebilir. Etkililiği hava durumuna kıyaslanabilir: Güzel bir gün, zihinsel durumumuzu önemli ölçüde değiştirebilir – ve insanlar, güneşli bir iklime daha yakın olabilmek için büyük tavizler vermek isteyebilirler. Gene de, yeterli sayıda sorunun varlığı altında (örneğin romantik veya mesleki karışıklıklar) hiçbir miktarda mavi gök ve hatta en iyi bina bile bizi gülümsetemez. Mimariyi siyasi bir önceliğe yükseltme çabasındaki zorluk budur: Temiz içme suyu veya güvenli bir gıda kaynağının tartışılmaz avantajlarından hiçbirini taşımaz. Ama gene de yaşamsal olarak kalır.

Mimariyi takdir edebilmenin ön koşulunun acı ile tanışıklık olduğunu söylüyorsunuz. Biraz anlatabilir misiniz?

Bir oya veya Korint sütunu bir kayrak kiremit veya lamba şeklinde de olsa, güzelliğe karşı görsel olarak tepki verebilmeye başlamamız için yaşamın kendisini trajik renklerinin bazıları ile göstermesi gerekebilir. Aşınmış bir tuğla duvar veya bir koridora inen trabzana hayranlıkla bakmak için duranlar, pek genç çiftler olmuyor. Böyle sarılı bir güzelliği göz ardı etmek, mutluluğun bir daha içgüdüsel, daha kesin bir çeşidinin elde edilebileceği olanağına optimistik bir inancın eşliğinde geliyor. Yaşamlarımız üzerine kalıcı bir şeyler koymuş olmamız, yanlış kişi ile evlenmiş olmamız, orta yaşlarımıza kadar başarısız bir kariyerimizin olmuş olması veya sevdiğimiz birini kaybetmemiz, mimarının üzerimizde algılanabilir bir etki yapmaya başlayabilmesi için gerekli olabilir çünkü bir binanın bizi 'etkilediği'nden bahsettiğimizde, bir yapıya yazılı asil kaliteler ve onların içinde var olduğunu bildiğimiz daha üzücü, daha geniş gerçeklik arasındaki tezadın acımsı, tatlımsı duygusundan bahsediyoruz. İşaret ettiği mutluluğun istisna olduğunu içimizden bilerek bir güzellikle karşılaştığımızda, boğazımızda bir şeyler düğümlenir.

Bath

cheap motel or a palace (think of how much money we'd save on redecorating our houses), but unfortunately we're highly vulnerable to the coded messages that emanate from our surroundings. This helps to explain our passionate feelings towards matters of architecture and home decoration: these things help to decide who we are. Of course, architecture can't on its own always make us into contented people. Witness the dissatisfactions that can unfold even in idyllic surroundings. One might say that architecture suggests a mood to us, which we may be too internally troubled to be able to take up. Its effectiveness could be compared to the weather: a fine day can substantially change our state of mind – and people may be willing to make great sacrifices to be nearer a sunny climate. Then again, under the weight of sufficient problems (romantic or professional confusions, for example), no amount of blue sky, and not even the greatest building, will be able to make us smile. Hence the difficulty of trying raise architecture into a political priority: it has none of the unambiguous advantages of clean drinking water or a safe food supply. And yet it remains vital.

You say, the premise for appreciation of architecture is men's cognition of misery, could you please elucidate on that?

Life may have to show itself to us in some of its tragic colours before we can begin to grow visually responsive to beauty, whether in the form of a tapestry or a Corinthian column, a slate tile or a lamp. It tends not to be young couples in love who stop to admire a weathered brick wall or the descent of a banister towards a hallway, a disregard for such circumscribed beauty being a corollary of an optimistic belief in the possibility of attaining a more visceral, definitive variety of happiness. We may need to have made an indelible mark on our lives, to have married the wrong person, pursued an unfulfilling career into middle age or lost a loved one before architecture can begin to have any perceptible impact on us, for when we speak of being 'moved' by a building, we allude to a bitter-sweet feeling of contrast between the noble qualities written into a structure and the sadder wider reality within which we know them to exist. A lump rises in our throat at the sight of beauty from an implicit knowledge that the happiness it hints at is the exception.

Bir binayı çirkin ya da güzel bulmamızın temelinde neler yatıyor sizce? Güzel bina nasıl olmalı?

Bir güzel bina, fiziksel şekilde güzel bir insan gibidir. Yani örneğin denge, uyum, sükunet, cesaret ve zarafet gibi erdemleri olması gerekir. Binalarda aradığımız, insanlarda aradıklarımızdan pek farklı değildir.

Güzel bir nesne güzelliği bize hatırlatmaktan çok içinde barındırır diyorsunuz. Biraz anlatabilir misiniz?

Güzel ev dediğimiz şey, bizim yanlış şekillendirilmiş doğalarımızı yeniden dengeleyen ve kaybetme tehlikesini taşıdığımız duyguları teşvik edendir. Örneğin endişeli bir insan; beyaz, boş, minimalist bir evden derin şekilde etkilenebilir veya yaşamını havaalanları ve çelikten ve camdan konferans merkezleri arasında geçiren bir yönetici; kişiliğinin ona geçirdiği günlerin normal baskısı arasında tanınmayan yönleri ile temasa geçmesini sağlayacak basit rustik bir kulübeyi çok çekici bulabilir. Bizim kişisel olarak veya toplumlarımızın daha genel olarak eksik olduğu özellikleri yoğun bir şekilde içerdiklerini algıladığımızda, bir şeyi güzel buluruz. Bizi korktuğumuzdan uzaklaştıran ve istediğimize yaklaştıran bir stile saygı duyarız: Eksik, erdemlerimizin dozunu doğru taşıyan bir stil.

En beğendiğiniz yapı nedir?

Sıradan on yedinci yüzyıl Amsterdam kanal evlerine aşığım. Bunlar, basit ve şık, asil ve demokratiktir. Hepimizin olması gerektiği gibidirler.

Yerellik ile modernlik bir arada sorgulanan kavramlar. Sizce yapılarda nasıl birleşmeli bu iki kavram?

Yirminci yüzyılın çoğu boyunca, önde gelen modern mimarlar, bir binaya ulusal bir kimlik verme çabasını komik buldular. ‘Meksikalı’, ‘İsviçreli’ veya ‘İskoçyalı’ olduğu anlaşılabilir eserler yaratmayı hiç istemediler. Her gün, ulaşım ve iletişimdeki devrimlerle sıkıştırılmakta olan bir dünyaya uygun görünen ‘uluslararası stil’ olarak bilinenin aradılar.

Binalarının New York’ta, Nairobi’deki gibi; Sidney’de, Rio’daki gibi olmasını istediler ve böylece, pek az bulunan yerel ilişkilere ihanet eden malzemelere döndüler (beton, çelik veya cam gibi) ve daha ilişkili ve köklü huylu olanlardan kaçındılar (taş veya toprak gibi). Endüstriyel ve ürün tasarımında olmuş olduğu gibi; bu mimarlar, yerel özelliklerin mesleklerinden tamamen silineceği rasyonel bir çağı özlediler. Ne olsa, ulusal stilli modern bir köprü, elektrikli tıraş makinesi veya şemsiye diye bir şey yoktu. Viyanalı mimar Adolf Loos, özellikle Avusturyalı tipi bir mimariyi aramayı, özellikle Avusturyalı görünümlü bir bisiklet veya telefon yapmakla kıyasladı. Eğer bilim ve sanat evrensel idi ise; yerel bir mimari türü aramanın nedeni neydi? Atlanta ve Frankfurt gibi şehirlerin modern ticaret bölgeleri, birisinin sadece binalara bakarak hangi ülkeye gitmiş olduğunu asla bilemeyeceği bir modernist yer rüyasının baş örnekleri oldu.

What determines you to judge a building ugly (awful) or beautiful? What properties should a beautiful building have?

A beautiful building is like a beautiful person in material form: so for example, it needs to have virtues like balance, harmony, calm, courage, elegance... What we look for in buildings is not far from what we look for in people.

You say a beautiful object embodies rather than it reminds us of beauty. Can you please talk on this?

What we call a beautiful house is one that rebalances our misshapen natures and encourages emotions which we are in danger of losing sight of. For example, an anxious person may be deeply moved by a white empty minimalist house. Or a business executive who spends her life shuttling between airports and steel and glass conference centres may feel an intense attraction to a simple rustic cottage – which can put her in touch with sides of her personality that are denied to her in the ordinary press of her days. We call something beautiful whenever we detect that it contains in a concentrated form those qualities in which we personally, or our societies more generally, are deficient. We respect a style which can move us away from what we fear and towards what we crave: a style which carries the correct dosage of our missing virtues.

Can you name the most beautiful building for you? And why?

I am very fond of the ordinary 17th century Amsterdam canal houses - they are simple yet elegant, noble yet democratic. They are the way we should all be...

Indigenous and modern: usually these two are interrogated together. How do you think these two could be combined in buildings?

For much of the twentieth century, leading modern architects thought it absurd to try to endow a building with a national identity. They had no desire to create works which would be recognisably ‘Mexican’, ‘Swiss’ or ‘Scottish’. They aspired to what became known as the ‘international style’, which seemed to suit a world that was daily being compressed by revolutions in transport and communication. They wished their buildings to be the same in New York as in Nairobi, in Sydney as in Rio, and hence resorted to materials that betrayed precious few local allegiances (like concrete, steel or glass) and eschewed those of a more associative and rooted temper (like stone or clay). These architects looked forward to a rational era when local traits would vanish entirely from their profession, as they had done from industrial and product design. There was, after all, no such thing as a nationally-styled modern bridge, electric razor or umbrella. The Viennese architect Adolf Loos compared the absurdity of asking for a specifically Austrian kind of architecture to asking for a particularly Austrian-looking bicycle or telephone. If science and art were universal, why demand a local variety of architecture? The modern business districts of cities like Atlanta and Frankfurt came to epitomise

Ancak, kendi seyahatlerimizde, diğer ülke mimarilerinde en çekici olanların, işte tam onları komşularınınkinden ayırt edenler olduğunu görüyoruz. İskoçya'ya geldiğimde, beni hemen çeken stil farkları oluyor. Gözlerim bir karayolu benzin istasyonundaki ahşap kaplamaya veya bir mağaza vitrini boyunca kullanılan koyu renkli kaba bir taşla kilitleniyor. Yeni bir ülkeye gelmiş olmanın heyecanı, karakterin beklenmedik güçlü göstergeleri olan bir ayakkabı bir insan için ne ise; bir bina için onu oluşturan bu ayrıntılar etrafında oluşuyor. Onlarda, seyahatin arkasındaki kilit motivasyon faktörü olan ulusal özelliklerin habercilerini keşfediyorum. Onlar, kesinlikle İskoç türü bir mutluluğu vaat ediyorlar.

Bu duygular, folklorik egzotizm konusunda saf bir özlemden değil, ancak topraklar arasında var olan gerçek farkların mimari düzeyde yeterli ifade alanı bulması isteğinden doğuyor. Bana orada değil de burada olduğunu gösterebilecek yol levhaları, çatılar, pencereler ve tüm binalardan mutlu oluyorum. Bir ideal İskoç binasının özellikleri, prototipsel olarak takdir edilebilecek bir İskoç insanınkiler ile kıyaslanabilir. Sri Lankalı mimar Geoffrey Bawa, bir defasında ülkesinin mimarisinin çağının en aydınlanmış Sri Lankalıların görünüm ve davranışlarını paylaşması isteğini ifade etmişti: Onların altında ezilmeden, ülkenin sömürgeci geçmişinin yük ve imtiyazlarını takdir edebilmeli, modern teknolojiye sempati

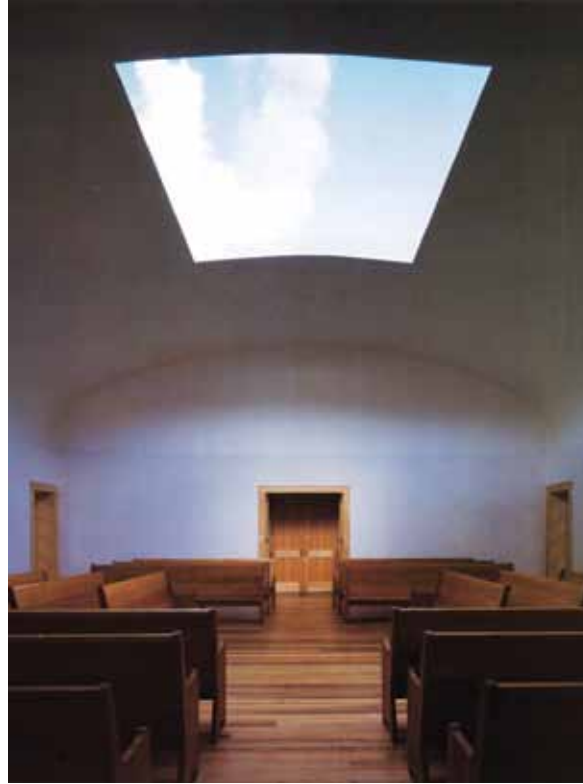
duymalı, ancak gelenek ve inanç ile teması muhafaza etmeli idi. Kolombo'nun eteklerinde, binaların yerel ve uluslararası tarihi ve modern kaygıların bir sentezi olduğu, çatıların manastırlar ve sömürgecilik öncesi Kandy'nin çifte yüksekliklerini taşıdığı ve iç mimarinin başarı ile Sinhalez, Budist ve batılı özellikleri bir araya getirdiği Bawa'nın parlamento adası bir ideal Sri Lankalı portresini çiziyor görünüyor. Bawa binaları, sadece ulusun yasa yapıcı hükümeti için bir ev oluşturmuyor, onlar aynı zamanda, geri kalanımıza bir modern Sri Lankalı vatandaşın neye benzeyebileceğinin baştan çıkartıcı bir görüntüsünü sunuyor.

Modern mimarinin eksikliği veya onda olmayan sizce nedir?

Genellikle dişil ve güzelin yokluğu. Günümüzün mimarisi, genellikle stil olarak, çok erkeksi.

the Modernist dream of a place where one could never know from the buildings alone what country one had strayed into. Yet on our own journeys, we recognise that what can be most attractive about the architecture of other countries is precisely what distinguishes it from its neighbours. When I arrive in Scotland, it's immediately towards the stylistic differences that I am drawn. My eyes lock on to the wooden cladding on a motorway service station, or a dark, rough stone used along a shop front. The excitement of having arrived in a new country coalesces around these details, which can be to a building what shoes are to a person: unexpectedly strong indicators of character. I discover in them harbingers of the national particularities that are a

key motivating factor behind travel. They are promises of a distinctively Scottish kind of happiness. Such feelings stem not from a naive longing for folkloric exoticism, but from a wish that the genuine differences that exist between lands should find adequate expression on an architectural plane. I welcome road signs, roofs, windows and entire buildings that can help signal to me that I am here rather than there. The attributes of an ideal Scottish building might be compared with those of a prototypically admirable Scottish person. The Sri Lankan architect Geoffrey Bawa once expressed the wish that his country's architecture should share the outlook and attitudes of the most enlightened Sri Lankans of his era: it should appreciate the burdens and privileges of the country's colonial past without being overwhelmed by them, should be

James Turrell, Skyspace

sympathetic to modern technology and yet should retain a contact with tradition and faith. It is indeed a portrait of an ideal Sri Lankan that seems to animate Bawa's Parliament Island on the outskirts of Colombo, where the buildings are a synthesis of local and international, historical and modern concerns, the roofs evoking the double pitch of the monasteries and royal palaces of pre-colonial Kandy while the interiors successfully combine Sinhalese, Buddhist, and Western features. Not only do Bawa's buildings provide a home for the nation's legislative government, they also grant the rest of us a seductive image of what a modern Sri Lankan citizen might be like.

What lacks, modern architecture, or what is absent in it?

There is often an absence of the feminine and the beautiful. Contemporary architecture is often very male in style.

Hopkins Architects, *The Long House*

Peter Zumthor, *The Therme Vals*

“Ateistler için Din” kitabımız ülkemizde çok ses getirdi. Geçenlerde de “Ateistler için Tapınak” yapma planınız yansıdı gazetelere. Kitaptan sonra tapınak. Şunu anlıyoruz: Ateizm inançsızlık demek değil. Dinlerin Tanrı dediğine inanmamak demek. Ama insanoğlunun içinde bir şeye inanma güdüsü var ve o kendi yolunu buluyor. Vicdanı boş durmuyor. Katılır mısınız?

“Ateistler için Tapınak” teriminin çok sayıda iyi ve akıllı insanı kızdırma gücüne sahip olduğunu biliyorum ve benim düşündüğüm şekilde, fikrim aslında rekabet amacı taşımadığından, onu son derece kötü açıklamış olduğum net. Bunun için üzgünüm. Yeni baştan başlayayım. Benim başlangıç noktam, çok sayıda dini binanın güçlü mimari eserler olduğudur: Benim gibi adanmış ateistler dahi, birçok katedral, cami, tapınak ve kilisenin bina olarak son derece başarılı ve büyüleyici olduğunu kabul ediyoruz. Bu gücün dini açıklaması, genellikle yaratma sürecinde Tanrıyı anıyor. Orta çağlı katedral inşaatçıları, gerçekten olağanüstü yaratıcılıklarında Tanrı'nın elinin onlara yol gösterdiğine inanıyorlardı. Bir ateist olarak, dini mimarının büyüklüğü için doğaüstü açıklamalara inanmam. Gücü; kitle, ölçek, malzeme, ses, hava kalitesi ve benzerleri gibi özellikler açısından analiz ederim. Önerim, çağdaş mimarının binalarına dini binalarda en çekici olan özelliklerden bazılarını

Your book “Religion for Atheists” gave rise to high public interest in Turkey. Recently some newspapers wrote about your plan to construct “a temple for atheists” . A temple after a book. It is very interesting. Obviously, atheism does not mean complete non-belief; rather non-belief in what religions call God. But humans have always felt to follow a belief and seek to find their own course; their conscience never cease. Do you agree?

I am conscious that the phrase ‘temple for atheists’ has had the power to annoy a great many good and clever people – and because my idea is as I conceive it inherently non-contentious, it’s clear that I must have explained it extremely badly, for which I’m sorry. Let me start again. My starting point is that a great many religious buildings are powerful works of architecture: even committed atheists like myself recognise that many cathedrals, mosques, temples and churches are extremely successful and beguiling as buildings. The religious explanation for this power has often invoked God in the creative process. Medieval Cathedral builders quite literally believed that the hand of God was guiding them in their extraordinary creations. As an atheist, I can’t believe in the supernatural explanations for the greatness of religious architecture. I analyse the power in terms of such features as mass, scale, material, sound, air quality and so on.

Rothko Chapel

verebilmek için ve bu etkilerin şimdiye kadar sadece dini mimari sokağında kalmaması için dini mimari örneklerine daha yakından bakmasıdır. Bu konuda çalışan ve çok başarılı olan karşılaştığım mimarlar Louis Kahn, Tadao Ando ve Peter Zumthor'dur. Sanat dünyasında James Turrell de şaşırtıcı Texas'taki Rothko Kilisesi ile Mark Rothko'nun yaptığı gibi benzer alanlarda çalışmıştır. Kahn, Ando, Zumthor ve Turrell'i bir araya getiren, bizi günlükten çıkartan ve düşünme, perspektif ve (zaman zaman) mutluluk veren bir terörü teşvik eden, soyutlaştırılmış ses getiren alanları nasıl yaratacaklarını bilmeleridir. Özellikle Turrell'in eserlerinde, bilim böyle etkilerin oluşturulması için bir araç olarak yüzeyden pek uzakta değildir. Bu, ölçek ile oynama ve bizi kendilerimizle ilgili yeni bir perspektif ile karşılaştırma hakkındadır. Müzeler, gözlem evleri ve meditasyon odaları arasındaki ayırıcı hat, büyüleyici bir şekilde fludur. Önerim, Rothko Kilisesi veya Turrell'in Skyspace'i gibi mekânların değerli çalışmalar olduğudur. Dünyada onlardan birkaç tane daha olsa, hiç gam yemem. Bu fikir, böyle mekânların zaten var olduğu şeklinde şikayetlerle karşılaşmıştır. Zaten bilim müzeleri ve gözlemevleri ve hatta dini binalar vardır. Neden daha fazlası? Neden yeni bir şey yaratmalı?

İnançlı birisi olarak dini yapılara merakım var. İzler, gözler ve araştırmam. "Ateistler için tapınak" fikri çok ilgimi çekti. İnsanların oraya gittiklerinde ne yapacaklarına dair biraz ipucu verir misiniz?

Cevap herhalde kişiseldir. Bir kişinin olağandışı bir şeye girişme iştahı ile ilgili olmalı. Mesleki olarak mimarlık dünyası ile büyük ölçüde uğraşan biri olarak, geçmişin başarılarını üzerine inşa etmeye

My suggestion is that contemporary architecture look more closely at the examples of religious architecture, in order to give their buildings some of the qualities that are most appealing in religious buildings; to put it bluntly, in order that these effects not reside heretofore only in the cul-de-sac of religious architecture.

The architects I have come across who have already been at work on this, and very brilliantly, are Louis Kahn, Tadao Ando and Peter Zumthor. In the world of art, James Turrell has explored similar ground - as did Mark Rothko, with his astonishing Rothko Chapel in Texas. What unites Kahn, Ando, Zumthor and Turrell is that they know how to create abstracted sonorous spaces that take us out of the everyday and encourage contemplation, perspective and (at times) a pleasing terror. Especially in the work of Turrell, science is not far from the surface as a tool for generating such effects. It's about playing with scale, and confronting us with a new perspective on ourselves. The dividing line between museum, observatory and meditation chamber are blurred in fascinating ways.

My suggestion is that places like the Rothko chapel or Turrell's Skyspace are valuable exercises. I wouldn't mind if there were a few more of them in the world.

As a believer, I am interested in the religious buildings. I am following, observing and searching. "Temple for Atheists" is very interesting also for me. Can you give little hints what people do when they go there?

The answer has to be personal, it has to do with one's appetite for taking on something unusual. As someone heavily involved professionally in the world of architecture, I look forward to a new genera-

Kahn, Salk Institute

devam eden yeni bir nesil arıyorum. Nelerin inşa edilebileceğine dair belirlenmiş bir planım yok. Ben bir mimar değilim. Ancak, mimarların ne tasarlayabileceğini görmeyi büyüleyici buluyorum. Görünüşe göre, 'ateistler için tapınak' terimi, akla rahatsız edici şeyler getirmekte. İnsanlar, olmayan bir tanrıya tapma veya belki de bir kült yaratma isteyebileceğini düşündüler. Gelecekte bu kadar dramatik veya delice bir şey görünmüyor. Terim, şaka yollu kullanılmıştı, ancak lâfzî olarak yorumlandı. Bunun için çok üzgünüm. Böyle mekânlara ne ad verildiği benim için önemli değil. Ben sadece çağdaş mimarının, tarih boyunca dini mimarının önemli noktalarını analiz ettiğini ve yeni bir nesil mimarın, Kahn, Ando ve Zumthor gibi eklektığe borçlu olan büyük laik yaratıcıların izinde yürütmesine izin vermemiz gerektiğini söylüyorum.

En beğendiğiniz şehir?

İngiltere'de Bath.

Türkiye'den veya dünyadan en beğendiğiniz mimarların kimler olduğunu bizimle paylaşırsanız memnun oluruz.

Peter Zumthor, John Pawson, Michael Hopkins ve Tadao Ando.

Sayıdığınız isimler gibi Türkiye'den modern mimarının öncüsü olarak okunabilecek mimarlarımız var. Bilmemenize biraz üzüldüm doğrusu. Size anlatmamız lazım...

Çok teşekkür ederim – Aynı fikirdeyim, bir daha Türk mimarlar hakkında daha fazla bilgi alacağım... Harika olduklarını biliyorum.

Bu mimarların en beğendiğiniz yapıları hangileri?

Zumthor – Spa Vals, Pawson projelerinden herhangi biri, Hopkins, Glyndebourne Opera binası, Ando, Church of the light, Kahn, Salk Enstitüsü.

Verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederim.

tion continuing to build on the achievements of the past. I don't have a set plan for what might be built. I am not an architect, but I find it fascinating to see what architects might design. Evidently the term 'temple for atheists' has set up uncomfortable associations. People have imagined I might be interested in worshipping an absent deity, or perhaps setting up a cult. Nothing as dramatic or as insane is on the cards. The term was meant playfully, but has been interpreted literally - for which I'm very sorry. I don't care what such places might be called. I'm simply arguing that contemporary architecture analyse the high points of religious architecture throughout history - and that we should allow a new generation of architects to tread in the footsteps of great secular creatives indebted to the ecclesiastical, people like Kahn, Ando and Zumthor.

Your most favorite city?

Bath in England.

I would be very pleased if you could mention those architects you most appreciate from Turkey or World.

I admire Peter Zumthor, John Pawson, Michael Hopkins and Tadao Ando.

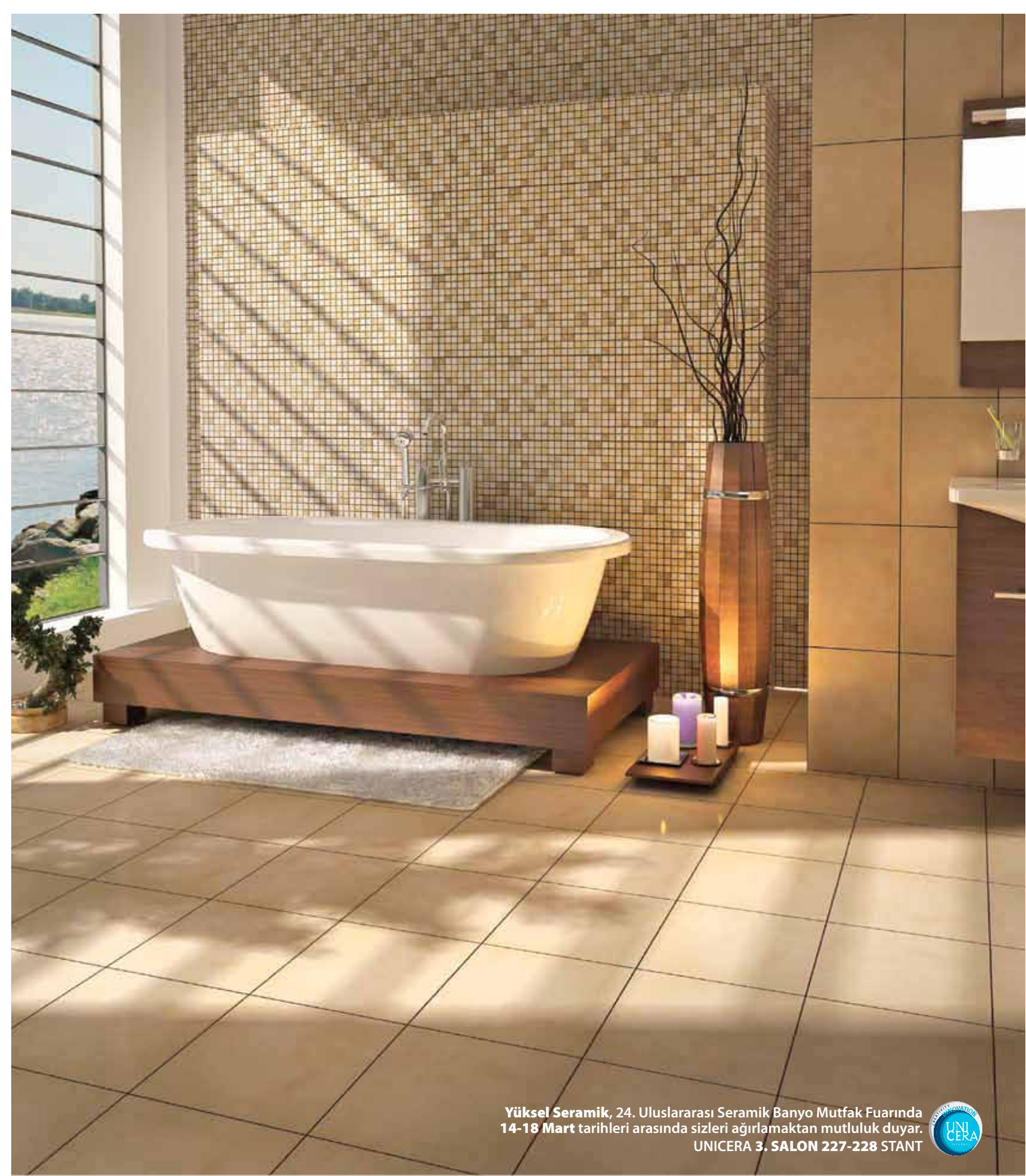
Like the names you list, we have architects who can be seen as the pioneers of modern architecture from Turkey. I'm a little disappointed that you don't know them actually. We have to tell you about them...

Thanks very much - I agree, next time I will learn more about Turkish architects... I know they are fantastic.

Well, what are the buildings you most like by these architects?

Zumthor - Spa Vals, Pawson, any of his projects, Hopkins, Glyndebourne Opera house, Ando, Church of the light, Kahn, Salk Institute

Thank you so much.

Yüksel Seramik, 24. Uluslararası Seramik Banyo Mutfak Fuarında
14-18 Mart tarihleri arasında sizleri ağırlamaktan mutluluk duyar.
UNICERA 3. SALON 227-228 STANT

Mutluhan Plaza Altayçeşme Mah. İstiklal Cad.
No: 122 Kat: 1 34843 Maltepe, İstanbul
T: +90 216 442 0520 Ext: 227
F: +90 216 457 0698
www.yukselseramik.com.tr

YÜKSEL
SERAMİK

Yazan / By : Nevzat Sayın, Mimar / Architect

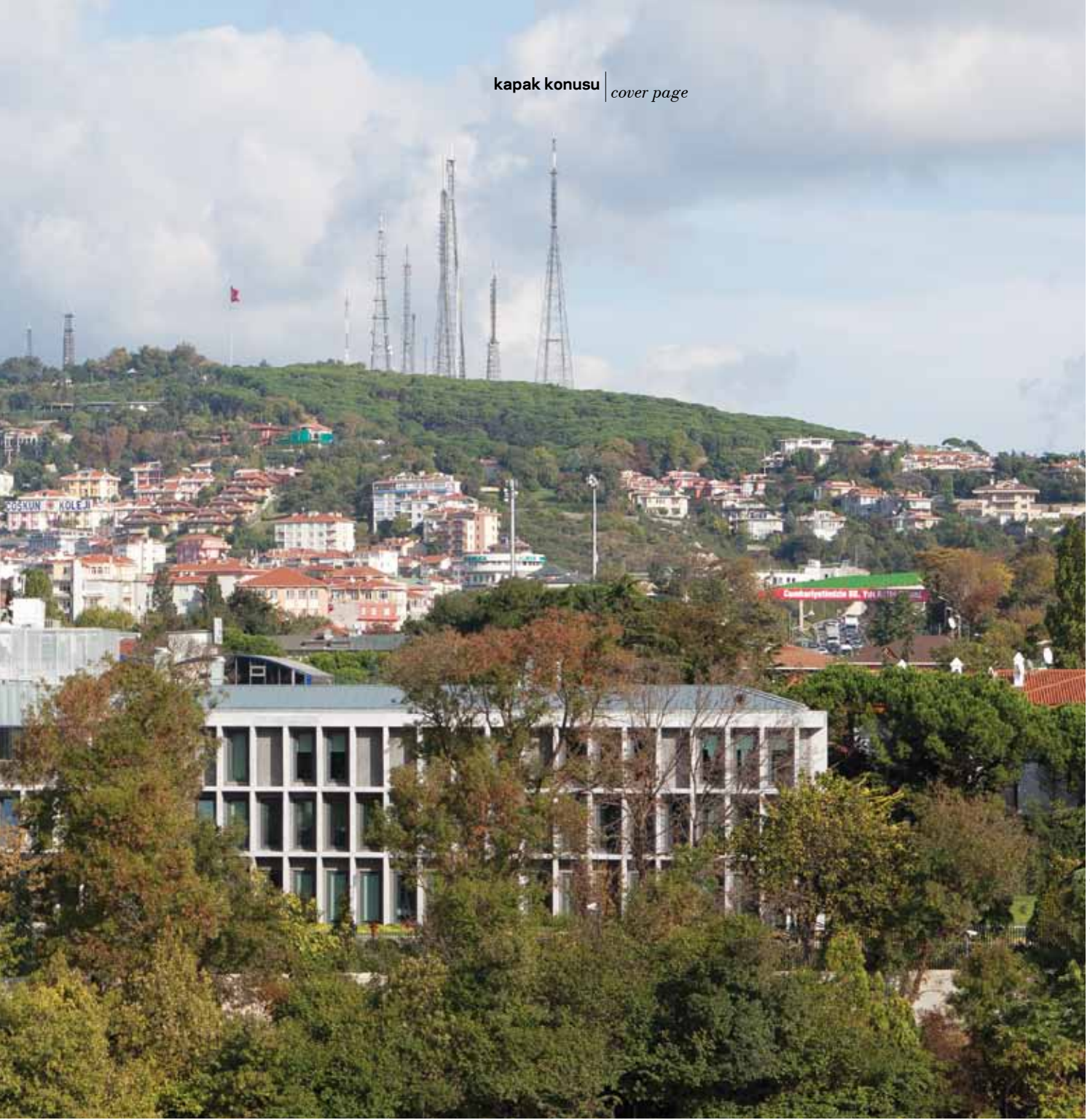

DOĞAN HÖLDİNG GENEL MÜDÜRLÜK VE OFİS YAPISI

*DOĞAN HOLDING
HEADQUARTERS AND
OFFICE BUILDING*

Aydın Doğan'ın beni görmek istediğini ve görme gerekçesini ilettiklerinde sevinierek gitmiştim görüşmeye. “Bu yapıyı, bir gün bana satarlar diye kiralamıştım ama satacakları yok, ben de az ileride, buraya benzer bir yer satın aldım, bu yapıdan bir tane de oraya yapar mısın diye sormak için istedim bu görüşmeyi, ne dersin? Bu yapıdan memnunum, yeni bir şey yapmaya gerek yok, aynen yapabilir misin?” sorusuyla karşılaşınca hem şaşırdım hem sevindim.

Engin Gerçek & Aras Kazmaoğlu - Studio Majo

When they told me that Aydın Doğan wanted to see me and his reason to see me, it was a very pleasing news for me. When I visited him and encountered the question “I had leased this building on the thought that some day they would sell it to me but they’re not going to do that, so I purchased a similar place a little farther, I asked for this meeting to ask you if you would build another one like this over there; what do you say? I’m happy with this building, there’s nothing to do anything new; can you just reproduce it?”, I was both bewildered and happy.

Şimdi içinde konuştuğumuz ve aynıından bir tane daha istediği binanın projelerini de, on beş yıl önce yine biz yapmıştık. Hemen evet dedim... “Evet, ama bunca zaman, biz de yeni bir şeyler öğrendik, belki daha iyisini yaparız” diye ekledim. İşin doğrusu, bir mimarın, duyup duyabileceği en güzel övgülerden biriydi Aydın Doğan’ın isteği: Oturduğu binadan memnundu ve başka bir arsaya bir tane daha yapmamı istiyordu... El sıkıştık ve çalışmaya başladık.

İlk kez çalışıyorduk ve doğrusu biraz tedirgindim ama hemen daha ilk sunuşun ardından silindi tedirginliğim. Doğrudan kendisi ilgileniyor ve delege etmiyordu proje toplantılarını. En iyi işverenlerimden biri olduğunu söyleyebilirim. Her zaman sorunu iletir ve hiçbir zaman çözüm önermezdi... Getirdiğimiz önerileri; kullanım, fayda, bakım, güvenlik, giriş, çıkış ve çalışanların konforu açısından irdeler, biçimsel veriler ve yapının mimari dili hakkında doğrudan bir talebi olmazdı. Yerleşim ve kullanım kararları, belirli bir noktaya gelip, yapı görünür olmaya başladığında, gördüğü şeyden memnun birinin yüz ifadesini fark etmiş ve sevinmiştik. Sunduğumuz yapı, aynıısını yapmamızı istediği yapıya hem hiç benzemiyor hem çok benziyordu! Kısa yoldan anlamış ve daha ilk sunuşumuzda onaylanmıştı. Sonraki aşamalar da bu doğrultuda sürdü ve birçok değişikliğe rağmen, proje çalışmaları, esasa dair kararlar doğrultusunda sürdürülebildi. Günlük çalışma alanlarının 3 kata yayılmasına karşılık; toprak altında olmalarına rağmen gün ışığı alan yemek, seminer, konferans, kütüphane ve spor mekânlarının ortak fuayeler çevresinde yer almasına dayalı kullanım kararlarına bağlı olarak geliştirilen yerleşim düzeni ile oluşturulan yapı, kütle etkileri açısından neredeyse anonim özelliklere sahip olmasının yanı sıra kendine has ve ‘benzersiz’ olma özelliklerini de taşıyor: Her zaman yapmak istediğimiz gibi; alışkanlıkların içinden, tanıdık bir ‘yeni’.

We had authored the designs of the building in which we then talked and another one of which he asked for once again, fifteen years ago, ourselves. I immediately said yes... I added; yes, but in time, we learned some new things, perhaps we can do something better. In fact, Aydın Doğan’s wish was one of the highest praises an architect could hear or listen to: He was happy with the building he lived in and he wanted me to build another on another lot... We shook hands and started working on it.

We were working with him for the first time and actually I was a little worried but right after the first presentation, my worries were gone. He was interested with the work himself and was not delegating project meetings. I can say he was one of my best employers. He would always tell the problem but never offer a solution... He would discuss our proposals in terms of usage, benefit, maintenance, security, entry, exit and comfort of the employees and would not have any direct demands on formal data or the architectural language of the building. When the decisions on layout and usage came to a certain point, with the building becoming visible, we had noticed the facial expression of satisfaction and were happy. The building we presented was both very similar but also very unlike the building he wanted us to reproduce! We had agreed on a shortcut and were approved in our first presentation. The latest stages went on in this direction and despite many revisions, design work was sustained in line with principal decisions. Although the day-to-day work areas were spread over 3 floors, the building created with a layout plan developed based on usage decisions where the cafeteria, seminar, conference, library and sports spaces would lie around common lobbies, getting daylight despite being underground, bears the features of being custom made and ‘unique’ beside its having almost common properties in terms of mass effects: As we always attempt to do; a familiar ‘new’ from within habits.

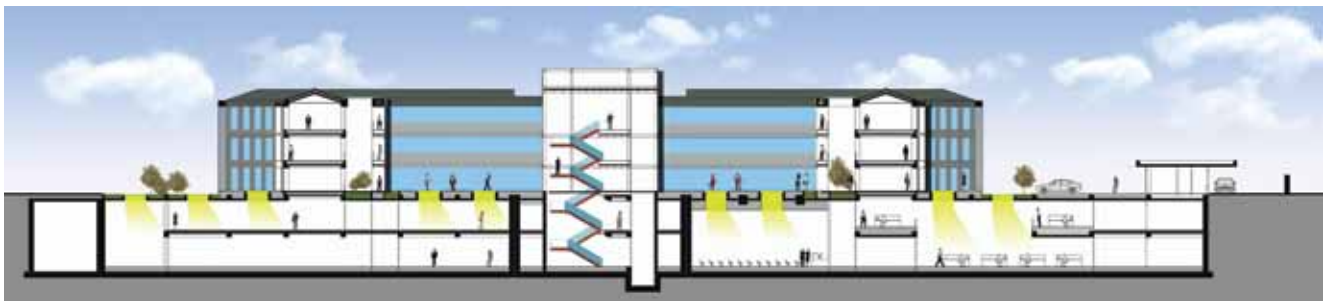
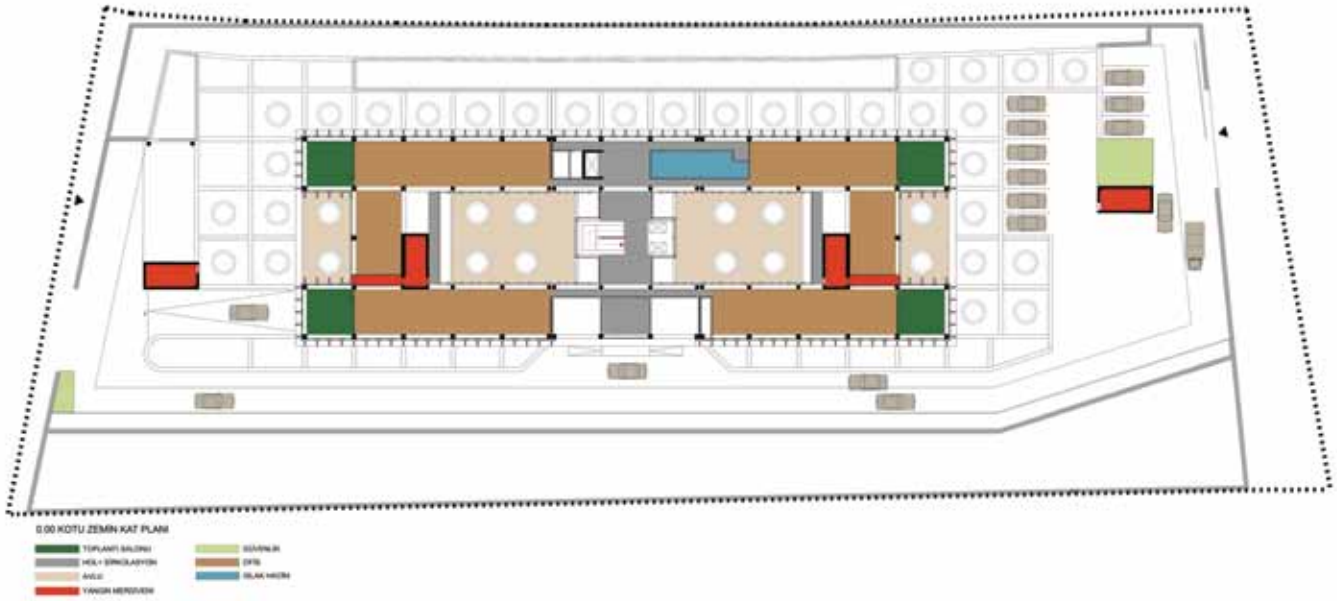

*“LAMMHULTS” mobilyaları yemekhanede kullanıldı.
furnitures were used in dining rooms.*

“Sunduğumuz yapı, aynısını yapmamızı istediği yapıya hem hiç benzemiyor hem çok benziyordu!”

•
“The building we presented was both very similar but also very unlike the building he wanted us to reproduce!”

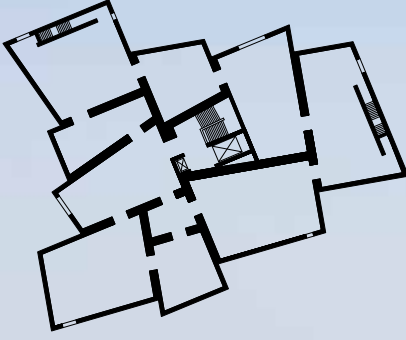
Proje Künyesi

MİMAR : NSMH / NEVZAT SAYIN
PROJE EKİBİ : HAKAN DENİZ ÖZDEMİR, AHMET KORFALI, SİBEL ÖZDOĞAN, İBRAHİM EYUP, METEHAN KAHYA, BAHAR LAKERTA, AYŞE AYDOĞAN, İLKER KÜTÜKOĞLU, TUĞBA OKÇUOĞLU
STATİK: ALTINELLER MÜHENDİSLİK
ELEKTRİK: ERDE MÜHENDİSLİK
MEKANİK: ABC MÜHENDİSLİK
İŞVEREN: D YAPI
YAPIMCI: İMPA
İNŞAAT ALANI: 12.200m²
ANA İŞLEV: OFİS
ANA STRÜKTÜR: BETONARME
PROJELENDİRME TARİHİ: 2006
İNŞAAT BİTİŞ TARİHİ: 2011
İNŞAAT SÜRESİ: 20 AY

Project Credits

ARCHITECT : NSMH / NEVZAT SAYIN
PROJECT TEAM : HAKAN DENİZ ÖZDEMİR, AHMET KORFALI, SİBEL ÖZDOĞAN, İBRAHİM EYUP, METEHAN KAHYA, BAHAR LAKERTA, AYŞE AYDOĞAN, İLKER KÜTÜKOĞLU, TUĞBA OKÇUOĞLU
STATICS : ALTINELLER MÜHENDİSLİK
ELECTRICAL : ERDE MÜHENDİSLİK
MECHANICAL : ABC MÜHENDİSLİK
EMPLOYER : D YAPI
CONSTRUCTOR : İMPA
CONSTRUCTION AREA : 12.200m²
MAIN FUNCTION : OFFICE
MAIN STRUCTURE : R/C
DESIGN DATE : 2006
CONSTRUCTION COMPLETION DATE : 2011
DURATION OF CONSTRUCTION : 20 MONTHS

DAVID CHIPPERFIELD ARCHITECTS'TEN HEPWORTH WAKEFIELD MÜZESİ

*From David Chipperfield Architects
Hepworth Wakefield Museum*

Derleyen / Compiling : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

Alan, bir zamanlar şehrin kumaş ve tahıl endüstrilerine ev sahipliği yapan, tuğla ve taştan yapılmış bir dizi önemli endüstriyel dizi içeren Wakefield Rihtım Koruma bölgesindedir. Yeni bina, Calder'ın tarihi merkeze en yakın olduğu yerde, nehrin kıvrımı ve bir kısayol oluşturan Hebble Navigation olarak bilinen bir dizi eklüz arasında sıkışan bir arazide, Calder nehrinin dik yamacında bulunmaktadır.

Wakefield'e güneyden ana yol, orta çağlarda nehir üzerinde bir ücretli köprüünün inşa edilmesi ile yapılmıştır. Ondördüncü yüzyılda St Mary the Virgin Chantry kilisesi, gene taştan yapılan köprüye komşu olarak inşa edilmiştir. Ondokuzuncu yüzyılın başlarında kilise George Gilbert Scott tarafından restore edildiğinde, taş köprü hala kullanımda idi. Yirminci yüzyılda savak üzerinde ikinci bir köprü yapılmış ve yerel sanayi düşüşe geçtiği bir zamanda, manzaraya zarar vermiştir. Bu alan yeni galeri için seçildiğinde, o andaki manzaranın özelliği, yirminci yüzyıl köprüsünün baskın formu ve bazıları harap halde olan, diğerleri ise 1980'lerde anlamsız onarımlardan geçmiş olan ve bazı diğerleri de aşırı büyüklükte reklamlar taşıyan bir dizi, birbiri ile tutarsız binadan oluşuyordu.

Yamacın ucunda yeni binanın yeri ne nehir, ne de yol tarafından tanımlanmaksızın, her yandan açıktır.

Bu özel koşullar, baskın bir cephesi olmayan bir bina formuna yol açmıştır. Neredeyse jeolojik kompozisyon, birbirine sıkıca geçen farklı düzensiz bir formlar konglomeridir. Bu form, galerinin dahili program ve organizasyonundan ileri gelmiştir. Her tek hacim, her biri büyüklük ve şekil açısından benzersiz olan tek bir alanı temsil etmekte ve ona denk gelmektedir. Kuzeyde nehir düzeyinin savakta düştüğü noktada; bina, eski fabrikalar ve depoların çoğunun nehir boyunca yaptığı gibi suya inmektedir. Monolitik görünüm ve kompozisyon, pigmentli yerli beton kullanımı ile vurgulanmaktadır.

Program, zemin kat ve – tamamen sergi alanı olarak kullanılan – birinci kat arasında yatay olarak bölünmüştür. Zemin katta resepsiyon, mağaza, kafeterya, oditoryum ve öğrenim stüdyoları ve ayrıca arşiv, depo ve bir yükleme koridoru dahil, bina arkası alanları içermektedir. Kafeteryada ana resepsiyon alanı yakınında geniş bir teras bölgesi vardır ve tüm halka açık alanlar, binadan dışarıya bakış olanağı sağlamaktadır. Binanın merkezinde üst kattaki galerilere giden bir merkezi merdiven bulunmaktadır. Doğal olarak yukarıdan ışık alan bu merdiven, gözü ve ziyaretçiyi yukarıya doğru çekmektedir. Yukarı düzeydeki odaların çoğu, Barbara Hepworth ve başkaları tarafından yapılmış büyük ölçekli heykel ve alçılardan Wakefield şehrinin İngiliz sanat koleksiyonundan, kağıt üzerinde yüksek düzeyde ışığa duyarlı eserlere kadar değişen galerinin kalıcı koleksiyonlarına ev sahipliği yapmaktadır.

Geri kalan odalar, değişen bir geçici sergi programı ağırlayacaktır. Galerilerin tümü, sanat eserlerinin gelecekteki yeniden yorumlama ve gösterimlerine izin verecek şekilde aynı nötr dili kullanmaktadır. Açık koridorlar, galeri alanlarını akıcı ve değişken bir sıralama ile birbirine bağlamakta ve diğer sanat eserleri ve dış dünyaya baştan çıkartıcı göz atımlarına yol açmaktadır. Ayrı blokların içinden, dış morfoloji, dış çatılara paralel eğimli tavanlar-

The site is within the Wakefield Waterfront Conservation area, which contains a number of significant industrial buildings made of brick and stone that once housed the town's cloth and grain industries. The new building sits on the Headland of the River Calder, a stretch of land trapped between the bend in the river where the Calder is closest to the historic centre, and a series of locks known as the Hebble Navigation which create a shortcut.

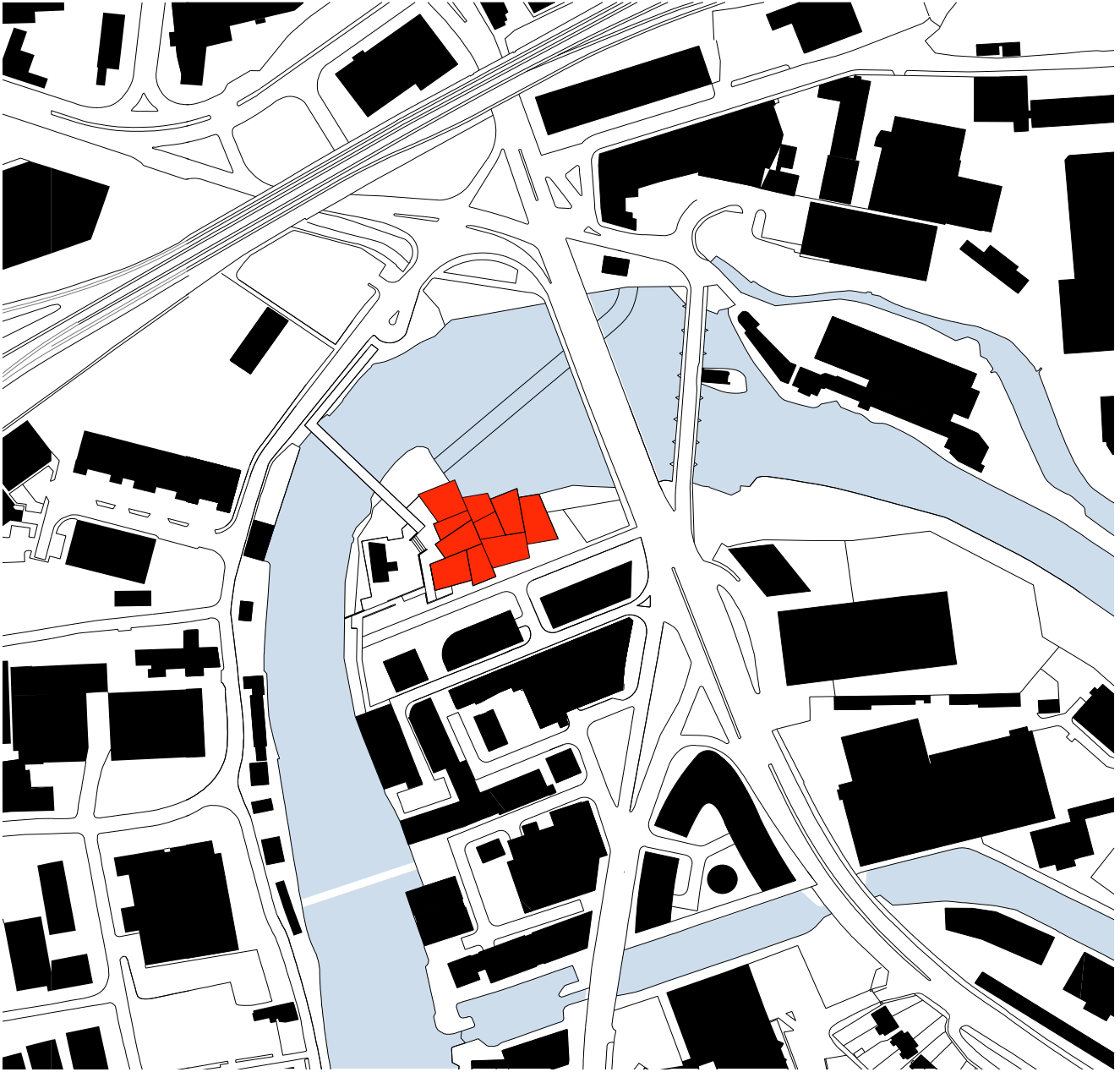
The main route into Wakefield from the south was established with the construction of a toll bridge across the river in the Middle Ages. In the fourteenth century the chantry chapel of St Mary the Virgin was built adjacent to the bridge, which was also rebuilt in stone. By the early nineteenth century, when the chapel was restored by George Gilbert Scott, the stone bridge was still in use. A second bridge was built over the weir in the twentieth century, scarring the landscape at the time when the local industry was in decline. When this site was chosen for the new gallery, the current landscape was characterised by the dominant form of the twentieth century bridge and a series of disparate buildings, some dilapidated, others given meaningless makeovers in the 1980s, and still others clad in oversized advertisements.

At the tip of the headland the site of the new building is exposed on all

sides without being defined by either river or road. These particular conditions led to a building form without a dominant façade. The almost geological composition is a conglomerate of diverse irregular forms tightly fitting one another. This form was driven by the internal programme and organisation of the gallery. Each single volume represents and coincides with a single space, each unique in size and shape. To the north - at the same place where the river level

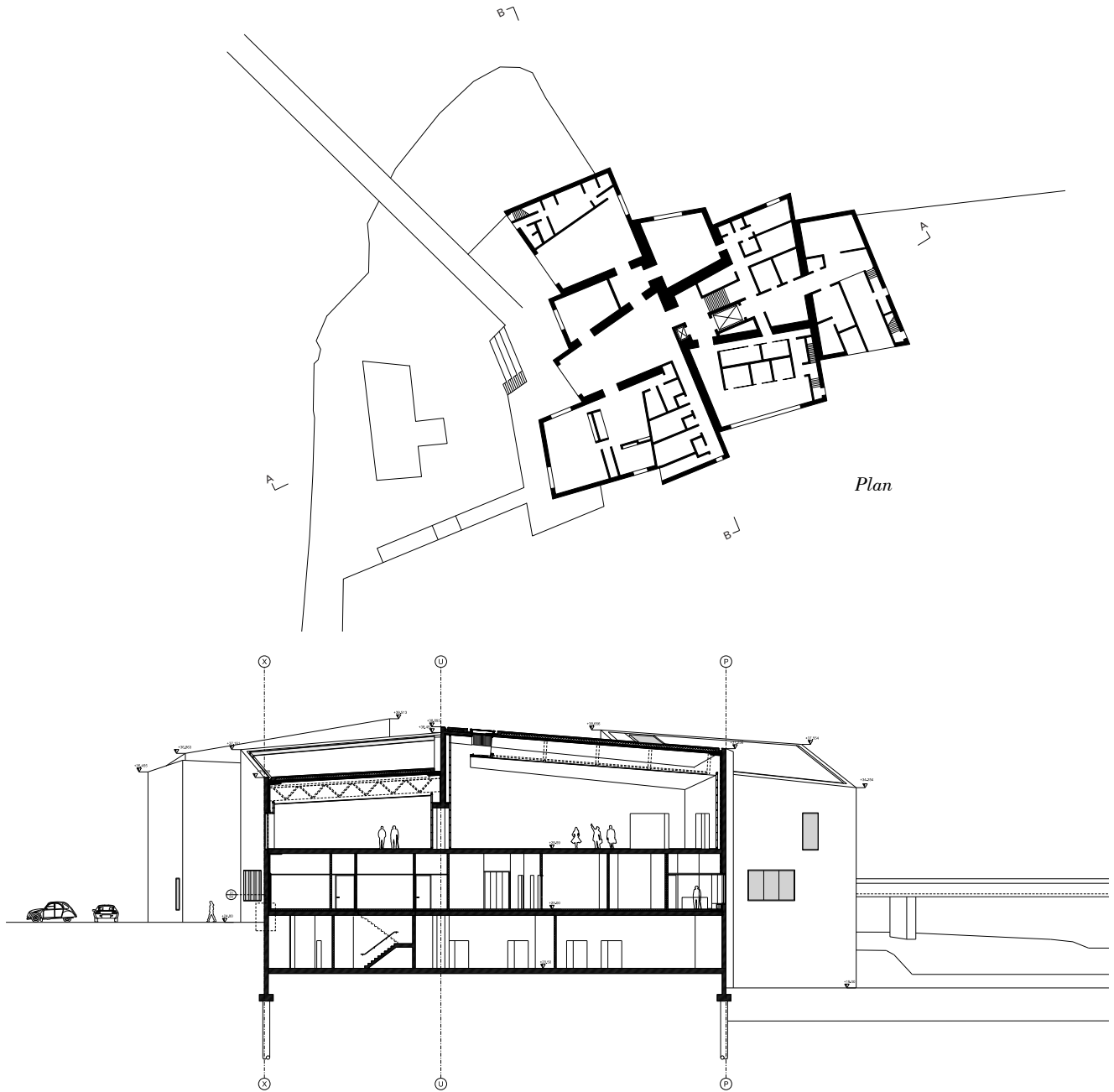
drops at the weir - the building steps into the water just as many of the old mills and warehouses do along the river. The monolithic appearance and composition is accentuated by the use of pigmented insitu concrete. The programme is split horizontally between the ground floor and the first floor - exclusively used for exhibition space. The ground floor contains the reception, shop, cafeteria, auditorium, and learning studios, as well as offices and back-of-house areas including the archive, storage, and a loading bay. The cafeteria has a generous terrace space near the main reception area and all public areas enjoy views out of the building. At the core of the building is a central staircase leading to the galleries on the upper floor. This stair, naturally lit from above, draws the eye and the visitor upward. Most of the rooms on the upper level house the gallery's permanent collections which range from large-scale sculptures and plasters by Barbara Hepworth and others, to highly light sensitive works on paper from the City of Wakefield's collection of British art.

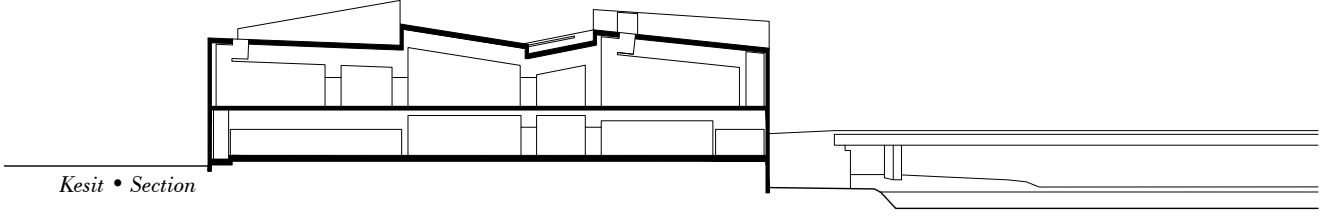
The remaining rooms will host a changing programme of temporary exhibitions. All of the galleries use the same neutral language, allowing for future reinterpretation and representation of art works. Open doorways link the gallery spaces in a fluid and varied sequence, offering tempting glimpses of other artworks and the outside world. From inside the individual blocks, the outer morphology can be clearly seen in ceilings which slope parallel to the outer roofs, and rooms in which no two

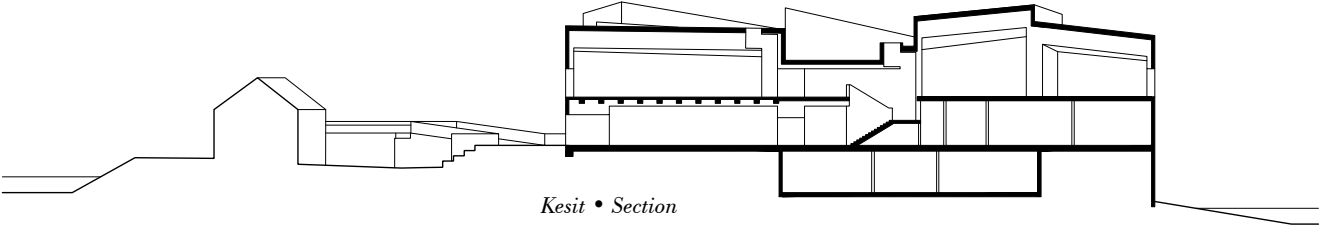
da ve içinde hiçbir iki yüzeyin birbirine paralel olmadığı odalarda açıkça görülebilir. Duvarlar, farklı açılarda bir araya gelmekte ve büyüklük değişiklikleri ve tavan yükseklikleri, her odaya benzersiz bir atmosfer sağlamaktadır. Gün ışığı, galerilere, bloklardaki titizlikle yerleştirilmiş aralıklardan girmektedir. Her galeride ana gün ışığı kaynağı, her alanın en yüksek ucunda tüm tavan boyunca giden bir ışık aralığıdır. Her blokun tavamının farklı açıları, ışığı mümkün olan en iyi şekilde alacak ve yayacak şekilde yapay ışıklandırma sistemini tamamlamak üzere hesaplanmıştır. Luvreler, ışığın düzenlenebilmesine veya gerekiyorsa tamamen bloke edilmesine izin vermektedir. Bu ışık aralıklarına ek olarak, galerinden bazılarında galeri etrafındaki dünyaya bir çerçeve oluşturan ve Barbara Hepworth'ün heykellerini büyüdüğü araziye bağlayan manzaranın yönlendirilmesi ve önemine göre ölçeklendirilmiş bir pencere bulundurmaktadır.

surfaces lie parallel to one another. Walls meet at diverse angles, and the variations in size and ceiling pitch give each room a unique atmosphere. Daylight enters the galleries through carefully placed incisions in the blocks. The main source of daylight in each gallery is a light slot running the full width of the ceiling at the highest end of each space. The varying angles of each block's ceiling have been calculated to admit and diffuse light in the best possible way, complementing the artificial lighting system. Louvers allow the light to be regulated or even completely blocked out if necessary. In addition to these light slots several of the galleries feature a window, scaled according to the orientation and importance of the view, framing an aspect to the world surrounding the gallery and linking Barbara Hepworth's sculptures to the landscape in which she grew up.

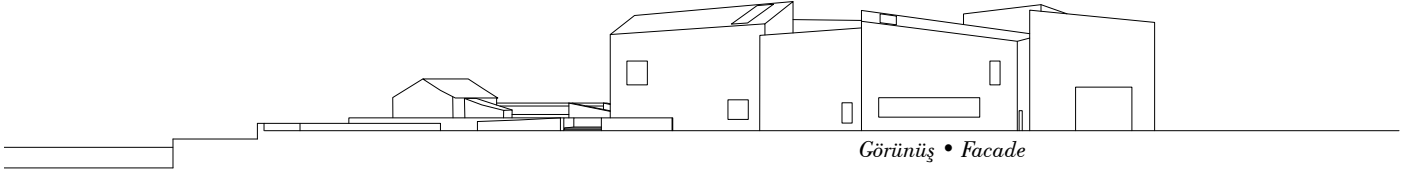

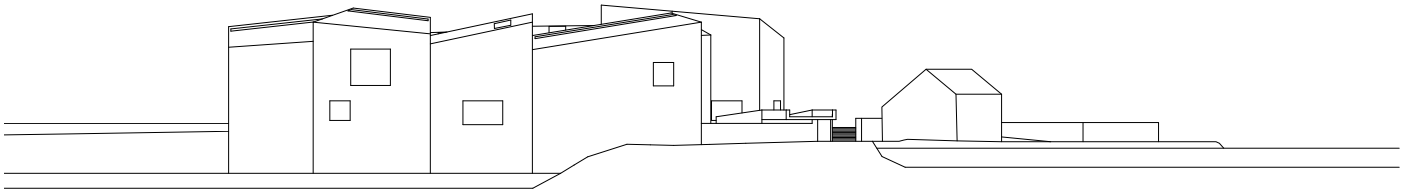
Kesit • Section

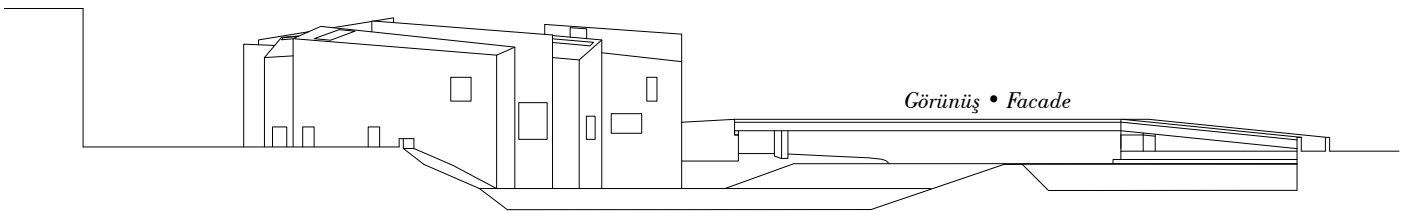
Kesit • Section

Görünüş • Facade

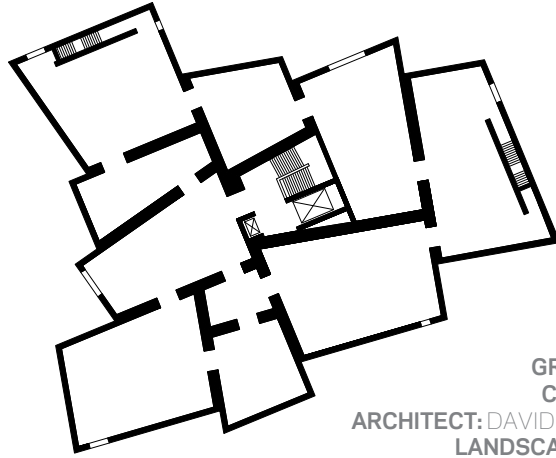
Görünüş • Facade

Görünüş • Facade

Galeriden • from Gallery

Proje Künyesi:
PROJE BAŞLANGICI: 2003
TAMAMLANMA: 2011
BRÜT YER ALANI: 5.232 m²
MÜŞTERİ: WAKEFIELD COUNCIL
MİMAR: DAVID CHIPPERFIELD ARCHITECTS
PEYZAJ MİMARİ: GROSS MAX
STATİK MÜHENDİSİ: RAMBOLL UK LTD
HİZMET MÜHENDİSİ: RAMBOLL UK LTD
CEPHE DANIŞMANI: RAMBOLL UK LTD
PROJE YÖNETİMİ: TURNER & TOWNSEND
GENEL YÜKLENİCİ: LAING O'ROURKE
NORTHERN LIMITED
YERLEŞTİRME YÜKLENİCİSİ: REALM PROJECTS
SERĞİ YÜKLENİCİSİ: WOOD MITCHELL,
MUSEUMS TECHNIK

Proje Künyesi:
PROJECT START: 2003
COMPLETION: 2011
GROSS FLOOR AREA: 5,232 m²
CLIENT: WAKEFIELD COUNCIL
ARCHITECT: DAVID CHIPPERFIELD ARCHITECTS
LANDSCAPE ARCHITECT: GROSS MAX
STRUCTURAL ENGINEER: RAMBOLL UK LTD
SERVICES ENGINEER: RAMBOLL UK LTD
FACADE CONSULTANT: RAMBOLL UK LTD
PROJECT MANAGEMENT: TURNER & TOWNSEND
GENERAL CONTRACTOR: LAING O'ROURKE
NORTHERN LIMITED
FIT OUT CONTRACTOR: REALM PROJECTS
EXHIBITIONS CONTRACTOR: WOOD MITCHELL,
MUSEUMS TECHNIK

betsan.com

 BETSAN

HOSPITALITY

VEHBİ KOÇ VAKFI KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

*Vehbi Koç Foundation
Culture and Art Center*

Hazırlayan / Prepared by: Mimar - Architect, Heval Zeliha Yüksel

HEM CEPHE, HEM TERASLAR, HEM DE PERGOLALAR YEŞİLE EN ÇOK YAKIŞAN RENKLERDEN OLUŞUYOR. GÖKYÜZÜNÜN MAVİSİ, YEŞİLİN PEK ÇOK TONU, KAHVERENGİNİN ÇEŞİTLİLİĞİ TAM DA GÖZÜMÜZE EN GÜZEL GÖRÜNECEK ŞEKİLDE GÜZELLİĞİ İÇİNDE BARINDIRMAKTALAR. GÖLGE OYUNUNA ELVERİŞLİ GIRINTILI ÇIKINTILI SAĞIŞ DUVARLARIN ARDINDA UYUM İÇİNDE AĞAÇLARA KAVUŞAN CEPHELER OLABİLDİĞİNCE ŞEFFAF TASARLANMIŞLAR, SANKİ HEP ORADAYMIŞ HİSSİ UYANDIRIYORLAR. VEHBİ KOÇ VAKFI KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ ADINDAN ÇOK SÖZ ETTİREN VE ÖDÜLLER İLE ADINDAN DAHA ÇOK SÖZ ETTİRECEK BİR YAPI. TASARIMI GERÇEKLEŞTİREN TECE MİMARLIK ADINA CEM İLHAN İLE KONUŞTUK... *The façade, the terraces and also the pergolas are made of colors best suiting green. The blue of the sky, many a shade of green, diversity of brown accommodate beauty so that they exactly seem best to our eyes. The façades embracing trees in harmony behind in and out deaf walls suitable for shadow plays are designed as transparent as possible, instilling the feeling that they have always been there. Vehbi Koç Foundation Culture and Art Center is a building which is a lot talked about and which will even be more talked about with its awards. We talked to Cem İlhan in the name of TeCe Architecture which authored the design...*

Öncelikle sizi bu güzel projeniz ve emekleriniz için kutlarız. En kısa tarifi ile bulunduğu araziye çok yakışan bir yapı tasarlamışsınız. Yerin fısıltılarını dinlemiş gibisiniz. Başlangıç noktasını sizden dinleyebilir miyiz?

FORD-Otosan grubunun Gölcük Tesislerinde bir sosyal yaşam merkezi inşa etmek düşüncesi ile başladı her şey. Bunun için 3 firma davet edildi. Hepsi de değerli arkadaşlarımız; bizle birlikte Emir Uras/Durmuş Dilekçi ve Kerem Erginoğlu/Hasan Çalışlar ekiplerinden konsept için teklifler alındı. TeCe ile devam etmek istediler. İlk başta kamuya kapalı bir proje iken ilerleyen aşamalarda bizim açımızdan çok sevindirici bir gelişme oldu. Vehbi Koç Vakfı bu yapıyı halkın da kullanacağı bir kültür merkezi olarak devraldı. Şu anda yoğun olarak kullanılıyor. Tam da hayal edildiği gibi. Ağaçları korumanız çok ilgimi çekti. Genel temayül böyle olması gerekirken, bugün dikkat edilmediği gözlemlediğimiz bir konu. Siz nelere dikkat ettiniz?

Bugün medeniyetin tanımı şöyle yapıyor: doğa ile aramıza koyduğumuz mesafe. Bu mesafe ne kadar açılırsa, yani tabiatın uzaklaştığımız ölçüde "medenileştiklerimiz" iddia ediliyor. Ama bu mesafeyi açtıkça mutsuzlaştığımız da ortada. Gölcük projesi insan olarak bizlerin tabiata yakınlaşması için bir fırsattı. Diğer yandan mimarının başarısı boşluğu doldurmak değil ustaca boşatabilmesinden geçiyor. Her gün yeni yapılar ekliyoruz şu gezegene. Tersine bir süreç pek işlemiyor artık. Durum böyle iken bizim Gölcük'teki kaygımız ne kadar az yer işgal ederiz, bunu yaparken ne kadar az yükselebiliriz, ne kadar az ağaç zarar görebilir gibi konular oldu. Yapının içindeyken yeşilin sürekli algılandığı farklı açılar yakalamak istedik. Tabiata değmek hep mümkün olsun istedik kısacası; mekânıyla ve malzemeleriyle.

CEM İLHAN

First of all, we would like to congratulate you for this nice project and your efforts. To describe it as briefly as possible, I can say that you have designed a building which matches the land it's on fully. As if you have listened to the whispers of the ground. Can we hear the starting point from you?

Everything started with the idea of constructing a social living center at FORD-Otosan group's Gölcük Facilities. Three firms were invited for this. They are all our esteemed colleagues; together with us, bids were received from Emir Uras/Durmuş Dilekçi and Kerem Erginoğlu/Hasan Çalışlar teams for the concept. They wanted to proceed with

TeCe. Although it was a project closed to the public at the beginning; in advancing stages, there occurred a very pleasurable development for us. Vehbi Koç Foundation took over the structure as a culture center to be used by the public. Presently it is in use busily. Just as imagined. Your conserving the trees drew my great interest. While this should be the general trend, we observe that it is not really taken into consideration. What did you take into account?

Today, the definition of civilization is made as follows: the distance we put between nature and us. It is alleged that the longer this distance is; that is, farther away we get from nature, we become that civilized. However, it is clear that we are becoming unhappy too. The Gölcük project was a chance for us as humans to get close to nature. On the other hand, the success of architecture is not filling gaps but it's masterfully vacating them. We add new structures to this planet every day. A process to the contrary does not really work anymore. This being the case, our concern in Gölcük was topics like how little space can we occupy, however little can we rise when doing so, how few trees can be damaged. We tried to catch different angles where green is noticed continuously inside the building. In short, we wanted touching nature to be always possible with the venue and with materials.

Sağır cephenin ve cephedeki girintili çıkıntılı tuğla diziliminin sırrı nedir acaba?

Tuğla neredeyse unutulmuş bir malzeme bugün. Müthiş olanaklara sahip bir malzeme. Örgünün kendisi ile oynanarak çok zengin bir tezeynat yaratabiliyorsunuz. Bunun birçok örneği de var. Aalto, Michel de Klerk gibi isimler ilk akla gelenler.

İç mekânlar düzenlenirken nelere dikkat edildi?

Burada en dikkat edilen konu iç ve dış mekân süreklilikleri oldu. Dolayısı ile dış cephenin kimliği haline gelen tuğla örgüsü iç mekânlarda da devam ettirildi. Az önce değindiğim dış mekânlara doğru görsel açılımları her hacim içinde, ister sabit ister hareket halindeyken algılamak mümkün kılındı.

Kullanılan malzemeler ile ilgili biraz bilgi verebilirseniz memnun oluruz.

Malzeme paleti olarak tuğlaya eşlik eden diğer iki doğal malzeme ahşap ve bakır oldu. Bu üçlü tüm yapıda iç-dış ayrımı gözetmeksizin kullanıldı. Yine tabiat ile kurulan ilişki meselesine dönersek ta en baştan bilinçli bir tercih olduğunu söyleyebilirim bu malzemelerin.

Ekleme istedikleriniz?

Kendi adıma mimarlıkla ilgili inandıklarımızı ifade edecek böyle fırsatlar doğmasını arzu ediyorum.

Vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Ben de teşekkür ederim...

What is the secret of the deaf façade and the in and out brick layout on the façade?

Brick is almost a forgotten material today. It is a material with enormous capabilities. You can create a very rich decoration playing with the texture itself. There are many examples of this. Names like Aalto, Michel de Klerk are those first coming to mind.

What did you pay attention to when organizing the interior spaces?

Here, what was most paid attention to was the continuity of the interior and the exterior. Therefore, the texture of bricks which became the character of the exterior was continued with in the interior too. It was made possible to perceive the visual approaches towards exteriors I touched upon before in every space either when fixed or in motion.

We would be happy if you could tell us a bit on used material.

The other two natural materials accompanying the brick as the material palette were wood and copper. This triad was used without interior-exterior distinction on the whole building. Coming back to the matter of the relationship established with nature once again, I can say that these materials were consciously made choices just from the beginning.

Is there anything you would like to add?

I hope that chances like this which will express what we believe as regards architecture come up, myself.

Thank you for the time you spared us.

Thank you for having me...

“Bazı binalar, nedenlerini açıklayamazsanız da size kendinizi iyi hissettirir. Sadece mimari jargonla ifade edilemeyecek bir beceriyle çizilmiş bu yapıların tasarımında içgüdülerin de rol aldığını görürüz. Heyecan verici veya huzurlu bir atmosfer yarattıkları için mimarlık fotoğrafçıları bu yapıları birkaç karede anlatmaya çalışırken zorlanırlar. ‘Seksi’ fotoğraflar sunamadıkları için genellikle bu tür yapılar mimarlık medyasında da hemen itibar görmezler. Ancak yaratılan ‘yer’in kalitesi yıllandıkça anlaşılır. Bu nitelikteki mimari ürünlerde yapının kendisinden çok yaratılan ‘yer’ ve ‘ortam’ önemli.”

Tülin Hadi ve Cem İlhan tarafından kurulan TeCe Mimarlık bu yıl içinde böyle bir yere imzalarını attılar. Gölcük’teki Ford Otosan arazisinin hemen arkasında, meşhur 1999 Kocaeli depreminin fay hattının tam da birkaç metre berisindeki arazi Vehbi Koç Vakfı’na bağışlandığında vakıf yönetimi burada hem fabrika çalışanlarına ve ailelerine hem de Gölcük halkına hizmet edecek bir kültür ve eğitim merkezi inşa etmek istedi. Bunun için sınırlı davetli bir yarışma sonucunda kazanan öneri TeCe Mimarlık ofisinin oldu.

Arazide yer alan yaşlı ağaçların güzelliği ve doğal peyzaj, tasarımı etkileyen en önemli faktör olmuş. Ağaçların arasında kalan boşluklara ustaca yerleşen iki ayrı binadan oluşan tesis, bu yeşil dokuya uyumlu olması için bilindik en doğal yapı malzemelerinden tuğla ile kaplanmış. Özel bir dizim tekniği ile gün ışığının duvar yüzeylerinde değişken gölgeler yaratması sağlanırken, iç mekândaki malzeme seçimleri de dışarıdaki bu doğal atmosferle uyumlu şekilde seçilmiş.

Sergi salonu, eğitim ve toplantı odaları, geniş bir oditoryumu ve huzurlu bir atmosfere sahip restoranı barındıran eğitim ve kültür yapısının karşısında spor salonu bulunuyor...”

Ömer Kanpak, Radikal Gazetesi, 14.08.2011

“Some buildings make you feel good although you may not explain why. We see that intuitions, too, play a role in the design of these buildings, drawn with a skill which cannot be expressed just by architectural jargon. Since they create an exciting or peaceful atmosphere, architecture photographers have a hard time to describe these buildings in just a few frames. Since they cannot offer ‘sexy photographs’, usually these types of buildings are not immediately recognized in the architecture media either. However, the quality of the created ‘space’ is figured out as years go by. In these types of architectural products, rather than the building itself, the created ‘space’ and ‘setting’ are important. TeCe Architecture set up by Tülin Hadi and Cem İlhan put their signature on such a venue this year. When the land right behind Ford Otosan grounds in Gölcük just a few meters away from the fault line of the famed 1999 Kocaeli earthquake was donated to Vehbi Koç Foundation, the foundation management wanted to build a culture and education center to serve factory employees and their families and also people of Gölcük there. The winning proposal as a result of a competition with limited invitees was TeCe Architectures. The beauty of the old trees on the land and natural landscape had been the most important factors affecting the design. The facility comprising two separate buildings masterfully situated in gaps between the trees is covered with brick, one of the most natural building materials known to match this green texture. While varying shadows were created by daylight on wall surfaces, thanks to a special layout technique, the choices of materials in the interior were made in line with this natural atmosphere outside. There is a sports hall across the education and culture building accommodating an exhibition hall, training and conference rooms, a broad auditorium and a restaurant with a peaceful atmosphere.”

Ömer Kanpak, Radikal Gazette 14.08.2011

SPOR MERKEZİ

KÜLTÜR MERKEZİ

GÜNEY GÖRÜNÜŞÜ

KÜLTÜR MERKEZİ

SPOR MERKEZİ

KUZAY DOĞU GÖRÜNÜŞÜ

Vehbi Koç Vakfı Kültür ve Sanat Merkezi endüstriyel üretimin karakterize ettiği bir yapılaşma çevresi içinde yer alıyor. Yoğun yeşil bir ağaçlık serit, alanı tesislerden ayırıp, kendi içine dönük doğal bir ortam yaratıyor. Bu nedenle arsanın kendine özgü karakteri nedeniyle spor ve kültür aktivitelerinin yer alacağı yeni yaşam merkezini oluşturan yapılar, ayrıntı kitleler halinde arsanın karakteristiği olan koruluk içinde adeta eritildi. Yol yönüne bakan cepheler sağırılarak içe dönük sakin bir ortam yaratılmasını sağladı. Buna karşın yaşam alanları ağaçlık alanı görecekle şekilde konumlandı, manzara yönü cepheleri azami düzeyde şeffaflaştırıldı. Kompleks bütünündeki tüm mekânlar doğal peyzajla görsel ilişki kurdu. Kompleks bütününde tamamen yayalaştırılmış güzergâhlar, koşu ve gezinti parkurları yer aldı. Kültür tesisleri aralarında açık ve yarı açık gölgeli alanlar oluşturdu. Kafeterya kitlesi tüm doğal yaşama ve körfeze panoramik bir şekilde yönelirken, spor tesisleri arsanın kuzeydoğusunda konumlandı. Kapalı spor salonu bir yandan avluyu sınırlarken kuzeydeki ağaçlık alana doğru şeffaflaşarak onunla bütünleşti. Açık spor alanları bu kitlenin devamında yer aldı. Koşu ve yürüme parkurları arsanın bitimindeki yoğun korulukla sonlandı. Tüm yapıların merkezinde yer alan seyir kulesi alana yaklaşırlarken dikkat çeken ve kompleksi vurulayan bir odak elemanı haline geldi.

Vehbi Koç Foundation Culture and Art Center lies in a built-up area characterized by industrial production. A dense green strip with trees segregates the area from plants, creating an introverted natural setting. Therefore, the buildings forming the new living center where sporting and culture activities will take place were almost molten within the woods which is the characteristic of the plot in separate masses, thanks to the original character of the lot. The façades towards the road were deafened, allowing creation of an introverted calm setting. In contrast, living spaces were positioned in such a way to see the woods. The scene side façades were made as transparent as possible. All spaces in the whole complex set up a visual relationship with the natural landscape. There are totally pedestrianized routes, jogging and walking trails all over the complex. Culture facilities created open and semi-open shady areas between them. The cafeteria mass was directed panoramically to all natural life and bay, sporting facilities were positioned at the north-east part of the lot. The indoor sports hall, while setting the boundaries for the yard, getting transparent towards the treed area in the north, integrated with it. Outdoor sporting areas were at the continuation of this mass. The jogging and hiking trails terminate at the dense woodland at the end of the lot. The watch tower situated at the center of all buildings is a focus element drawing attention when approaching the area and stressing the complex.

Proje Künyesi:

PROJE TİPİ: KÜLTÜR, REKREASYON, SPOR

YAPIM TÜRÜ: KARMA

PROJE YERİ: GÖLCÜK, KOCAELİ

PROJE TARİHİ: 2009-2010

YAPIM TARİHİ: 2010-2011

MİMARİ PROJE: TÜLİN HADİ, CEM İLHAN, KERİMAN

AFYONLU, AYDOĞAN ÖZSOY (TECE MİMARLIK)

PROJE YÖNETİCİSİ: ALPER ÇELİK

İŞVEREN: VEHBİ KOÇ VAKFI

İÇ MEKÂN TASARIMI: TECE MİMARLIK

PEYZAJ PROJESİ: TECE MİMARLIK

STATİK PROJESİ: ARUP

MEKANİK PROJESİ: ATAKAR LTD.

TESİSAT PROJESİ: ATAKAR LTD.

ELEKTRİK PROJESİ: ANEL

AYDINLATMA PROJESİ: ANEL

ANA YÜKLENİCİ: ARK İNŞAAT

ARSA ALANI: 27000 M²

TOPLAM İNŞAAT ALANI: 4500 M²

FOTOĞRAFLAR: MURAT GERMEN

Project Credits:

PROJECT TYPE: CULTURE, RECREATION, SPORTS

TYPE OF CONSTRUCTION: MIXED

PROJECT LOCATION: GÖLCÜK, KOCAELİ

PROJECT DATE: 2009-2010

CONSTRUCTION DATE: 2010-2011

ARCHITECTURAL DESIGN: TÜLİN HADİ, CEM İLHAN,

KERİMAN AFYONLU, AYDOĞAN ÖZSOY (TECE ARCHITECTURE)

PROJECT MANAGER: ALPER ÇELİK

EMPLOYER: VEHBİ KOÇ FOUNDATION

INTERIOR DESIGN: TECE ARCHITECTURE

LANDSCAPE DESIGN: TECE ARCHITECTURE

STATICS DESIGN: ARUP

MECHANICAL DESIGN: ATAKAR LTD.

INSTALLATIONS DESIGN: ATAKAR LTD.

ELECTRICAL DESIGN: ANEL

LIGHTING DESIGN: ANEL

MAIN CONTRACTOR: ARK İNŞAAT

LAND SURFACE AREA: 27000 M²

TOTAL CONSTRUCTION AREA: 4500 M²

PHOTOGRAPHS: MURAT GERMEN

VEHBI KOÇ VAKFI FORD OTOSAN SOSYAL YAŞAM MERKEZİ'NİN TERÇİHİ, KALEBODUR OLDU

TeCe Mimarlık Tülin Hadi ve Cem İlhan tarafından projelendirilerek hem Kocaeli halkı hem de Ford Otosan çalışanlarının kullanımı için inşa edilen Vehbi Koç Vakfı Ford Otosan Sosyal Yaşam Merkezi, Kalebodur'un Kalestone ürünü ile farklı bir görünüme kavuştu. İç mekânda, dış mekânın sürekliliğini sağlamak amacıyla kullanılan 30x60cm ebatlarındaki, koyu gri renkli Kalestone, Yaşam Merkezi'nin zeminlerinde ve ıslak hacimlerin dikey yüzeylerinde taş kesme düzeninde uygulandı. Strüktürlü yüzeyi ve ebadı ile süreklilik ve doğal bir his yaratan Kalestone, aynı zamanda porselen yapısı ile tesisin yoğunluğundan kaynaklanan dayanıklılık ve bakım sorunlarına da çözüm getirdi. Konuyla ilgili açıklama yapan Kalebodur Marka Müdürü Bahadır Borand, "Kalestone, porselen seramik olmasına rağmen, twinpress tekniği ile üretildiği için kendisini tekrar etmeyen yüzeyi ve renkleri sayesinde doğal malzemeye oldukça yakın bir görünüm sergiliyor. Ürtüne hâkim olan doğallık, Vehbi Koç Vakfı Ford Otosan Sosyal Yaşam Merkezi'nin genelinde kullanılan tuğla, ahşap, bakır gibi doğal malzemelere son derece uyum sağlayarak Kalestone'un tercih edilme nedeni oldu" dedi. Arkitera İşveren Ödülü'ne layık görülen Vehbi Koç Vakfı Ford Otosan Kültür ve Yaşam Merkezi, Gölçük'te Ford Otosan arazisine komşu olan parselde yer alıyor. Yaşam Merkezi, spor salonu, fitness salonları, 180 kişilik konferans salonu, hobi atölyeleri, sergi salonu, kafeterya, gözlem kulesi ve açık spor alanlarını içeriyor. Arazideki büyümüş ağaçların korunması, olabildiğince geniş yeşil alan bırakılması, yapının tabiatla ahengi projede önemli çıkış noktaları olduğunu ileten yapının mimarı Tülin Hadi ise "Bu kararlar, malzeme seçimlerini, tuğla, ahşap ve bakırın kullanımını yönlendirdi. Tabiatla rastlanabilecek, benzerlik ve değişkenliğin yarattığı türden dokular elde edilmeye çalışıldı. Örneğin, cephedeki tuğlalar ileri geri yerleştirilerek uygulandı veya konferans salonunun kaplamaları inceli kalınlı döşendi. Bu durum, Yaşam Merkezi'nin tasarımcıları tarafından "düzensizliklerin düzeni" olarak tanımlandı. Zeminin yumuşaklığı bodrum kat yapılmasına izin vermeyip, genelde bodrumlarda halledilen birçok meselelerin çatılara taşınması gerektirdi." dedi.

VEHBI KOÇ FOUNDATION FORD OTOSAN SOCIAL LIFE CENTRE' PREFERENCE WAS KALEBODUR

The Vehbi Koç Foundation Ford Otosan Social Life Centre, designed by TeCe Architecture Tülin Hadi and Cem İlhan and built in order to be used both by the population of Kocaeli and Ford Otosan employees, has become a different look with the Kalestone product of Kalebodur. The dark grey Kalestone of a size of 30x60 cm, used in the interior in order to provide the continuity of the exterior, is applied to the floors of the Life Centre and the vertical surfaces of the wet rooms in cut stone order. Kalestone, creating continuity and a feeling of naturalness with its structured surface and its size, has brought at the same time a solution to durability and maintenance problems due to the density of the facility by its porcelain structure.

Mr. Bahadır Borand, Kalebodur Brand Manager, who made a statement regarding the issue said, "Although Kalestone is porcelain ceramic, it provides a look which is rather close to natural material due to its non-repeating surface and colours since it is being produced with the twinpress technique. The naturalness, dominating the product, has harmonized extremely with the natural materials used across the Vehbi

Koç Foundation Ford Otosan Social Life Centre like bricks, timber, copper and constituted the reason for the preference of Kalestone". The Vehbi Koç Foundation Ford Otosan Social Life Centre, awarded with the Arkitera Employer Award, is located on the plot next to the Ford Otosan area in Gölçük. The Life Centre includes sport hall, fitness rooms, a conference room for 180 persons, hobby workshops, an exhibition room, cafeteria, observation tower and open air sport fields. And the architect of the building, Tülin Hadi, who noted that the protection of grown trees on the area, leaving as much as possible green spots, the harmony of the building with nature were important setting off points at the project, said "These decisions directed the material selection, usage of bricks, timber and copper. It is tried to obtain patterns as these can be seen in the nature, such generated by similarity and variability. For example, the bricks in the façade are applied by placing them seesaw or the furnishing of the conference room is applied with changing thicknesses. This is defined by the designers of the Life Centre as the "Order of Disorder". The softness of the ground did not allow the construction of a basement floor, and it made it necessary that many issue, that are normally solved in basements, were carried to the roofs".

Kalebodur

**THE SHOWROOM GIVING THE
SENSE OF BEING INSIDE THE
FACTORY. RIGHT AT THE CENTER
OF THE CITY TO BOOT...**

*Fabrikanın içindeymiş hissi
yaratan showroom. Hem de
şehrin merkezinde...*

Hazırlayan / Prepared by: Mimar · Architect, Heval Zeliha Yüksel

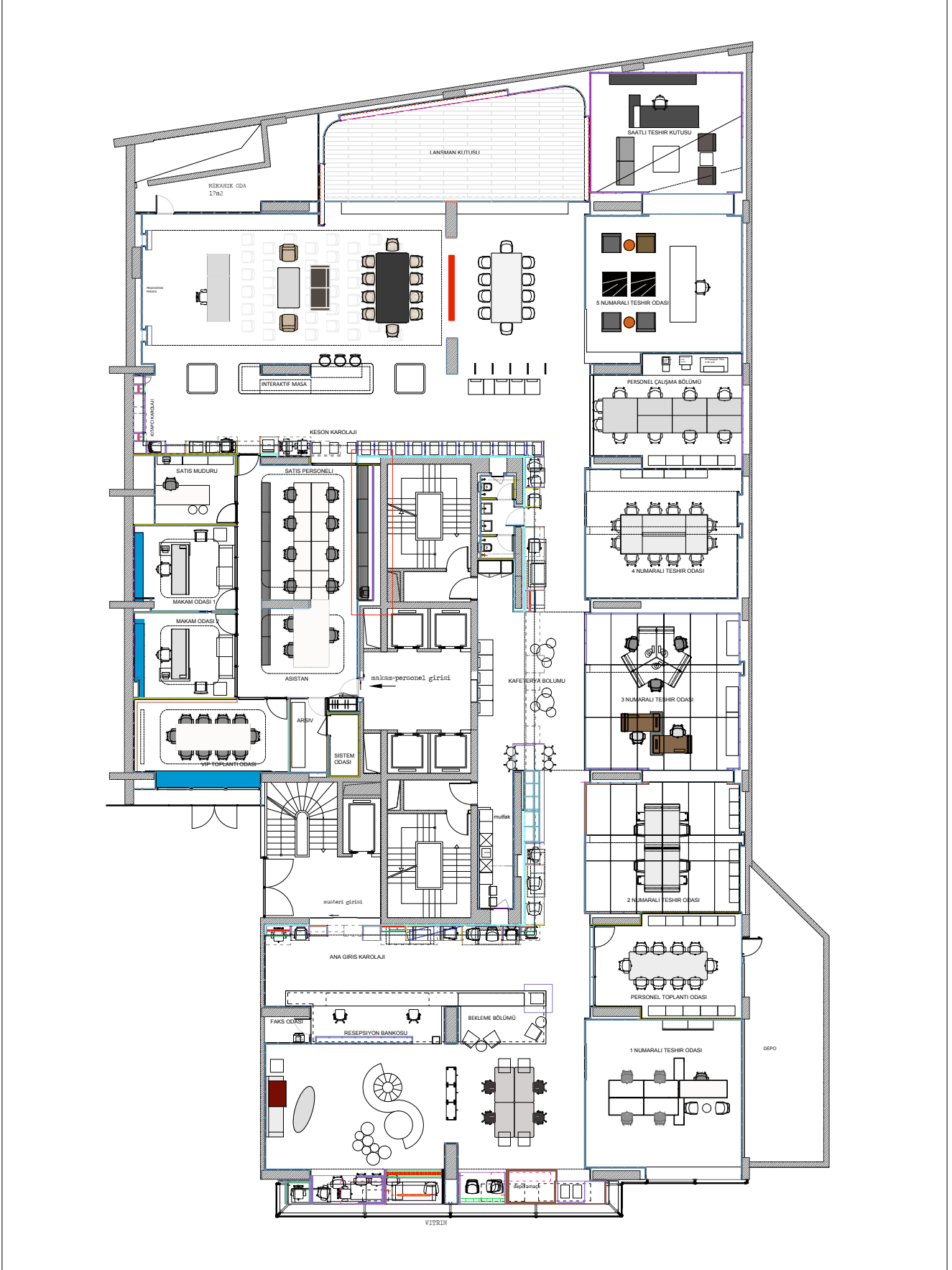

ERSA SHOWROOM

Tasarımını Yalın Tan ve Jeyan Ülkü'nün yaptığı Ersu İstanbul Showroom, Terrace Fulya'da 1.300 m²'lik alanda hizmet veriyor. Ersu'nun mühendislik yeteneğini ve esnek üretim altyapısını yansıtan "Box in a Box" (Kutu içinde Kutu) konseptiyle tasarlanan showroom, mobilya üretiminde kullanılan farklı malzemelerden ilham alıyor. Metal ve ahşaptan üretilen dev "kutu"ların yer aldığı showroom, grafik enstalasyonlarla desteklenen bilgilendirici ürün teşhiriyle dikkat çekiyor. Bazı toplantı odalarının duvarlarında yer alan üretim fotoğrafları, fabrikanın içindeymiş algısı yaratırken; showroom'daki ekranlardan Ankara'daki üretim anlık olarak izlenebiliyor. Ersu'nun kuruluşundan bu yana geçen endüstriyel tasarım süreci ve edindiği deneyim, firmanın mühendislikteki mükemmeliyetçiliğinin ve mobilya üretiminde büyük yer tutan fabrikalarının sonucunda ortaya çıktı. Yalın Tan & Jeyan Ülkü ekibinin amaçladığı konsept; yaratıcı, dikkat çekici ve dinamik bir mekan oluştururken, müşterinin orada olduğu sürece keyifli bir zaman geçirmesini hedefliyor. Tasarım ekibinin, Ersu İstanbul Showroom'un yeni konseptini oluştururken çıkış noktası, Ersu'nun fabrikası ve üretim gücü oldu. Ekip, konsepti oluştururken, fabrikada kullanılan malzemelerden ve perakende detaylardan yola çıktı. Perakende tasarım konsepti, doğal ve kasıtlı olarak tamamlanmamış fabrika görüntüsünün öğelerinden oluşturuldu. Müşterinin farklı mekanlara olan merakı, onları deneysel alışverişe ve sosyalleşmeye sevk eder. Ersu'nun perakende mekanını belirleyen ve aynı zamanda fabrikadan alıntılar içeren büyük grafik ilustrasyonlar, video enstalasyonları müşterilerde akılda kalan ve bütün duyularına hitap eden bir deneyim yaşatır.

Ersu Istanbul Showroom designed by Yalın Tan and Jeyan Ülkü serves on an area of 1,300 m² at Fulya. The showroom, designed under the concept of "Box in a Box", reflecting Ersu's engineering talent and flexible production infrastructure, is inspired by various materials used in production of furniture. The showroom, containing giant "boxes" made of metal and wood, draws attention with informative product display supported by graphical installations. The production photos on the walls of some conference rooms create the perception of being inside the factory and one can monitor the production in Ankara online from the screens in the showroom. Ersu's industrial design process and gained experience starting from its inception is a result of the perfectionism of the firm in engineering and its factories playing a big role in production of furniture. While the concept sold by Yalın Tan & Jeyan Ülkü team formed a creative, attractive and dynamic space, it aims to allow the customer to spend a pleasurable time when he is in the showroom. The starting point of the design team, when creating the new concept of Ersu Istanbul Showroom, was Ersu's factory and production power. When creating the concept, the team worked with the materials used in the factory and retail details. The retail design concept was formed of the elements of the incomplete factory image deliberately and in a natural way. The customer's curiosity for different spaces direct him to experimental showing and socialization. The large graphic illustrations and video installations identifying the retail space of Ersu, at the same time containing excerpts of the factory, provide the customer an experience remaining in memory addressing all senses.

Yalın Tan, İçmimar

Ersa'yla işbirliğimiz yaklaşık 2 sene önce başladı.. Bu süreçte, sadece estetik ve fonksiyonel bir mekan yaratmanın dışında, bugüne kadar yapmış oldukları üretim ve mühendislik harikası olan fabrikalarının desteğiyle, güçlerini perakende pazarına yansıtmak istediklerini belirttiler. Biz de onların bu hedefine uygun bir dünya yarattık. Yarattığımız dünyanın, kurumun ve sahibi olan Ata Ailesi'nin duruşuyla paralellik gösteren, hem de vizyoner bir mekan olması için çalıştık. Mekanın, hem tasarımcıların, hem de ofislerini yenilemek isteyen kurumsal şirket yetkililerinin bakış açlarına farklı birtakım doneler katabilecek çok geniş bir perspektif sunmasını amaçladık. Yani sadece mobilya değil, aslında bir hayat tarzını satın alabilecekleri ve beraberinde de kendi ofislerine adapte edebilecekleri yeni görüşleri bulabilecekleri bir mekanı hayata geçirmek için yola çıktık. Yola çıkış noktasındaki dayanağımız, Ersa'nın fabrika bünyesindeki güçlü üretim altyapısıydı. Aynı zamanda, müşterilerin sadece ürün satın aldıkları değil, satın aldıktan sonraki süreçte de arkalarında durabilecek bir firmayla beraber çalışıyor olmak bizim için önemliydi. Biz, Ersa'nın tüm hikayesini ve teknik gücünü vurgulayabilecek bir mekan yarattık.

Yalın Tan, Interior Designer

Our collaboration with Ersa started approximately 2 years ago. During this period, beside creating solely an aesthetic and functional space, they told us that with the support of their so far made production and the engineering wonder factory, they wanted to reflect their power on the retail market. So we created a world in line with their target. We strived to make the world we created to be in parallel with the stance of the firm and its owner, Ata Family, and also a visionary space. We tried to have the space to provide a very broad perspective which could contribute a set of different data to the perspectives of both designers and also corporate officials wishing to renovate their offices. That is, we started to launch a space where they could purchase not just furniture but actually a lifestyle and in addition, where they could find new perspectives they could adapt to their own offices. Our focal point was the powerful production infrastructure at Ersa's factory. At the same time, it was important for us to stress that the customers would be working with a firm which would stand behind the product not only when they bought it but also in the after-sale period. We created a space which could underscore the whole story and technical might of Ersa.

YT & JU Hakkında Yalın Tan & Jeyan Ülkü İç Mimarlık, 2000 yılında iç mimari tasarım ve uygulama hizmeti vermek amacı ile kurulmuştur. Firma kurulduğu günden itibaren ağırlıklı olarak ofis, perakende ve konut projeleri üzerine yoğunlaşmıştır. Yerli ve yabancı birçok marka ve kuruma proje, danışmanlık ve uygulama işleri adı altında servis vermektedirler. Ayrıca bir çok global markanın lokal proje ve uygulama danışmanlığını da yürütmektedirler. Firma, çalışmalarına tasarım ve uygulama adı altında ihtisaslaşmış farklı proje ve uygulama ekipleri ile devam etmektedir.

About YT & JU Yalın Tan & Jeyan Ülkü Interior Architecture is founded in 2000 in order to provide interior architecture design and application services. The company has focussed since the date of its foundation on office, retail and residential projects. They provide services to many domestic and foreign brands and establishments in terms of Project designing, consultancy and applications. Beside this, they also provide consulting services for local projects and applications to many global brands. The company continues with activities with different Project and application teams, specialized under the name design and application.

“Box in a box” fikri...

Bu mekanı yaratırken, tasarım ekibimizle birlikte bir yandan, yaratıcı, dikkat çekici ve dinamik bir mekan oluşturmaya, diğer yandan da müşterinin orada olduğu sürece keyifli bir zaman geçireceği ideal ortamı kurgulamaya çalıştık. Tasarım ekibimiz, Ersu Showroom'un yeni konseptini oluştururken çıkış noktamız Ersu'nun kapsamlı fabrikası ve üretimdeki teknik güçleriydi... “Box in Box” fikri işte bu noktadan hareketle şekillenmeye başladı. Perakende tasarım konseptimizi, doğal ve kasıtlı olarak tamamlanmamış fabrika görüntüsünün öğelerinden oluşturmaya çalıştık. Bu öğeler, hem sıradanlığa; hem de şık olmaya gönderme yapıyor... Tıpkı malzeme laboratuvarlarında olduğu gibi, çeşitli malzemelerden oluşan kutular konseptin bir parçası olarak yerlerini aldı. Benim bakışla, farklı tip ve ebatlarda tasarladığımız bu kutular, ofis sistemlerinin ve mobilyalarının tanımladığı bireysel alanları ve bireyde uyandırdığı duyguları anımsatıyor. Teşhir üniteleri için kullandığımız kutular, aslında çocukların oyuncak bloklarını sembolize ediyor. Arkasında tabii ki iyi düşünülmüş geometriyi ve algılamayı barındırıyor. Öte yandan, heykelsi bir görüntüsü olan teşhir kutuları ahşap ve bakırın, pürüzlü ve pürüzsüzün, ham ve cilalının oluşturduğu Ersu Fabrika'nın endüstriyel görüntüsüne ve hissiyatına eğlenceli bir gönderme yapıyor.

Showroom'un tasarım hikayesi...

Biz sadece mimari bir mekan yaratmadık, beraberinde yaratmış olduğumuz dünyanın belli başlı verilerini de masanın üzerine yattırdık. Ürün gamında yer alan grupların hangi ortamlarda nasıl sergileceğine kadar en ufak ayrıntıya, veya bu mekan içerisinde herhangi bir kitaptan ufak bir aksesuvara kadar her detayın seçimi de dahil olmak üzere kapsamlı bir süreçti bu... Bu süreçte, sadece masa, aydınlatma gibi bir fonksiyon şeması üzerinde değil, bir çöp kutusundan masanın üzerine konulacak herhangi bir aksesuarın ne olacağı üzerinde de kafa yorduk. Çünkü burada ortaya koyduğunuz ve sattığınız sadece bir fikir veya bir ürün değil, aslında bir dünya. Bu dünyanın içerisinde, görüntünüzün tamamının olması lazım. Ama sadece vitrinde sunduğunuz bu dünyanın kuvvetli olması yeterli değil... Onun, arkasının da güçlü olması gerekli. Ersu bize kuvvetli bir altyapıyla geldiği için, onun ön yüzünü şekillendirmemiz daha kolay oldu.

“Box in a box” idea...

When creating this space, together with our design team, on the other hand we strived to form an attractive and dynamic space and on the other hand, the ideal setting where the customer would spend a pleasurable time when he is there. When our design team started to form the new concept of Ersa’s Showroom, our starting point was Ersa’s comprehensive factory and its technical might in production... The idea of “Box in Box” started to be shaped based on this point. In a natural way and deliberately, we started to form our retail design concept of the incomplete factory image elements. These elements refer to both ordinariness and also elegance. Just like in material laboratories, the boxes made of various materials took their places as part of the concept. In my perspective, these boxes we designed in different types and sizes remind one of individual spaces defined by office systems and furniture and the feelings they inspire on the individual. The boxes we used for display units actually symbolize the toy blocks of children. Indeed, it accommodates well thought geometry and perception. On the other hand, the display boxes with statuesque images make a joyful reference to the industrial image and sentimentality of Ersa Factory created from wood and copper, the rough and the smooth, and the raw and the finished.

The design story of the showroom...

We did not just create an architectural space but we also put on the table the main data of the world we created. It was a comprehensive process ranging from in what settings and how the groups in the product range would be displayed to the smallest detail or from any book in this space to the smallest accessory, including selection of such details. During this process, we also considered not just a function scheme like desks or lighting but what would any accessory be to be placed on a table or a trash can. Because what you set forth and sell here is not just an idea or a product but actually a world. The entirety of your image must be in this world but it is not enough just for this world you put on display on the shop window to be powerful...What is behind it must also have power. Since Ersa came to us with a strong infrastructure, it was easier for us to shape its façade.

ÇEVRECI BİR KAMPÜS: ÖZYEGİN ÜNİVERSİTESİ ÇEKMEKÖY KAMPÜSÜ

*An Environmentalist Campus:
Ozyegin University
Çekmeköy Campus*

Hazırlayan - Prepared by:
Aylin Muhaddisoğlu

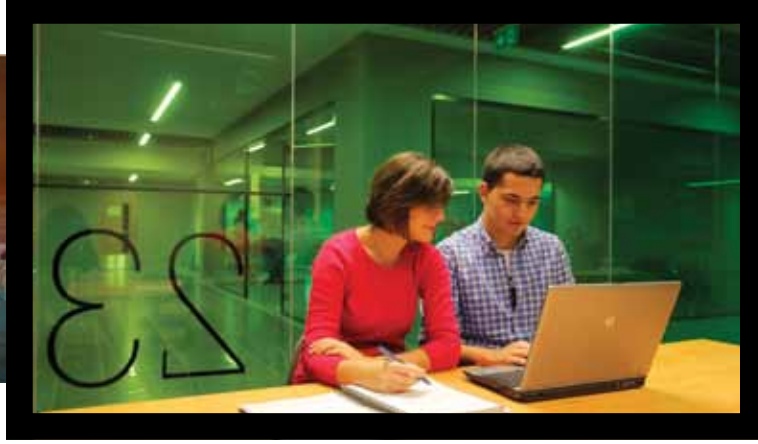

ÖZYEĞİN ÜNİVERSİTESİ ÇEKMEKÖY KAMPÜSÜ, BUGÜNE KADAR DÜNYACA ÜNLÜ CAMBRIDGE, PRINCETON, OXFORD GİBİ ÇEŞİTLİ ÜNİVERSİTELERİN KAMPÜSLERİNİ DE YAPAN RMJM FİRMASI TARAFINDAN TASARLANDI. KAMPÜS, TÜRKİYE'DE BİR İLK OLARAK "ÇEVRECİ" BİR ÜNİVERSİTE KAMPÜSÜ OLARAK İNŞA EDİLDİ.

The Özyeğin University Çekmeköy Campus is designed by the company RMJM, which also realized the campuses of worldwide known universities as Cambridge, Princeton, Oxford. The campus is constructed as an "environmentalist" university campus, being a first in Turkey.

Çekmeköy kampüsünü dünyanın önde gelen pek çok üniversitesinin kampüs ve binalarını da tasarlayan RMJM firması tasarladı. RMJM mimarlık grubunun üniversiteler için tasarladığı diğer projeler arasında Columbia Üniversitesi Tıp Merkezi, Cambridge Üniversitesi William Gates Binası, Princeton Üniversitesi Bowen Binası, Oxford Üniversitesi Kimya Araştırma Binası, University of West Scotland Kampüsü bulunmaktadır.

Kampüsün 2011-2012 akademik yılında faaliyete geçen mevcut alanları, doğal malzeme kullanımıyla dikkat çekiyor. Çekmeköy kampüsündeki binalara girdiğinizde, gözüne ilk çarpan detay her alanın doğal ışığı maksimum oranda alacağı şekilde tasarlanmış olması. Sınıflar, laboratuvarlar, akademisyen ve idari kadro ofisleri, kütüphane ve daha pek çok alanda bir diğer önemli detay ise şeffaflık. Modüler bir anlayışla, her türlü yeni oluşuma imkân veren esnek bir şekilde inşa edilen binalar, sürdürülebilirlik konusunda bir örnek teşkil ediyor.

Geçtiğimiz güz yarıyılında öğrenimin başladığı yapıların yanı sıra, halen devam eden binaların tamamlanmasıyla kampüs 450 kişi kapasiteli 3 yurda, 1500 öğrenci kapasiteli akademik öğrenim yapılarına, teknolojik ve modern uygulamalı laboratuvarlara, bir öğrenci merkezi binasına ve bu bina içerisinde dev bir kütüphaneye ve tüm kampüse yeterli olacak bir yemekhaneye sahip olacak. Ayrıca şu anda kullanıma geçilmiş 350 kişi kapasiteli oditoryumda çeşitli etkinlikler düzenlenmeye başlanmış bile. Önümüzdeki dönemlerde açık sportif ve rekreatif alanları ile faaliyetine devam edecek olan Özyeğin Üniversitesi Çekmeköy kampüsünde, ikinci yurt binası, akademik ikinci bina ve spor merkezinin hizmete girmesiyle 2012-2013 akademik yılında bütün temel fonksiyonlar tamamlanmış olacak.

Günümüzün lider teknoloji firmalarının ofislerini aratmayan donanımlı, sessiz ve rahat çalışma odaları; uluslararası standartlarda ileri eğitim teknolojileri ile donatılmış modern sınıfları; uluslararası konuşmacılardan girişimcilik yarışmalarına, pek çok etkinliğe sahne olan 350 kişilik oditoryumu ve kampüsteki pek çok alanda her an karşılaşılan sanat eserleriyle, öğrencilere her konuda imkân sağlanarak akademik gelişimlerinin yanı sıra sosyal ve kültürel etkinliklerle iç içe yetişmeleri hedefleniyor.

The Çekmeköy campus is designed by the company RMJM, which also designed campuses and buildings of many leading universities of the world. Among the other projects of the RMJM architecture group designed for universities, there are the Medical Centre of the Columbia University, the William Gates Building of Cambridge University, the Bowens Building of Princeton University, Chemical Research Building of Oxford University, and the Campus of University of West Scotland.

The existing areas of the campus, started being used during the academic year 2012, attract attention by the usage of natural materials. When you enter the buildings at the Çekmeköy campus, the first detail that will attract attention is that any space is designed such to receive natural light at a maximum rate. Another important detail at the classes, laboratories, academician and administrative cadre offices, library and at many other places is transparency. The buildings, constructed with a modular sense, such to be flexible in order to allow any new formation, constitute a sample in terms of continuity.

Along with the buildings, at which the education started in the last winter semester, the campus will include by the completion of the buildings still being constructed 3 dormitories for 450 students, academic educational buildings with a capacity of 1500 students, technologic laboratories with modern applications, a student centre building and a huge library within this building and a refectory, sufficient for the whole campus. Beside this, several events have already been initiated in the auditorium with a capacity of 350 persons, which is actually being used. At the Özyeğin University Çekmeköy Campus, which will continue with its activities with open air sportive recreation areas in the coming periods, all basic functions will be completed in the academic year 2012-2013 when the second student hostel, second academic building and the sport centre is taken into service. With its fully equipped, silent and comfortable working rooms, equal to offices of contemporary leading technology companies; modern classes furnished with advanced education technologies at international standards; the auditorium for 350 persons, which will be the stage for many event starting from international orators to entrepreneurship contests and artistic works to be seen at any area within the campus, it is targeted that the students develop unified with social and cultural events along with academic development by providing the students any opportunity on any issue.

Özyeğin Üniversitesi Kampüsü LEED Sertifikası Adayı İlk Türk Kampüsü

- Özyeğin Üniversitesi Çekmeköy kampüsünün çevre dostu binalara yönelik uluslararası arenada kabul gören bir sertifika sistemi olan LEED sertifikasına sahip ilk Türk kampüsü olması hedefleniyor. 1998 yılında ortaya çıkan LEED sertifika sistemi, Amerikan Yeşil Binalar Konseyi (USGBC) tarafından geliştirilmiş bir çevre dostu bina sertifikasyon sistemidir. LEED sertifikasının alınabilmesi için Özyeğin Üniversitesi kampüsünde bulunan ve bulunacak bazı özellikler şunlar olacak:
- Bina arazisinde, inşaat esnasında ve sonrasında doğal yaşamın korunmasına azami ölçüde dikkat edilecek. Bina arazisinde bitkilendirilecek alanların oranı % 50'nin üzerinde olacak.
- Yapılaşmanın altyapıya ve özellikle yağmur suyu şebekesine getireceği yükün en aza indirgenmesi için sert zeminlerin oranı düşük tutulacak, mümkün olduğunca geçirgen yüzeyler kullanılacak. Ayrıca çatıya ve diğer sert zeminlere düşen yağmur suyu toplanarak tekrar kullanılacak.
- Bina ve oluşturulmakta olan kampüs çevresinde sunulan toplu taşıma imkânları ile bireysel araç kullanımı en aza indirgenecek.
- Bitkilendirilmiş yeşil çatı uygulamasıyla ısı adası miktarı azaltılacak.
- Çevreye daha az zararlı hibrit ve düşük emisyonlu araçların kullanımını teşvik etmek amacıyla bu araçlara özel park yerleri ayrılacak.
- Musluklardan toplanacak gri suyun arıtılarak sifonlarda tekrardan değerlendirilmesi ile su tasarrufunda önemli bir adım atılacak.
- Binadaki enerji harcayan tüm sistemler, LEED tarafından belirtilen prosedürlere uygun olarak denetlenecek.
- Bina kapsamında kullanılan aydınlatma ve mekanik sistemlerinde enerji verimliliği ön planda tutulacak.
- Binada her türlü sistemin enerji sarfiyatları enerji analizörleri ve akıllı bina otomasyon sistemleri vasıtasıyla gözlemlenecek.
- Proje kapsamında soğutma sistemlerinde çevre dostu soğutucu akışkanlar tercih edilecek.
- İnşaat esnasında oluşacak atıkların geri dönüşümü ile ilgili kapsamlı bir atık yönetim planı hazırlanacak.

The Özyeğin University Campus is the First Turkish Candidate Campus for the LEED Certificate

- It is targeted that the Özyeğin University Çekmeköy campus will be the first campus with the LEED certificate, which is a certificate accepted in the international arena regarding environment friendly buildings. The LEED certificate system, initiated in 1998, is an environment friendly building certification system, developed by the American Green Buildings Council (USGBC). In order to be able to obtain the LEED certificate, following features will be and shall be at the Özyeğin University campus:
- Outmost care shall be given to protect natural life on the building land, during the construction and hereafter. The ratio of the areas on the building land to be vegetated shall be over 50%.
- The rate of hard grounds shall be kept low, as possible permeable surfaces will be used in order to minimize the load on the infrastructure and particularly on the rainwater network. Beside this, the rainwater from the roofs and other hard surfaces shall be collected and re-used.
- The individual vehicle usage shall be reduced to a minimum by the public transport possibilities provided in the proximity of the buildings and the campus.
- The heat island amount shall be reduced by vegetated green roof applications.
- Special park places shall be reserved for less environment harming hybrid and low emission vehicles in order to promote their usage.
- An important step will be made by the treatment of the grey water from taps and reuse in flushers.
- All energy consuming systems in the building shall be audited in accordance with the procedures determined by LEED.
- The energy efficiency of the lighting and mechanical systems used in the frame of the building shall be kept in the foreground.
- The energy consumption of any system in the building shall be observed with energy analyzers and smart building automation systems.
- Environment friendly cooling fluids will be preferred at the cooling systems in frame of the project.
- A comprehensive waste management plan regarding the recycling of the wastes generated during the construction shall be prepared.

- Projede kullanılacak bazı inşaat malzemelerinin yerel olması ve en az %20 oranında geri dönüştürülmüş içeriğe sahip olması şartı aranacak.
- Binada inşaat esnasında iç mekânlarda kullanılacak yapı kimyasalları, insan sağlığına zararlı VOC (uçucu organik bileşik) içerikleri en az olanlardan tercih edilecek.
- Bina kullanıcılarının sağlıkları ve yaşam konforu ön planda bulundurulacak. Isıtma ve aydınlatma sistemlerinde bireysel kontrole önem verilerek enerji tasarrufu sağlanacak.
- Bina tasarımında günışığından en üst düzeyde faydalanılacak. Türkiye'nin tanınmış mimarlık sitesi Arkitera da, Aralık 2011'de Özyeğin Üniversitesi'nin Çekmeköy Kampüsü'nü tasarlayan RMJM New York ofisinden Roger Klein'la yaptığı bir söyleşiye yer verdi. Bu söyleşide firma yetkilisi Roger Klein, Özyeğin Üniversitesi kampüsünün Türkiye'deki LEED sertifikalı ilk kampüs olma özelliği hakkında şunları söyledi:

“Birçok sürdürülebilir fikir ürettik ve çok üst seviyede stratejiler geliştirdik. Gün ışığını her mekânda maksimize edecek çözümler ürettik. Kampüsün tasarımında baktığımızda, binaları merkezi alanların etrafında yaptığımızı görebilirsiniz, böylece atriumlardan içeriye ışığı alıyoruz. Binanın dışında ise binayı şiddetli güneşten koruyacak pencereler kullandık. Sınıflar için gün ışığının kontrolü üzerine düzenlemeler getirdik. Yani pek çok mekân, günün büyük bir kısmında yapay aydınlatmaya ihtiyaç duymayacak. Ayrıca, yağmur suyunu da toplayan bir sistem kurduk, böylece yağmur suyunu da değerlendiriyoruz. Kısaca bahsettiğim bu

- It shall be pre-required that some construction materials to be used at the project are of domestic origin and contain at least 20% recycled ingredients.
- The construction chemicals to be used in interior locations during the construction of the building shall be preferred such to contain as low as possible VOCs (volatile organic compound).
- The health and comfort of the users of the building shall be kept in the foreground. Individual control shall be considered important at the heating and lighting systems and thus energy saving shall be provided.
- Daylight shall be benefited from at highest level at the building design.

And Arkitera, Turkey's known architecture website, has placed in December 2011 its interview with Roger Klein of RMJM New York office, which designed the Özyeğin University Çekmeköy Campus, in its site. In this interview, the company authorized Roger Klein spoke as follows regarding the feature of the Özyeğin University campus for being Turkey's first LEED certificated campus:

“We have generated many sustainable ideas and developed strategies at many levels. We created solutions in order to maximize daylight at any location. Looking at the design of the campus, you will see that the buildings are located around central areas, thus light is received in the interior from atriums. And outside the buildings, we have used windows that will protect the building from severe sunlight. We have brought regulations on control of the usage of daylight for the classrooms. This means that many locations will not need artificial

konular dışında, kampüs tasarımının her aşamasında sürdürülebilirlik konusunu göz önünde bulundurduk.” (Arkitera)

Kampüse Kolay Ulaşım

Özyeğin Üniversitesi kampüsü, Şile otoyolu üzerindeki, İstanbul’un yeni çekim merkezlerinden Çekmeköy’de yer alıyor. Kampüs aynı zamanda Boğaz geçişi için yapılması planlanan yeni köprüünün de güzergâhı üstünde bulunuyor. Yeni kampüs ile Altunizade kampüsü ve Çamlıca’da bulunan konukevleri arasında servislerle sağlanan kesintisiz ulaşım sayesinde, şehrin merkezi noktalarına da kolaylıkla ulaşmak mümkün oluyor.

Yaşayan High-Tech Kütüphane

Özyeğin Üniversitesi Çekmeköy kampüsünde 4 katlı, 3200 m2’lik kütüphane bulunuyor. Tamamen “hi-tech, hi-touch” anlayışıyla oluşturulan kütüphane, eğitim teknolojilerinden en üst düzeyde yararlanmaya imkân sağlıyor. Yüksek teknoloji ile tüm detaylar düşünülerek hazırlanmasının yanı sıra, alışlagelmiş kütüphanelerin soğuk, mesafeli ortamının aksine, canlı, yaşayan aktif, grup halinde öğrenmenin-çalışmanın yapılabildiği, filmlerin izlenebildiği, oyunların oynanabildiği, gerçek bir yaşam ve öğrenme merkezi olarak hizmet veriyor.

Öğrenci Merkezi

Özyeğin Üniversitesi kampüsü tasarlanırken, öğrencilerin sosyal etkinlikleri, üniversite kulüpleri için de tamamen ayrı bir bina düşünülmüş. Kampüsün merkez noktasında bulunan Öğrenci Merkezi, modern tasarımıyla, geniş forum alanlarıyla ve kullanışlı mekânlarıyla dikkat çekiyor.

Modern Öğrenci Yurtları

2011-2012 Akademik Yılında faaliyete geçen ilk yurt binası, her türlü ihtiyaç ve detay düşünülerek yapılmış tasarımı ve konaklama seçenekleri ile öğrencilerin kendilerini evlerinde hissedecekleri şekilde hizmet veriyor.

lighting during the greatest part of the day. Beside this, we have established a system in order to collect rain water, thus we evaluate rainwater, too. Except the issues I mentioned in brief, we considered sustainability at any stage of the campus design.” (Arkitera)

Easy Access to the Campus

The campus of Özyeğin University is located in Çeşmeköy, one of the new attraction points of Istanbul, on the Şile motorway. The campus is also located on the route to the new bridge planned to be built on the Bosphorus. Also access to the central points of the city is easily possible by the uninterrupted transportation provided between the new campus and the Altunizade campus and the guesthouses in Çamlıca.

Living High-Tech Library

The is a 4 stored library with an area of 3200 sqm at the Özyeğin Üniversitesi Çekmeköy campus. The library, fully established with “hi-tech, hi-touch” sense, allows benefit the most from education technologies. Beside the fact that it is prepared by considering all details with high technology, it serves as a real living and learning centre, at which, contrary to the cold, distanced environment of conventional libraries, vivid, living, active, group learning-studying can be performed, films can watched, games can be played.

Student Centre

At the design of the Özyeğin University campus, a complete separate building is considered for the social activities of the students, university clubs. The Student Centre, located in the centre of the campus, attracts attention with its modern design, large forum areas and functional locations.

Modern Dormitories

The first dormitory, started being used in the academic year 2011-2012, serves such that the students feel themselves at home with its design, constructed by considering all needs and details, and the accommodation options.

ROGER KLEIN, RMJM

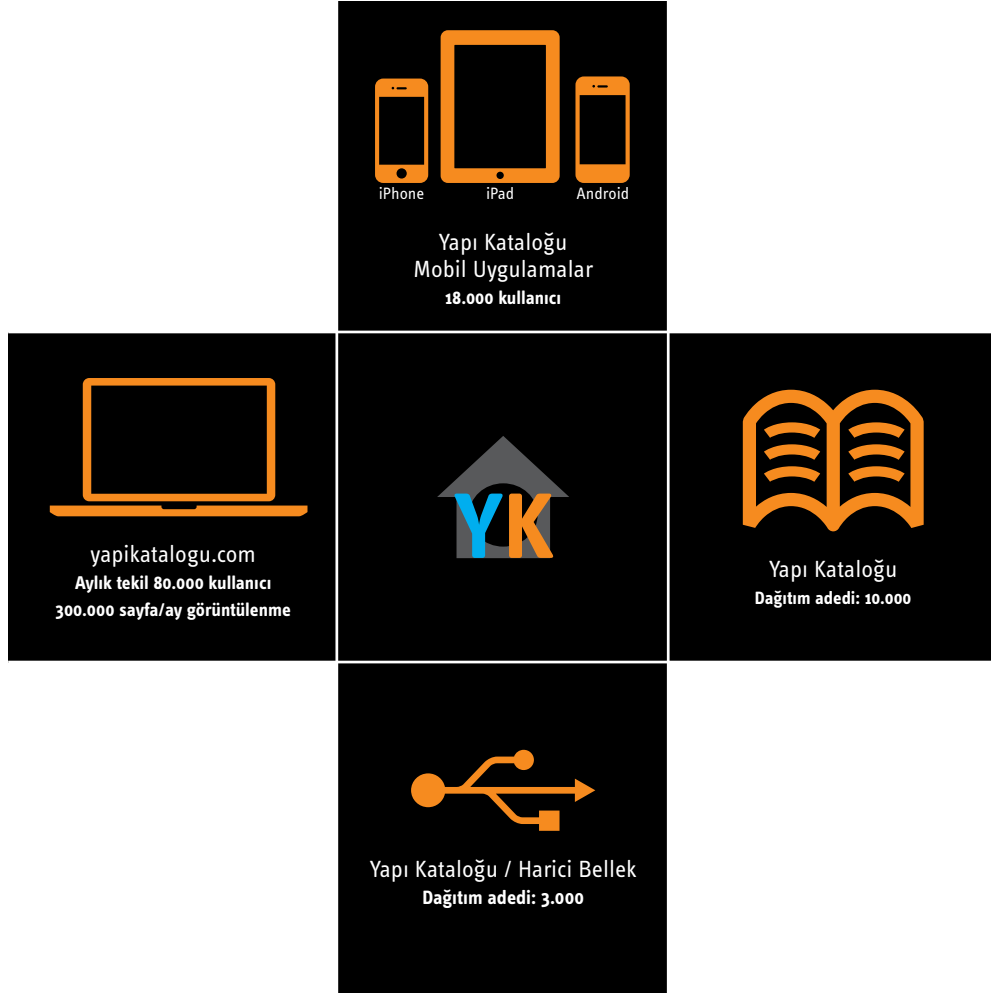
Ben ve RMJM, Özyeğin Üniversitesi ile çok özel bir iletişim yakaladık ve güzel bir iş birliği yaptık. Üniversitenin rektörü Erhan Erkut’un çok büyük katkıları oldu ve projede beraber çalıştığımız her ekip, başarmak için canla başla çalıştı. Dolayısıyla, projenin gerçekleşmesi için emek veren herkese teşekkür etmek istiyorum. “Me and RMJM have achieve a very special communication with Özyeğin University and realized a good cooperation. The contributions of Mr. Erhan Korkut, the rector of the university, were very high and each team we collaborated at the project has given its best effort in order to succeed. Therefore, I want to thank everyone for their labour at the realization of the project.

YAPI KATALOĞU

Yapı sektörünün bilgi platformu

4 farklı platformdan 100.000'in üzerinde sektör profesyoneline ulaşmak ve ürünlerinizi tanıtmak için hemen üye olun!

Katalođun Duvar, Yer ve Dış Cephe Kaplamaları kategorilerinde yer alan 1.324 ürün arasında siz de yerinizi alın!

Üyelik hakkında bilgi almak için:

YEM Pazarlama ve Satış
0212 266 70 70 | yayinsatis@yem.net

YEM **YAPI-ENDÜSTRİ MERKEZİ**

ÇEVREYLE UYUMLU YEŞİL BİNA:

MCLAREN ÜRETİM MERKEZİ

Derleyen / Compiling : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

ENVIRONMENTALLY FRIENDLY GREEN BUILDING:

MCLAREN

PRODUCTION CENTER

Foster + Partners tarafından McLaren için tasarladığı ikinci bina olan McLaren Üretim Merkezi, işlevinin getirdiği üstün teknolojik özelliklerin yanı sıra çevreye uyumuyla da göze çarpıyor. 34.500 metrekaarelik tesis McLaren otomobillerine ev sahipliği yapıyor.

Son teknoloji ürünü McLaren Üretim Merkezi mevcut McLaren Teknoloji Merkezi'nin güneybatısında yer alıyor. İki bina birbirine yeraltı geçidiyle bağlı. Bina detayları ve kullanılan malzemeler ortak bir dil oluşturuyor. Mevcut binayı yansıtan giriş, çatı saçağının altında dairesel bir cam görünümünde.

Sütunlar ve entegre edilmiş servislerin arasındaki geniş açıklık ile ana bina, üretim merkezi niteliği gereği oldukça geçirgen. İki katlı yapının doğrusal düzenlemesi üretim bandının akışını yansıtıyor: bileşenler teslim ediliyor, araçların parçaları bir araya geliyor, boyanıyor ve test ediliyor, daha sonra binayı terk etmeden önce oto yıkamaya geçiyor. Bu katın altında depolama ve teçhizatın olduğu zemin kat; üstünde üretim bandının görülebildiği asma kat yer alıyor. Üretimin her aşaması aynı çatının altında gerçekleşiyor. Başlangıçta bir MP4-12C'nin toplanması 10 günü alıyor; üretimin en önemli aşamasının tamamlanması beş günde mümkün oluyor ve bu sürece 45 dakikada bir yeni araç dahil oluyor.

Her ne kadar McLaren Üretim Merkezi, McLaren'in Woking'deki kampüsünde kapasitesinin gelişimini ifade ediyorsa da binaya peyzajda sakin bir görünüm verebilmek için alanın hafif meyilli kısmı boşaltılarak yapı yerleştirilmiş. En alt kat tamamen yer altına gömülü ve üst yapı çevre yollardan bakıldığında geniş ağaç dokusunun da etkisiyle perdelenerek neredeyse görünmez halde. Norman Foster proje için "McLaren Üretim Merkezi, endüstriyel binaların evriminde, sosyal açıdan, çalışma koşulları ve teknoloji, ayrıca servislerin entegrasyonundaki esneklikten dolayı bir atılım niteliğinde. Ron Dennis ile bir kez daha çalışmak oldukça keyifliydi ve merkez sadece 12 ayda tamamlandı," dedi.

Yeni McLaren Üretim Merkezi çevresel açıdan verimli olması hedefiyle tasarlanmış. Çatı yağmur suyunu biriktiriyor ve fotovoltaik paneller entegre. Bina düşük enerjili havalandırmayı da içeriyor. Hiçbir atık dışarı çıkmıyor, kazılmış tüm malzemeler yeşil kuşak içinde binayı perdelemek için kullanılıyor.

McLaren production center, which is the second building designed by Foster + Partners for McLaren, comes to attention with its harmony with the environment in addition to the superior technological characteristics brought about by its function. The facility of 34,500 square meters plays host to McLaren cars. State-of-the-art McLaren Production Center lies southwest of the present McLaren Technology Center. The two buildings are linked to each other by an underground pass. Building details and used materials form a common language. The entrance reflecting the present building gives the image of a circular glass under the eaves overhang. With the broad opening between columns and integrated services, the main building is highly transmittant as required by its production center function. The linear layout of the two-storey building reflects the flow of the production line: Components are delivered, parts of car come together, are painted and tested, moving to the car wash before leaving the building. There is the ground floor containing storage and equipment under this floor and on top is the mezzanine where the production line may be seen.

All stages of production are carried out under the same roof. At the beginning, assembly of a MP4-12C takes 10 days; completion of the most important part of production is possible in five days and a new vehicle is introduced to this process every 45 minutes. Although McLaren Production Center expresses the development of capacity at McLaren's Woking campus, the building is placed by carving the slightly sloping section of the land to give the building a calm look in its landscape. The lowest floor is totally underground and the superstructure is almost invisible when looked at from the roads through the screen effect of the broad tree texture. For the project, Norman Foster said, "McLaren Production Center is a step forward in the evolution of industrial buildings socially in terms of working conditions and technology, also the flexibility in the integration of services. It was quite enjoyable to work with Ron Dennis once again and the center was completed in only 12 months". The new McLaren Production Center is designed to be productive environmentally. The roof collects rainwater and photovoltaic panels are integrated. The building also contains low energy ventilation. No waste is thrown out; all excavated materials are used to act as a screen for the building in the green belt.

MİMARİ PROJELER:

FOSTER + PARTNERS

YER: WOKING, SURREY

PROJE EKİBİ: NORMAN FOSTER,
DAVID NELSON, NIGEL DANCEY,
IWAN JONES, DOMINIK HAUSER,
NINA LINDE, CHRIS JOHNSTONE,
KATHLEEN MARK, NICHOLAS
PAPAS

İŞVEREN: MCLAREN GROUP

YAPIM YILI: 2011

ALAN: 34,500 M²

ARCHITECTS: FOSTER +
PARTNERS

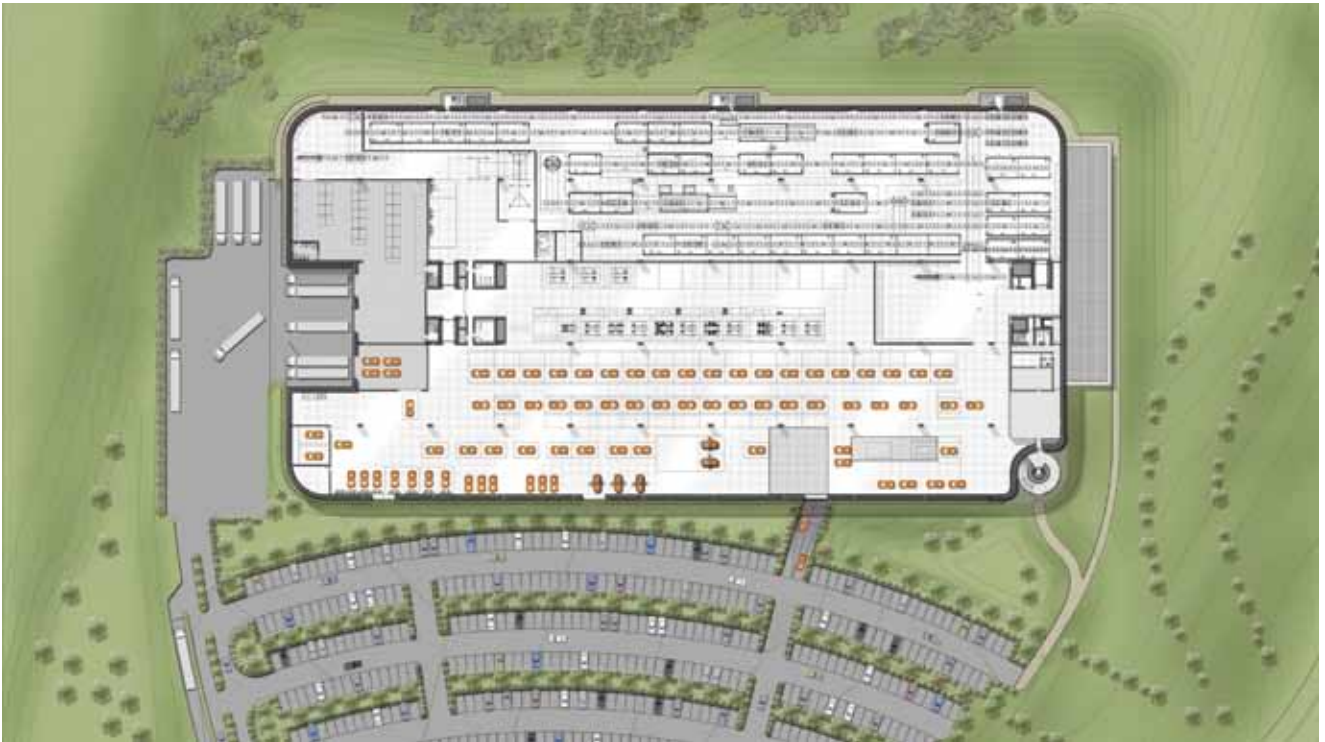
LOCATION: WOKING, SURREY

PROJECT TEAM: NORMAN
FOSTER, DAVID NELSON, NIGEL
DANCEY, IWAN JONES, DOMINIK
HAUSER, NINA LINDE,
CHRIS JOHNSTONE, KATHLEEN
MARK, NICHOLAS PAPAS

CLIENT: MCLAREN GROUP

PROJECT YEAR: 2011

PROJECT AREA: 34,500 M²

FABRİKA

Derleyen / Compiling : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

EAA-EMRE AROLAT ARCHITECTS TARAFINDAN TASARLANAN VE 2010 YILI AGA KHAN MİMARLIK ÖDÜLÜ'NE LAYIK GÖRÜLEN İPEKYOL TEKSTİL FABRİKASI'NIN HİKAYESİ BİR SERGİ İLE ANLATILIYOR. YAPIYA YÖN VEREN OLGULARIN/AKTÖRLERİN ÖZGÜL DÜNYALARININ İÇİNE DALARAK ANLATILDIĞI FABRİKA İSİMLİ SERGİ 7 ŞUBAT 2012 TARİHİNDEN İTİBAREN MİLLİ REASÜRANS SANAT GALERİSİNDE İZLENEBİLİYOR.

İpekyol Textile Factory, designed by EAA-Emre Arolat Architects deemed worthy of Aga Khan Architecture Award in 2010 is told in an exhibition. The exhibition called the FACTORY, where the phenomena/actors directing the building are described delving into their special worlds, may be viewed starting from February 7, 2012 at Milli Reasürans Art Gallery.

ZEMİN BUHARLAŞTI.
TARİH YOK OLDU.
DÜNYA YEKPARE, BÜYÜK BİR PAZARA DÖNÜŞTÜ.
HAKİKİ OLAN HER ŞEYİN YERİNİ TEK BİR ŞEY ALDI:
GÖSTERİ.
MİMARLIĞIN AYAK BASTIĞI YER GİDEREK KAYGANLAŞIYOR.
DENEYİMLENEN MEKAN, YERİNİ TEMSİLE BIRAKTI.
YAPILAR, İMAJ ÜZERİNDEN TANINIYOR, HATTA TASARLANIYOR.
KENTLER HAZIR İMGELER İLE İNŞA EDİLİYOR.
İŞTE BÖYLE BİR DÜNYAYA DOĞDU
F A B R İ K A

The ground evaporated.

History disappeared.

The world turned into a uniform large market.

Only one thing replaced everything that was real:

Show.

The floor on which architecture stands is progressively getting slippery.

Experienced space is replaced by representation.

Buildings are recognized, even designed through images.

Cities are built by ready symbols.

Hence, born into such a world

Was the FACTORY

Fotoğraf / photo by Cemal Emden

Dünya yüzeyini saran sanal ağların içinde başıbozuk dolaşan imge-nesneler, soluksuz bir biçimde yeni alıcılarını / beğenicilerini arıyorlar. Mimarlık ürünleri, uzun zamandır bu nesnelere aynı kaderi paylaşıyor. Sadece bilgisayar ekranı üzerinden bile günde onlarca yeni yapı ile karşı karşıya geliyoruz. Önümüze çıkmanın ne olduğundan, nerede olduğundan, hangi amaçla ve hangi bağlam içinde yapıldığından çok; nasıl olduğuna, biçimine, stiline kısacası yüzeyine bakıyoruz. Bu hengamede kendini yeterince 'gösterebilen' mimarlıklar alıp başını giderken, bir kısım mimarlıklar kalabalığın içinde kayboluyor. Görünen şey gerçekten de iyi midir? İyi olan görünür hale gelebilir mi? İpekyol Tekstil Fabrikası Ağa Han Mimarlık Ödülü'nü almasaydı ne kadar tanınırdı? Ödülden sonra bile yapının kendisi hakkında aslında ne biliyoruz?

Sergide, FABRİKA'nın ne olduğu sorusunun yanıtı; nasıl bir ilişkiler ağının parçası olduğu, nasıl bir dünya içinde varolduğu, nelere değdiği, ne ürettiği, neyi içerdiği, neyi dışarıda bıraktığı ve nasıl bir yaşam sunduğu sorularıyla birlikte aranıyor. Bu yöntem; mimarlık ürününün, çeşitli coğrafi, ekonomik, sosyal, politik dinamikler içerisinde yer alan; yer, bağlam, işveren, program, kullanıcı ve mimar gibi olgu/aktörlerin de içinde bulunduğu, 'durum' olarak tanımlanabilecek bir ilişkiler ağı içerisinde üretildiği ve bir yapıyı anlamak için onun kendi spesifik durumu içerisinde nasıl var olduğunu, ona nasıl yanıt verdiğini anlamamın kritik olduğu görüşünde temelleniyor. Bu anlamda sergide konvansiyonel mimarlık temsilleri askıya alınarak, 'durum'un izini sürmek amacıyla dört bir yana keşfe çıkılıyor. Yolda, İngiltere'de 18. yüzyılda kullanılan ip eğirme makineleri, Nazilli Sümerbank Fabrikası Marşı, Gıdı-Gıdı treni, Metropolis filmi, Rumeli Caddesi, Titiz, Dragons' Den, 'merch'ler, moda fuarları, moodchart'lar, Shibipo kabilesi, Juki, Yalçın Ayaydın, Hilal Tunç, Ajda Pekkan, Guy Debord, Theodor Adorno, Uğur Tanyeli, Dubai, Bosphorus City gibi pek çok olgu, kavram ve kişi ile karşılaşılıyor ve bu maceradan 17 adet ekran, çeşitli nesneler, bir film ve bir kitap ile geri dönülüyor..

Symbol objects circulating randomly in virtual networks surrounding the surface of the world seek their new purchasers / likers1 breathlessly. The wares of architecture have been sharing the same destiny with these objects for a long time. We are encountering tens of new buildings a day even just through the computer screen. Rather than what and where, what we see is and for what purpose and in what context it is built, we look at how it is, its shape and style; in short, its surface. While architecture, which can 'show' themselves adequately in this turmoil,

some architecture disappear in the crowd. "That which appears is good, that which is good appears."2 Is this true? To what extent İpekyol Textile Factory be known if it hadn't been given the Aga Khan Architecture Award? Even after the award, actually what is known about the building itself?

At the exhibition, the answer to the question what the FACTORY is is sought with the questions; the part of what kind of a relationships network it is, in what kind of a world it exists, what it has touched, what it produces, what it involves, what kind of a life it offers. This method is based on the view that a product of architecture is produced through a network of relationships which can be defined as 'state', which is within various geographical, economic,

social and political dynamics, which also includes phenomena/actors like the employer, program, user and architect and it is critical to understand how it exists and how it responds to its own specific state to understand a building. In this sense, the conventional architectural representations are suspended and exploration starts in four directions to trace the state. On the way, spinning machines used in 18th century in England, Nazilli Sümerbank Factory March, Gıdı-Gıdı train, Metropolis film, Rumeli Street, Titiz, Dragon's Den, 'merch'es, fashion fairs, moodcharts, Shibipo tribe, Juki, Yalçın Ayaydın, Hilal Tunç, Ajda Pekkan, Guy Debord, Theodor Adorno, Uğur Tanyeli, Dubai, Bosphorus City and many similar concepts and people are encountered and one comes back from this journey with 17 screens, various objects, a film and a book.

Fotografılar / Photos: Thomas Mayer

Ali Bekman

MİMARİ SERAMİK OLARAK KÜTAHYA ÇİNİLERİ *KÜTAHYA ÇİNİS AS ARCHITECTURAL CERAMICS*

Kütahya Belediye Başkanı / *Kütahya Mayor*
Mustafa İça

7

Kudüs, Mescid-i Aksa. Jerusalem, Mescid-i Aksa.

Mimari’de kerpiç, tuğla ve sırlı tuğla şeklinde kullanımı başlayan ve eski çağlardan bugüne birçok yapıyı süsleyen seramikler dünya seramik kültürünün mükemmel örnekleridir. Türkler mimari de seramik kullanımının öncüleridir. Türklerde iç ve dış mimari süslemenin en renkli kolu olan çini sanatı ile yapılarda renkli bir atmosfer oluşturularak yapının mekân etkisi artırılmıştır. Mimari seramiklerimiz Semerkant’tan (Resim 1) Kütahya’ya saray, kervansaray, medrese, camii ve imaret gibi yapıların iç ve dış yüzeylerinde bugüne kadar renk, biçim ve işlev özelliklerini korumuştur.

Mimari seramiklerin en eski örnekleri; Babil Kralı Nebukednezar tarafından yaptırılan görkemli İhtar kapısı (Resim 2), Pers Kralı Darius’un Persepolis ve Susa (M.Ö. 5) şehirlerindeki saraylardır. Avrupa’da; İspanyol seramikçiler, İtalyanların “Mayolika” olarak adlandırdıkları kalaylı surla surlanmış seramik tekniğini mimari seramiklere 7 ve 8. yüzyılda uygulamışlardır.

İslam dünyasının ilk mimari seramikleri; 9. yüzyılda Abbasiler döneminde Halife Mutasım tarafından Bağdat’ın kuzeyinde Dicle nehri kıyısında Abbasi ordusunda yer alan Türk askerleri için kurulan Samarra şehrinde luster tekniği ile yapılmış çiniler olarak bulunmuştur. Mimari çini sanatının Türkler tarafından ilk uygulanması 10. yüzyılda Uygurlarla başladığı Karahoca Harabe kalıntılarında bulunmuştur. Ünlü coğrafyacı Yakut Hamavi dünyanın en güzel mimari çinilerinin Türkistan’ın Kaşan şehrinde yapıldığını 13. yüzyılda yazmıştır. Kaşan şehrinde üretildikleri için mimari seramikler Türkçede “Kaşi” olarak isimlendirilmiştir. Mimari çiniler; Karahanlılar, Gazneliler ve Büyük Selçuklular devrinde birçok mimari eserde kullanılmıştır (Resim 3-4).

Anadolu, mimari seramiklerin gelişiminde merkezi bir rol oynamıştır. Mimariye bağlı olarak gelişen mimari seramik üretimi Anadolu’ya Selçuklular ile taşınmış ve Bizans dönemi taş mozaik ve fresklerinin yerini çini almıştır. Selçuklu döneminde çini süslemenin merkezi Konya olmuş ve ilk örneklerde tuğla ve sırlı tuğla kullanılmıştır. Büyük Selçuklular ve devamındaki Anadolu Selçukluları; Karaman, Niğde, Kayseri, Sivas, Tokat, Amasya, Ankara, Akşehir, Erzurum, Van, Diyarbakır ve Suriye’de Halep ve Şam şehirlerinde yaptıkları binaları mimari çinilerle süslemişlerdir. Beylikler ve Osmanlı dönemi, Selçukluların devamıdır. Osmanlı zamanında çini; İznik, Kütahya, Edirne, Çorlu ve İstanbul gibi şehirlerde yapılmıştır, Selçukluların çini merkezi olan Konya 14. yüzyılda önemini yitirirken İznik ve Kütahya çini merkezleri olarak gelişmeye ve üretilen eserler başta İstanbul olmak üzere binlerce yapıyı süslemeye başlamıştır (Resim 5, 6 ve 7). Kütahya

Ceramics, which started to be used as adobe, brick and glazed brick in architecture, decorating many a structure from ancient ages to the present, are perfect examples of the world ceramic culture. Turks are pioneers of use of ceramics in architecture. Turks have enhanced the venue effect of the building, creating a colorful atmosphere on structures using the most colorful branch of interior and exterior decoration: The art of çini. Our architectural ceramics have preserved their color, shape and function properties so far on the interiors and exteriors

of palaces, caravansaries, medressahs, mosques and imarets from Samarkand (Picture 1) to Kütahya.

The oldest specimens of architectural ceramics are the magnificent Ishtar Gate built by Babylonian King Nebukednezar (Picture 2) and palaces of Persian King Darius in Persepolis and Susa (5 B.C.). In Europe, Spanish ceramicists have applied the ceramic technique of tin glazed works Italians called “Mayolika” on architectural ceramics in the 7th and 8th centuries. The initial architectural ceramics of the Islamic world were discovered as çinis produced by luster technique in the city of Samarra set up for Turkish soldiers in the Abbasi army on the banks of the river Tigris north of Baghdad by Halife Mutasım in the Abbasi period in the 9th century. The first application of the architectural art of çini by Turks was discovered at the

remnants of Karahoca from Uygurs in the 10th century. The famed geographer Yakut Hamavi has written in the 13th Century that the most beautiful architectural çinis of the world were produced in the city of Kashan in Turkistan. As they were produced in Kashan, architectural ceramics were named “Kaşi” in Turkish. Architectural çinis were used in many architectural works in the Karahan, Gazne and Great Seljuki periods (Picture 3-4).

Anatolia has played a central role in the development of architectural ceramics. The architectural ceramic production advancing in line with architecture was carried to Anatolia by the Seljukis with çini replacing the Byzantine period stone mosaic ware and frescos. During the Seljuki period, the center of çini decoration was Konya and in the first specimens, brick and glazed brick were used. Great Seljukis and its continuation, Anatolian Seljukis, have decorated the buildings they constructed in the cities of Karaman, Niğde, Kayseri, Sivas, Tokat, Amasya, Ankara, Akşehir, Erzurum, Van, Diyarbakır and in Syria, Aleppo and Damascus with architectural çinis.

The principalities and Ottoman period are the continuation of the Seljukis; at the time of Ottomans, çinis were produced in cities like Iznik, Kütahya, Edirne, Çorlu and Istanbul, the Seljuki çini center Konya has lost its importance in the 14th century; however, Iznik and Kütahya have started to advance as çini centers and produced

1

Özbekistan/Semerkant Uluğbey Medresesi (1417-1420) Uzbekistan/Samarkand Uluğbey Medresah (1417-1420)

2

İştar kapısı (Berlin Arkeoloji Müzesi) İstar Gate (Berlin Archaeological Museum)

3- Kubat abad sarayı çinileri

Kubat abad palace çinis

4- Sivas Gök Medrese. Sivas Gök Medresah**5-Çinili Köşk.** Tiled Kiosk

çiniciliği, gerek mimari dekorasyon malzemesi, gerekse gündelik kullanım eşyası üretiminde çok zengin bir ürün yelpazesine ulaşmış ve yaygınlığıyla olduğu kadar sürekliliğiyle de Osmanlı medeniyetini ve sanatını oluşturan en önemli unsurlardan biri olmuştur. 17. yy.' da Avrupa'da mimari seramik üretimi, artan nüfus ve iyileşen ekonomik yapı nedeniyle ticari bir ürüne dönüşmüş ve mimari de yerini almıştır. Osmanlının gerileme döneminde İznik çini üretimi sona ermiş, Kütahya üretimi de azalmıştır. Ancak Cumhuriyet ile birlikte özellikle yeni yapılan resmi binalara mimari çini siparişleri verilerek Kütahya'da üretim yeniden canlandırılmıştır. Günümüz mimari çini üretimlerinde, üretim yöntemleri değişmekle birlikte inşaat sektörünün gelişimi ve bina yapımının artışı ile mimari seramik üretimi de hız kazanmıştır.

Antik devirlerden beri seramik sanatına ev sahipliği yapan Kütahya, Türk çini ve seramik sanatında 14. yüzyıldan günümüze kadar varlığını sürekli olarak sürdüren bir üretim merkezi olması nedeniyle önemlidir. Hemşerimiz Evliya Çelebi 1671 yılındaki Kütahya ziyaretini "Seyahatname" isimli eserinde anlatırken "İznik'te 9 çini imalathanesi varken Kütahya'da 34 atölye vardır" sözleri ile İznik ve Kütahya üretim kapasitelerini tanımlamıştır. Üstelik bu atölyelerden fincancılar, 1766 yılında şehrimizde tarihin ilk toplu iş sözleşmesini imzalayarak dünya tarihine geçmişlerdir. Günümüzde, Kütahya'da yaklaşık 500 işletme ve atölye'de 15 bin kişi doğrudan, 60 bin kişi dolaylı olarak seramik ve çini işi yapmaktadır. Bugün seramik üretimi, şehrimizle birlikte ülkemizin birçok il ve ilçesinde yapılmasına rağmen çini denilince ilk

works were used to decorate thousands of buildings in many cities lead by Istanbul (Picture 5, 6 and 7). Kütahya çini making has achieved a very rich product range in production of both architectural decoration materials and also utilitarian ware and has become one of the most important elements forming the Ottoman civilization art not only with its popularity but also its continuity. In 17th century, the architectural ceramic production in Europe has transformed into a commercial product, finding a place in architecture due to the increasing population and improving economic structure.

During the retardation period of the Ottomans, Iznik çini production has come to an end with Kütahya production decreasing. However, together with the Republic, architectural çini orders were placed for especially newly built public buildings, revitalizing the production in Kütahya. Although production techniques have not changed in today's architectural çini production, the architectural ceramic production has picked up speed with the development of the construction industry and the increase in the number of built buildings.

Playing host to the art of ceramics since the antique ages, Kütahya is important as it has been a center of production continuing its existence continuously from 14th century until today in Turkish çini and ceramic art. Our home townner Evliya Çelebi describes his visit to Kütahya in 1671 in his work titled "Travelogue", saying, "While there are 9 çini workshops in Iznik, there are 34 workshops in Kütahya"; noting the production capacities of Iznik and Kütahya. Of these workshops, coffee cup makers have made their mark in world history, signing the first collective bargaining agreement of history

akla gelen şehir ve bu sanatın merkezi Kütahya'dır. Çünkü Kütahya, çevresindeki zengin seramik hammadde kaynakları nedeni ile Frig, Helenistik, Roma ve Bizans dönemlerinde de yoğun biçimde seramik üretimine sahne olmuş ve bu sanatı, geleneksel yöntemleriyle günümüze dek yaşatmış bir kenttir. Kütahya'da yapılmış olan çiniler, yüzyıllardır yurt içi ve dışında birçok mimari eseri süslemektedir. Çini ustaları ve sanatçılarımızı tüm dünya tanımaktadır. Özgün desenler için patentler alınmış ve "Kütahya Çinisi Coğrafi Tescil İşareti" Türk Patent Enstitüsü tarafından kabul edilmiştir. Kütahya'da kurulu Dumlupınar Üniversitesinde 1994 yılından beri ülkemizin tek "Seramik Mühendisliği Bölümü" ve "Çini ve Seramik Araştırma ve Uygulama Merkezi" faaliyetleri Prof. Dr. İskender Işık hocamızın başkanlığında eğitim, öğretim ve araştırma çalışmalarını sürdürmektedir.

Dünya ve Türkiye'nin ilk çini müzesi 5 Mart 1999 tarihinde Kütahya'da açılmıştır

Sanat ve çini tutkunları geçmiş ve bugüne ait en güzel çinilerimizi kendi özel müzeleri ve koleksiyonlarında sergilemektedir. 1871 yılında kurulan ve bugün 142 yıllık hizmetin; bilgi, deneyim, tecrübenin haklı gururunu taşıyan Kütahya Belediyesi (Resim 9) olarak seramik ve çini sanatına ve sanatçısına bugüne kadar birçok katkı yapmıştır; "I. Milletlerarası Türk Çini ve Seramik Kongresi", "VIII Ulusal Kil Sempozyumu" ve "II. Uluslararası Kütahya Çini Sempozyumu" etkinliklerinin düzenlenmesine katkılar sağladık. Ayrıca; her yıl Kütahya çiniciliğini tanıtmak için "Uluslararası Çini Festivali" düzenliyoruz. Festival süresince, çini sergileri, bilimsel toplantılar, çini konferansları ve çini yarışmaları da yapıyoruz. Ayrıca Kütahya Çini Sanatı Danışma Komitesi'ni kurduk. 2004 yılında Avrupa Birliği Komisyonu tarafından aktif işgücü programları için verilen çini, seramik ve süs taşı üzerine gümüş işlemeciliği eğitim projesine (ÇİSESGİM) katıldık, 2007 yılında sanat ve sanatçımızı yaşatmak ilimizi tanıtmak, geleneksel çinimize yeni motifler renkler, desenler katmak, yeni kuşak sanatçılarımıza destek olmak için "Altın Fırça Klasik Çini Yarışması" nı "Kütahya Tanıtım Vakfı (KUTAV)" işbirliği ile düzenledik. 2007 yılında çini ve çinicilik iş kolu için AB'den hibe proje desteği sağladık, Kütahya Belediyesinin iştirakleri olan; Çinikop, Simpaş, Belde A.Ş., Kestaş ve K-İşgem; gibi kuruluş/projeler ile seramik, çini, gümüş, yarı kıymetli taşlar alanlarında halka açık ekonomik ve sosyal faaliyetlerde bulunarak insanımızı iş ve meslek sahibi yaptık. Kütahya'yı, Kültür ve Turizm Bakanlığımızın bir markası haline getirdik. 2010 yılında "III. Uluslararası Kütahya Çini Sempozyumu ve I. Avrasya Seramik Kongresi" düzenlenmesine önemli katkılarda bulunduk (Resim 11). 2010 yılında çini ve seramik imalatçılarımız için "S.S. Kütahya Çini ve Seramik İmalatçıları Küçük Sanayi Sitesinde çok yakında hizmete açacağımız 70 adet atölye kompleksinin inşaatına başladık, 2011 yılında unutulmaya yüz tutmuş çini desenlerimizin araştırılarak bulunması, çiniciliğimize canlılık vermek ve nitelikli elemanlar yetiştirmek için "Çini

in 1766 in our town. Today, approximately 15,000 people directly and 60,000 people indirectly are engaged in ceramic and çini making in approximately 500 businesses and workshops. Although ceramic production is carried out in many provinces and districts of our country in addition to our city, when one mentions çini, the first city coming to mind and the center of this art is Kütahya. Because; With its rich ceramic raw material deposits in surrounding areas, Kütahya has become the stage for ceramic production intensely in the Phrygian, Hellenistic, Roman and Byzantine periods too and is a town which has made this art survive with its traditional techniques. Kütahya ware çinis have been decorating many architectural work within and outside the country for centuries. Our çini masters and fine artists are known by the whole world. Patents have been obtained for original designs and "Kütahya Çini Geographical Trademark" has been recognized by Turkish Patent Institute. At Dumlupınar University in Kütahya; since 1994, the only ceramic engineering department and "Çini and Ceramic Research and Application Center" are operational chaired by Prof. Dr. İskender Işık, and training, education and research work are ongoing at these locations.

The first çini museum of the world & Turkey was opened in Kütahya on March 5, 1999

Art and çini enthusiasts are exhibiting our best çinis so far in their private museums and collections.

Kütahya Mayor's Office, set up in 1871, today proudly carrying the knowledge, experience and rightful pride of 142 years of service (Picture 9), has made numerous contributions to the art of ceramics and çini and artists in these fields;

We contributed to the arrangement of "1st International Turkish Çini and Ceramic Congress", "8th National Clay Symposium" and "2nd International Kütahya Çini Symposium" events. Furthermore, we are organizing an "International Çini Festival" to promote Kütahya çini making every year. During the festival, we also hold çini exhibitions, scientific conferences, çini conferences and çini competitions. We also set up the Kütahya Art of Çini Advisory Committee.

We participated in the silver working on çini, ceramic and ornamental stone training project (ÇİSESGİM) provided by European Union Commission for active manpower programs.

In 2007, we organized the "Golden Brush Classic Çini Competition" in collaboration with "Kütahya Promotion Foundation (KUTAV)" to support art and our artists, to promote our province, to add new motifs, colors and patterns to our traditional çini work and to give support to our new generation fine artists. We secured a project grant from EU in 2007 for çini and china making discipline; with organizations/projects like Çinikop, Simpaş, Belde A.Ş., Kestaş and K-İşgem, which are participations of Kütahya Municipality pursuing economic and social activities open to public in the fields of ceramic, çini, silver and semi-precious stones, we helped our people to acquire professions and occupations. We turned Kütahya into a brand of our Ministry of Culture and Tourism.

Dekorasyon” kursları açtık, 2011 yılında çiniciliği genç kuşaklara tanıtmak, geçmişten geleceğe bir köprü kurarak sanatsal değerlerin gelişimine katkıda bulunmak amacıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından organize edilen “Çini Basamaklarından Zamana Yürüyüş” adlı Sempozyuma katıldık, 2012 yılında ise bir “Mimari Seramik Olarak Kütahya Çiniciliği”nde yeni ve yenilikçi iş ve ürünlerin geliştirilmesini sağlayarak çinilerimizi ulusal-uluslararası mimarlık, müteahhlik ve dekorasyon ortamına taşıyacak, sanat içerikli bir sanayi sektörü haline gelmesine katkı yapacak olan T.C. Bilim, Teknoloji ve Sanayi Bakanlığı tarafından desteklenen, Dumlupınar Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Seramik Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Yılmaz tarafından hazırlanan ve yürütülen “San-Tez” projesini, çinilerimizin ulusal-uluslararası tanınırlığına ve tercih edilirliğine destek vermek, katma değer, istihdam, ihracat ve vergi gelirleri ile ulusal refah artışına katkılar sağlamak amacı ile Koordinatör Kurum olarak desteklemeye başladık. Kütahya Belediyesi olarak; bugüne kadar; bilimsel, teknolojik, ekonomik, sosyal ve kültürel pek çok etkinliğe ev sahipliği yaptık ve yapmaya da devam ediyoruz. Aynı zamanda Kütahya’mızı; zengin yer altı, yer üstü ve termal kaynakları, el sanatları, antik Aizanoi kenti ve Frig vadisi, müzeleri, mağaraları, kalesi, tarihi evleri ve konakları, bedestenleri, leziz yemekleri, folklorik zenginlikleri, milli parkları, yayla ve mesire alanları, kaplıca ve şifalı su kaynakları ile bir tarih, doğa, sağlık, sanat, kültür ve lezzet şehri haline getirmek için çalışıyoruz. Bu vesile ile herkesi şehrimizi gezip, görmeye davet ediyoruz.

6

In 2010, we had significant contributions to the organization of “3rd International Kütahya Çini Symposium and 1st Eurasian Ceramic Congress” (Picture 11).

In 2010, we started the construction of a complex of 70 studios which we will launch very soon at “S.S. Kütahya Çini and Ceramic Manufacturers Small Industrial Complex” for our çini and ceramic makers, In 2011, we held “Çini Decoration” courses to research and find our çini patterns tending to be forgotten to revitalize our çini making and to raise qualified tradesmen,

In 2011, we attended the symposium titled “Time Walk through Çini Steps” organized by Istanbul Metropolitan Municipality to introduce çini making to young generations and to contribute to the development of artistic values setting up a bridge from the past to the future, In 2012, we started to sponsor as coordinator institution the “San-Tez” project prepared and conducted by Dumlupınar University Faculty of Engineering Department Ceramic Engineering Department Instructor Assoc. Prof. Dr. Bülent Yılmaz supported by Republic of Turkey Ministry of Science, Technology and Industry, which will carry our çinis to national-international architecture, contracting and decoration setting, allowing development of new and innovative businesses and products in “Kütahya Çini Making as Architectural Ceramics” for the purpose of supporting the national-international recognition and preferability of our çinis and to contribute to the increase in national wealth through value added, employment, export and tax income. As Kütahya Municipality, so far, we hosted many events be it scientific, technological, economic, social and cultural and we continue to do so. At the same time, we are striving to turn our Kütahya into a history, nature, health, art, culture and taste city with its rich underground, over ground and thermal resources, handicraft, the antique Aizanoi town and Phrygian valley, museums, caves, fort, historical homes and mansions, bedestens, tasty cuisine, folkloric riches, national parks, highland and recreation areas, spas and healthy water springs. We take this occasion to invite everyone to visit and see our city.

6-Topkapı sarayı çinileri. Topkapı palace çinis
8-Kütahya çini müzesi. Kütahya çini museum

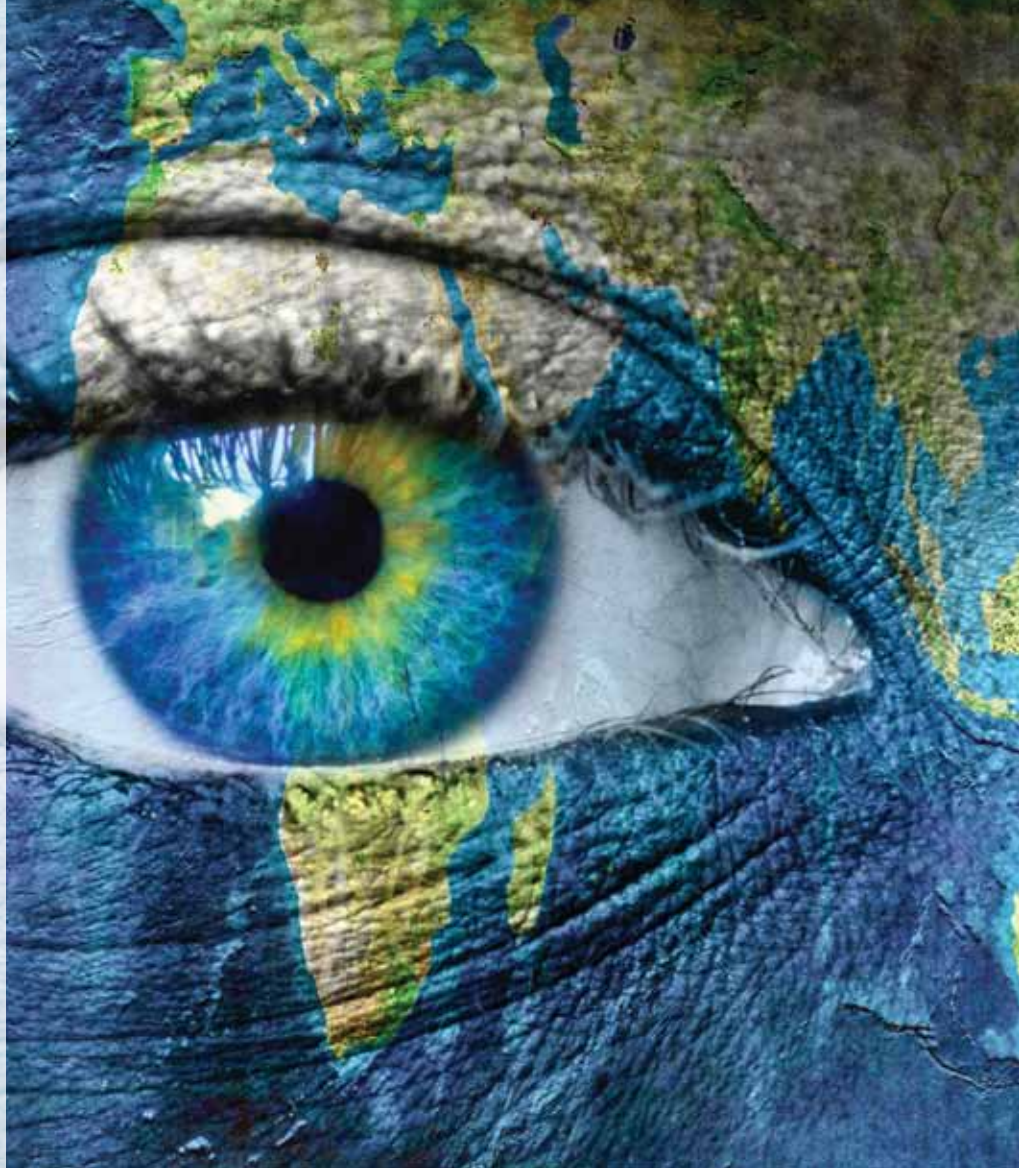

8

Farkındayız...

Doğaya saygılı ve yüksek sağlık standartlarını ön planda tutan teknolojilerle, sağlamlığı konforla birleştiren buluşlarla **"farkındalık yaratan"** ürünler geliştiriyoruz... Tasarımlarımızda doğadan ve tarihten ilham alarak Seramik Sağlık Gereçleri ve Armatür üretiyoruz... Ülkemize uluslararası ödüller getiren tasarımlara imza atıyoruz... Yüksek düzeyde su ve enerji tasarrufu sağlayan çevreci ürünleri günlük kullanıma sunmak için çalışıyoruz... Başarıya **"ilk'leri, yenilikleri, farklılıkları"** yaratarak ulaşmayı hedefliyoruz... Ve gelecekte daha yaşanabilir bir dünya için bugün atacağımız adımların ne kadar önemli olduğunun farkındayız!

Geçmişe bağlıyız, şimdiye saygılıyız ve geleceğe **"farklı"** bakıyoruz!

CANAN DAĞDELEN'DEN "UZAMSAL BELLEK"

"Spatial Memory" from Canan Dağdelen

**"BELLEK, TİNSEL YAŞAMI BİR ARADA TUTAN TUTKALDIR.
YAŞAMIMIZA SÜREKLİLİK SAĞLAR."** (DR. ERIC KANDEL)

*"Memory is the glue that binds the mental life together.
It is what allows us to get continuity to our life's."* (Dr. Eric Kandel)

Derleyen / Compiling : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

Canan Dağdelen, çalışmalarında aidiyet, yerleşik düzen, yer edinme kavramlarını mimari üs-tünden tanımlayarak sorgular. Kültürel bir geleneğe aidiyet ve küreselleşen bir dünyada kendi kökleriyle ilgili sorular, üzerinde durduğu konulardır. Geleneksel biçimle yakından ilişki kurarak, tarihi kültürün izlerini aktararak, hareket halindeki yaşam koşullarımızda yerleşikliğin olası bir tanımını ele alır.

Uzamsal bellek sergisinde, Dağdelen kişisel belleğinin izini, mimari üzerinden sürerek yerleşik düzen kavramına yeni açılımlar getiriyor. Öncelikle ikilem arasında bir yer tutmanın olasılığı ile hesaplaşıyor. Mekân ve bellek ilişkisini ön plana alarak, Amerikan Hastanesi Sanat Galerisi için geliştirdiği konsepti üç yapıtta bütünlüyor. Yaşanan çevre, mekân ve yerlerin belleğe yazılarak bireyi andaki uzamla olan ilişkisinde yönlendirebildiği gibi, Canan Dağdelen'de Uzamsal bellek sergisinde kişisel belleğinin izini mimari üzerinden sürerek yerleşik düzen kavramına yeni açılımlar getiriyor. Mekân, bellek ve zaman ilişkilerini ön plana alarak geliştirdiği konseptin yapıtları, geçmiş ve bugünü bağlayıcı simgesel güçlerinin yanı sıra mekânı algılayışları, zamanla olan bağlarındaki sınırsızlıkla dikkat çekiyor. Devrimin sürekliliğine, uzam ve zamanın kaynaşmasına, yer çekimsizliğe ulaşmaya yönelmesi, Dağdelen'in çalışmasının eksenlerini oluşturuyor.

Canan Dağdelen explores the concepts of settling down, of social affiliation, permanent order, and finding a place for oneself by defining them in architectural terms. She focuses on issues of belonging to a cultural tradition and her own origins in a globalizing world. Exploring possible definitions of settlement in current living conditions shaped by constant mobility, her work frequently invokes forms and shapes that connect to the traditional culture of the past.

In her exhibition entitled Spatial memory, Dağdelen traces her personal memory through architecture and offers new insights into the notions of settling down; negotiates the bicultural dilemma of in-betweenness. The concept she has developed for the American Hospital Art Gallery becomes manifest in three works in which she probes and emphasizes the relation of space and memory. Environments, spaces and places recorded in memory can orientate a person by his relation with space at a specific moment. In her exhibition entitled Spatial memory, Dağdelen traces her personal memory through architecture and offers new insights into the notion of settling down. The concept, which she has developed, emphasizes the relation of space, memory and time. Besides their symbolic power to connect the past and the present, her works are remarkable for their sense of space and infinite ties with time. Continuity of movement, integration of space and time, and efforts to achieve non-gravity appear as Dağdelen's main concerns in her work.

**“TUVAL”İM DERİMDİR, BEDENİMİN
(ARA) YÜZÜDÜR. BEDENİMDE
AÇILAN YARALARIN “İZİ”DİR.**

DOKUNABİLİRSİNİZ!

*My “canvas” is my skin, it is (inter)
face of my body. It is the “trace” of
scars opened in my body.*

You can touch it!

Derleyen / Compiling : Heval Zeliha Yüksel, Mimar · Architect

Resim sanatçısı Doğan “Ye Beni” adlı sergisinde 19. yüzyılda yaşayan Leon Bonnat, Jaroslav Cermak, Eugene Delacroix gibi sanatçıların eserlerini yorumluyor. İsmet Doğan “YE BENİ” sergisiyle Batı Oryantalist sanatına ait yapıtların zaman ve mekan bağlamında oluşturmuş olduğu tarihsel anlatıyı parçalayarak bedeninin inşasını sorunsallaştırıyor. Doğan, önceki çalışmalarında da işlediği üzere antropofaji ve kanibalizm üzerinden, Batı’nın Doğu’yu hayal etme biçimlerini sorguluyor. İsmet Doğan’ın “Ye Beni”de yer alan çalışmaları modern öncesi, hatta Manichean benlik oluşumundaki bedensellik tasavvurunu anımsatıyor ve bundan dolayı Batının düalist saplantılarını yadsır görünüyor. Oryantalist resimde işlendiği biçimiyle vahşet İsmet Doğan’ın müdahalesiyle başka bir boyuta evrilir. Öncelikle bedenini oryantalist resimlerindeki figürlerin arasına yerleştirerek çalışmalarına kendisini dahil etmesiyle varoluşun istenmeyen özelliklerini sahiplenir ve kendisini orada mevcut hale getirir. İzleyiciye “YE BENİ” derken Doğan, bakışlarını yine delip geçilen deriye yöneltir. Fakat bu defa deri harem duvarlarıdır. Avrupa’lı sanatçılar tarafından resmedilen oryantal dünyanın yeniden kurgulanması ve Doğan’ın kendisini de röntgencinin rolünü altüst ederek yapıtın içine yerleştirmesi görüntüleri söken, yersizleştiren bir anti-anlatı sunar, görüntünün zamanla olan bağlarını keser ve böylece mükemmel bedenler bütün hazmedilemezlikleriyle açılırlar:

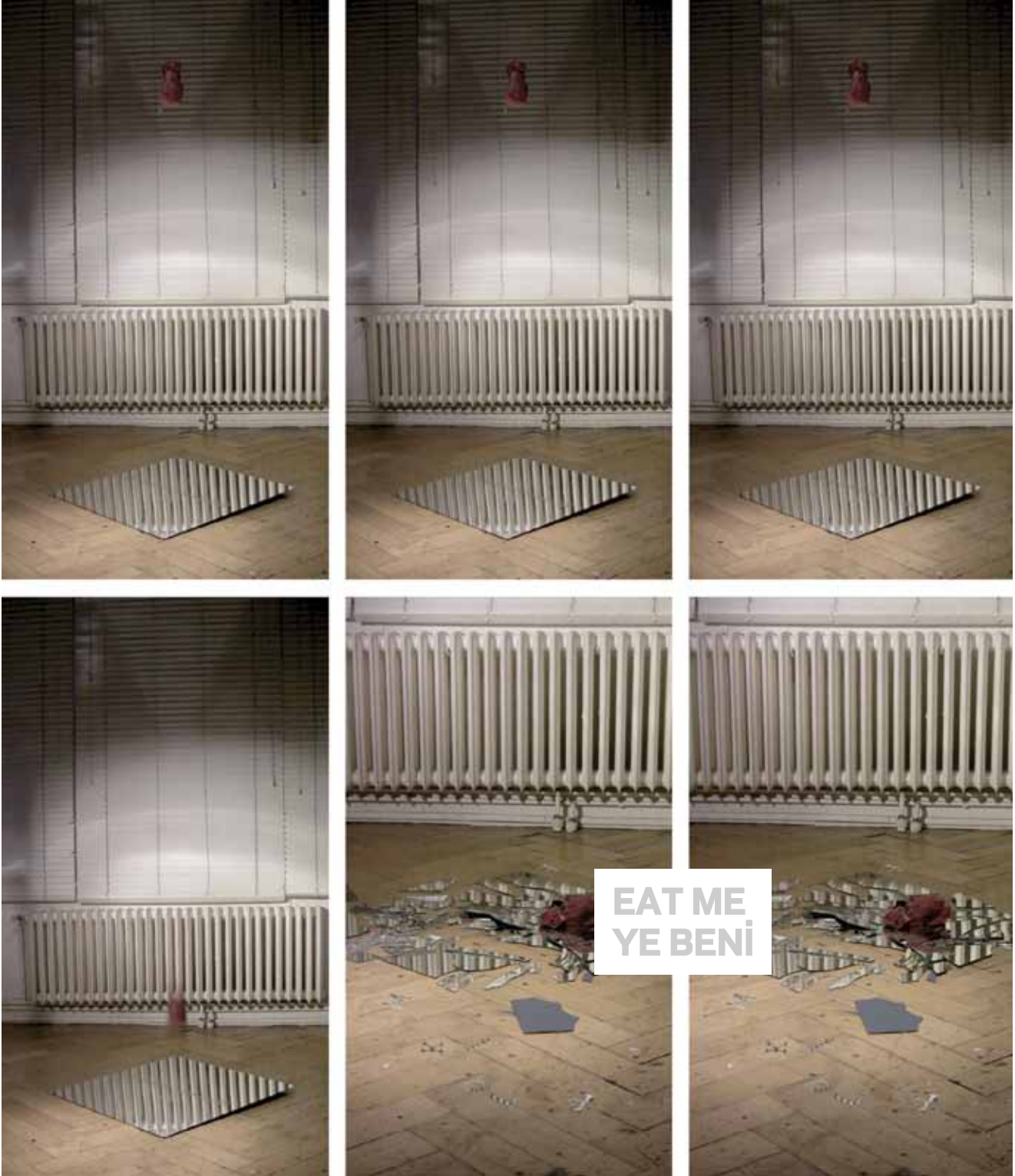

BURADAYMIŞSINIZ GİBİ

Artist İsmet Doğan interprets the works of the artists from 19th Century, like Leon Bonnat, Jaroslav Cermak, and Eugene Delacroix. In “EAT ME”, İsmet Doğan is problematizing the construction of the body by dismantling the historical narrative created by the masterpieces of Western Orientalist art in the context of time and space. Through anthropophagy and cannibalism as considered in his previous works, Doğan questions the ways the West has imagined the East to be. İsmet Doğan’s works in “Eat Me” allude to a premodern, even Manichean vision of corporeality in the formation of the self and hence they seem to negate the dualistic obsessions of the West. The sort of cruelty in orientalist painting evolves into another dimension with the intervention of İsmet Doğan. Primarily, he takes possession of those unwanted characteristics of existence by including himself in his works through inserting his body among the figures in orientalist paintings and make himself present there. Saying “EAT ME” to the viewer, İsmet Doğan orients his gaze again through a pierced skin, but here the skin is the enclosure of the harem. The oriental world painted by European artists, through its reformulation, is home to an anti-narrative where Doğan overwhelms the role of the voyeur, his self-placement uproots and delocalizes the image, cuts its ties with time and thus the perfect bodies flow in their indigestibility.

İsmet Dağan

Logos (ayna) - Logos (mirror) - 2009, video

MIPIIM 2012 FUTURE AWARDS'UN EN BAŞARILI ÜLKESİ TÜRKİYE OLDU

Turkey Becomes the Most Successful Country of

MIPIIM 2012 FUTURE AWARDS

Hazırlayan / Prepared by : Aylın Muhaddisoğlu

HER YIL FRANSA'NIN FESTİVALER KENTİ CANNES' DA DÜZENLENEN MIPIM, GAYRİMENKUL ALANINDA DÜNYANIN EN PRESTİJLİ ORGANİZASYONU VE ULUSLARARASI GAYRİMENKUL PİYASASININ DAVOS'U OLARAK NİTELİNDİRİLİYOR. SEKTÖRDE KARAR ALICILARIN KATILDIĞI BİR ZİRVE NİTELİĞİ TAŞIYAN MIPIM, BİREYSEL NİHAİ TÜKETİCİLERDEN ZİYADE, KURUMSAL NİTELİKTEKİ KATILIMCILARA VE ZİYARETÇİLERE SEMİNERLER, KONFERANSLAR VE KARŞILIKLI GÖRÜŞMELERLE BİR ARAYA GELME OLANAĞI SUNAN BİR İŞ GELİŞTİRME PLATFORMU OLARAK ÖNE ÇIKIYOR. *MIPIM, held in France's city of festival, Cannes every year is the world's most prestigious organization in the field of real property and is called the Davos of the international real property market. MIPIM, which serves as a summit attended by the decision makers of the industry, comes to the forefront as a business development platform, catering to rather than individual end-consumers; the corporate participants and guests, allowing them to come together in seminars, conferences and mutual discussions.*

Bu seneki MIPIM AR Future Projects ödülleri “Yüksek Yapılar” kategorisinde birinciliği Suyabatmaz Demirel’in TAO Gayrimenkul için İstanbul Finans Merkezi’nde tasarladığı TAO TOWER projesi kazandı. Suyabatmaz Demirel’in birinciliği kazanan diğer projesi ise “Retrofit” kategorisinde İstanbul Göksu’daki Halat Fabrikası Loftları oldu. In this year’s MIPIM AR Future Projects awards; in the skyscrapers category, the first prize went to TAO TOWER project designed by Suyabatmaz Demirel for TAO Real Estate at Istanbul Finance Center. The other project winning the first prize by Suyabatmaz Demirel was the Halat Factor Lofts in Istanbul, Göksu in the “Retrofit” category.

Genel olarak katılımcı profilini; gayrimenkul geliştiricilerin, arazi portföyü olan kurum ve kuruluşların, gayrimenkul danışmanlık kuruluşlarının, mimarlık ofislerinin ve yerel otoritelerin (şehir yönetimleri) oluşturduğu etkinliğin ziyaretçi profilini ise, kurumsal yatırımcılar, fonlar, gayrimenkul yatırım ortaklığı kuruluşları, varlık yönetimi kuruluşları gibi finans kuruluşları ile kurumsal nihai tüketiciler ve uluslararası otel grupları oluşturuyor.

Gayrimenkul sektörünün dünyanın en kapsamlı gayrimenkul zirvesi MIPIM’in, İngiliz mimarlık dergisi Architectural Review (AR) işbirliğinde 2002 yılından bu yana düzenlediği ödül programının bu sene onuncusu gerçekleştirildi. Kentsel Projeler, rejenerasyon ve master plan, yüksek yapılar, karma yapılar, ofisler, konutlar, perakende ve rekreasyon, retrofit ve sürdürülebilirlik olmak üzere dokuz ayrı kategorinin en iyilerini belirleyen uluslararası ödül programında, Çin’den Brezilya’ya, Danimarka’dan Abu Dabi’ye uzanan çeşitli projeler onurlandırıldı. Türkiye dört kategoride ödül kazanarak bu senenin en başarılı ülkesi oldu.

Henüz inşaatı tamamlanmamış veya proje safhasında kalmış projelerin katılabildiği bu ödüle tüm dünyadan yüzlerce proje uluslararası jüri tarafından değerlendirilmek üzere başvuruyor. Bu senenin jürisi AR dergisi sorumlu yazı işleri müdürü Paul Finch başkanlı-

The visitor profile of the event, the participant profile of which is in general real estate developers, corporations and organizations with real estate portfolio, real estate consulting firms, architecture offices and local authorities (city administrations), comprises corporate investors, funds, real estate investment partnerships, financial institutions like asset management organizations and corporate end-consumers and international hotel groups.

This year, the tenth one of the awards program held since 2002 by the world’s most comprehensive real estate summit of the real estate industry, MIPIM, in collaboration with British architecture journal Architectural Review (AR) was held. In the international awards program determining the best of nine different categories as urban projects, regeneration and master plans, skyscrapers, mixed buildings, offices, residences, retail and recreation, retrofit and sustainability, various projects were honored extending from China to Brazil, from Denmark to Abu Dhabi. Winning awards in four categories, Turkey was the most successful country of this year.

Hundreds of projects from all over the world apply for this award program in which incomplete projects or those in yet the design stage may participate to be assessed by an international jury. This year’s jury comprised AR journal editor-in-chief Paul Finch as chair, AZ Urban

ğında, AZ Urban Studios direktörü Roger Zogolovitch, Peter Stewart danışmanlıktan Peter Stewart ve eleştirimen yazar Sutherland Lyall tarafından oluşturuldu.

Bu sene ödül kazanan projelerin mimari ofisleri arasında Emre Arolat Mimarlık, 3XN, Odile Decq, GAD, SOM ve BIG de bulunmakta. Suyabatmaz Demirel Mimarlık ise bu seneki ödülde iki ayrı birincilik kazanan tek ofis olma başarısını gösterdi.

2010 yılında, Jean Nouvel, Norman Foster gibi mimarların da yarıştığı ödülde Suyabatmaz Demirel'in ofis kategorisinde Güneşli Kule projesi ile ödüllendirilmişti. 2011 yılında ofisin iki ortağından biri olan Hakan Demirel'in Avrupa'nın en başarılı 40 genç mimarından biri olarak seçilmesi ile birlikte aynı yıl 2011 Uluslararası ve Avrupa Gayrimenkul Ödüllerinde beş projesi ile birden ödüle layık görülen Suyabatmaz Demirel Mimarlık, MIPIM 2012 Future Project ödüllerinde iki sene sonra gelen bu

kez çifte başarısı ile bir kez daha rekabetin oldukça yoğun olduğu global mimarlık arenasının önemli mimarlık ofislerinden biri olduğunu tescillemiş oldu. Suyabatmaz Demirel Mimarlık ödüllerini Fransa'nın Cannes kentinde düzenlenecek MIPIM buluşması sırasında 7 Mart 2012'de JW Marriott otelinde düzenlenecek gala yemeğinde alacaklar. Yarışmaya katılan projeler ise bütün dünyadan 23.000'den fazla katılımcının bir araya geleceği MIPIM Fuarı'nda sergilenecek ve 30.000 MIPIM üyesine gönderilmek üzere hazırlanan yarışma kataloğunda yer alacak. (Arkitera)

Studios director Roger Zogolovitch; from Peter Stewart Consulting, Peter Stewart, and critic-reporter Sutherland Lyall.

Emre Arolat Mimarlık, 3XN, Odile Decq, GAD, SOM and BIG are also among the architect offices of projects winning awards this year. Suyabatmaz Demirel Architecture, on the other hand, was the only office winning two separate first prizes in this year's program.

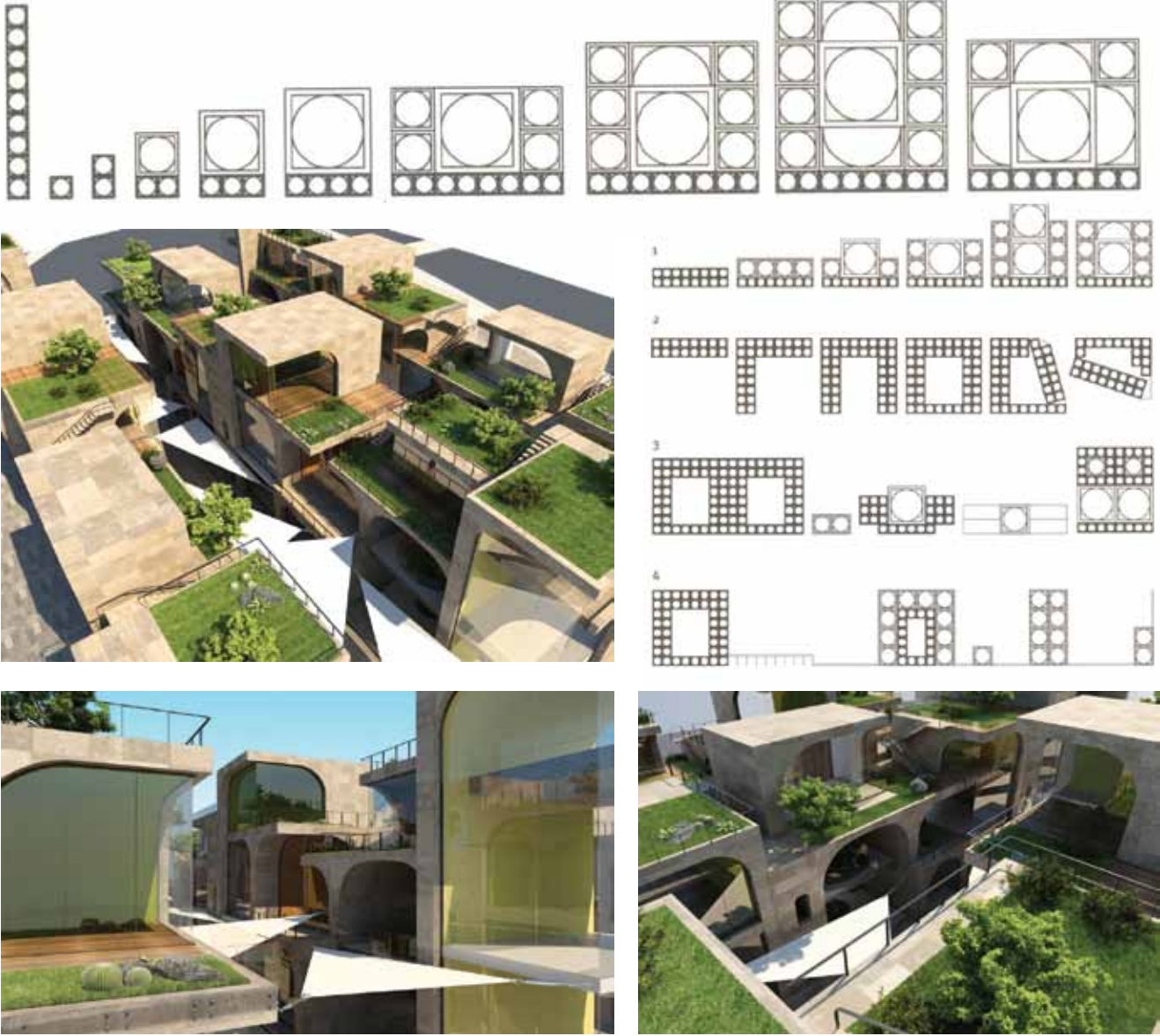
In 2010, in the program where architects like Jean Nouvel and Norman Foster were also competing; Suyabatmaz Demirel won an award with Güneşli Tower project in the office category. As Hakan Demirel, one of the two partners of the office, was selected as one of Europe's 40 most successful Turkish young architects in 2011, Suyabatmaz Demirel Architecture won awards with five projects in 2011 in international and Europe Real Estate Awards and proved that it is one of the significant architecture offices in the global architecture arena where competition is quite fierce, with this double success coming two years later at MIPIM 2012 Future Project awards.

Suyabatmaz Demirel will receive the architecture awards at the gala dinner to be held on March 7, 2012 at JW Marriott Hotel on the occasion of the MIPIM conference to be held in the city of Cannes of France. The projects participating in the competition will be exhibited at the MIPIM Trade Fair where more than 23,000 participants from the whole world will come together and will be included in the competition program prepared to be sent to 30,000 MIPIM members. (Arkitera)

Karma Kullanım Ödülü: Cendere Vadisi Kentsel Tasarım Projesi / Emre Erolat Architects | EAA **Mixed Use Award:** Cendere Valley Urban Design Project / Emre Arolat Architects / EAA

EAA'nın Cendere Vadisi projesi, İstanbul'un bu eski sanayi bölgesinin, düşük yoğunluklu bir konut ve ticaret alanına dönüştürülmesini öngörüyor. İstanbul'un en önemli ekolojik koridorlarından birisi olan Cendere Vadisi'ni bu özelliği ile ele alan mimari ekip, sosyal, ekolojik ve çevresel değerleri göz önünde bulunduran bir yaklaşım sergiliyor. MIPIM jürisinin projeye ilişkin değerlendirmesi ise şu yönde: "Sanayinin yarattığı kalabalığa bütüncül bir yaklaşım getiren proje, kentin bu unutulmuş arterini yeni bir yaşama kavuşturuyor. Bu proje ile nehrin her iki yakasındaki niteliksiz kullanımlar daha değerli kullanım şekillerine dönüştürülmüş."

EAA's Cendere Valley project envisions transformation of this old industrial region of Istanbul into a low density residential and trade area. The team of architects addressing the Cendere Valley which is one of the most important ecological corridors of Istanbul with this feature, displays an approach considering social, ecological and environmental values. MIPIM jury's assessment of the project is as follows: "This project, bringing an integral approach to the crowd created by industry, gives a new life to this forgotten artery of the city. With this project, the poor quality uses on each bank of the river are transformed into more valuable forms of usage".

Master Planlama Ödülü: GDKP / Gökhan Avcioğlu & GAD
Master Planning Award: GDKP / Gökhan Avcioğlu & GAD

GDKP projesi, Gedikpaşa semti için çağdaş bir çarşı önerisi sunuyor. İstanbul kent kültürünün ve yaşamının temel bileşenlerinden biri olan çarşı tipolojisine yeni bir yaklaşım getiren proje, bu tipolojinin temel ilkeleri ile temel mimarlık formlarının kullanmanın yeni yollarını araştırıyor. MIPIM jürisi, yerel ölçek ve yerel karakteri referans alan GDKP'nin, çapraz grid kullanımı ile alışveriş merkezi modelini benimsemek yerine kendi bağlamında yanıtlar getirdiğine dikkat çekiyor.

GDKP project offers a contemporary market proposal for Gedikpaşa neighborhood. The project, bringing a new approach to the market typology which is one of the basic components of Istanbul's urban culture and life, seeks new ways of using the basic principles of this typology and the basic architecture forms. MIPIM jury draws attention to the fact that GDKP, which takes local scale and local character as reference, brings answers in its own context instead of adopting the shopping center model using the cross grid concept.

Yüksek Yapılar Ödülü: TAO Tower / Suyabatmaz Demirel Mimarlık
Skyscrapers Award: TAO Tower / Suyabatmaz Demirel Architecture

Mimar: Suyabatmaz Demirel Architects, Murat Arif Suyabatmaz, Hakan Demirel

Ekip: E. Yazkurt, O. Ülgen, D. Subaşı

Yer: Ataşehir, İstanbul

Alan: 72.000 metrekare

138 metre yüksekliğindeki 40 katlı TAO Tower, Ataşehir Finans Merkezi'nin kuzeybatısında yer alan eğimli arazi için tasarlandı. MIPIM jürisi, basit bir yüksek yapının ötesine geçen TAO Tower'ın alışılmış ofis formunu kırmak için ilginç bir yol izlediğini vurguluyor.

Architect: Suyabatmaz Demirel Architects, Murat Arif Suyabatmaz, Hakan Demirel

Team: E. Yazkurt, O. Ülgen, D. Subaşı

Location: Ataşehir, İstanbul

Area: 72.000 square meters

The 40-floor TAO Tower, which is 138 meters high, is designed for a sloped piece of land situated in the north-west of Ataşehir Finance Center. MIPIM jury stresses that TAO Tower, which goes beyond a simple skyscraper, has taken an interesting path to break the traditional office form.

Retrofit Ödülü: Halat Fabrikası Loftları / Suyabatmaz Demirel Mimarlık
Retrofit Award: Halat Factor Lofts / Suyabatmaz Demirel Architecture

Mimar: Suyabatmaz Demirel Architects, Murat Arif Suyabatmaz, Hakan Demirel

Ekip: O. Ülgen, E. Yazkurt, D. Subaşı

Yer: Göksu, İstanbul

Alan: 35.000 metrekare

İstanbul Göksu'daki 17 bin metrekarelik eski sanayi bölgesini, 40 birimlik bir konut alanına dönüştüren projede, doğal ahşaptan taşa, çelikten cama varncaya dek, mevcut yapının dokusuna uyum gösterecek çeşitli malzemeler kullanıldı. Halat Fabrikası Loftları'nı, eski bir sanayi yapısı grubu için akıllı bir kullanım önerisi olarak değerlendiren MIPIM jürisi projenin, yıkıp yeniden yapmaya karşı iyi bir yaratıcı tasarım örneği sunduğunu ekledi.

Architect: Suyabatmaz Demirel Architects, Murat Arif Suyabatmaz, Hakan Demirel

Team: O. Ülgen, E. Yazkurt, D. Subaşı

Location: Göksu, İstanbul

Area: 35.000 square meters

In the project, which transforms the 17,000-square-meter, old industrial zone in Göksu into a 40-unit residential area, various materials ranging from wood to stone, from steel to glass which will adapt to the texture of the existing structure were used. MIPIM jury, evaluating the Halat Factory Lofts as a smart usage proposal for an old industrial building, adds that the project presents a creative design specimen against tearing down and rebuilding.

Hazırlayan / Prepared by : Aylin Muhaddisoğlu

BİR SERAMİK SANATÇISI VE EĞİTİMCİNİN SERÜVENİ...

The adventure of a ceramic artist and educator...

Meltem Kaya Ertl

BU YAZIDA BİR SANATÇI VE EĞİTİMCİNİN SERÜVENİ ANLATILIYOR... EĞİTİMCİ OLMAYI ÇOCUKLUĞUNDAN İTİBAREN HAYAL ETMİŞ VE BU HAYALİNİ TIPKI ŞEKİLLENDİRDİĞİ SERAMİK ESERLER GİBİ ZAMAN İÇİNDE, ÖZVERİYLE VE SABIRLA YOĞURARAK GERÇEKLEŞTİRMİŞ. HEM ÜRETİYOR HEM ÖĞRETİYOR HEM DE HALA ÖĞRENDİĞİNİ SÖYLEMEKTEN ÇEKİNMİYOR... PEK ÇOKLARININ GERÇEKLEŞTİREMEDİĞİ BU BAŞARININ SAHİBİ, KAHRAMANI KİM ÖĞRENMEK İSTERSENİZ, PROF. MELTEM KAYA ERTLİ İLE YAPTIĞIMIZ BU KEYİFLİ SÖYLEŞİYİ OKUYUN DERİM...

This article tells the story of an artist and an educator... An artist, who dreamed to become an educator since her childhood and carried out this dream by kneading it with dedication and patience over time as if she has shaped her ceramic pieces. She both produces and educates her students, yet she is not afraid to say she is still learning something new day by day... If you would like to know the owner of this success, which can not be fulfilled by many others, I advise you to read this delightful interview we did with Professor Meltem Kaya Ertl...

1967 AKŞEHİR DOĞUMLU MELTEM KAYA ERTL, 1983 YILINDA ATAKÖY LİSESİ'Nİ BİTİRDİ. 1987'DE MİMAR SİNAN ÜNİVERSİTESİ, GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ, SERAMİK VE CAM BÖLÜMÜ'NDEN MEZUN OLDU VE AYNI BÖLÜMDE ARAŞTIRMA GÖREVLİSİ OLARAK ÇALIŞMAYA BAŞLADI. AYNI KURUMDA 1990'DA YÜKSEK LİSANSINI, 1996'DA İSE SANATTA YETERLİĞİNİ TAMAMLADI. 1997'DE DOÇENT, 2006'DA PROFESÖR OLDU. *Meltem Kaya Ertl was born in 1967, Akşehir, and graduated from Ataköy High School in 1983. In 1987, she was graduated from Mimar Sinan University, Fine Arts Faculty and she started to work in the same department as Research Assistant. In the same institution, she has completed her master's degree in 1990 and arts proficiency in 1996. She became Associate Professor in 1997 and has become Professor in 2006.*

Sanat ile buluşma hikâyeniz nasıl başladı?

Bu soru beni netliğini hiç kaybetmeyen bir ana götürdü: Anaokulunda aşçımızın hazırladığı tutkalla karıştırılmış hamurdan şekillendirdiğim ve ateş kırmızısı boyayıp pırl pırl cilaladığım minyatür tencere ve kapağı. Yıllar sonra Seramik Bölümü'nü kazanıp atölyede ilk defa çamurla şekillendirme yaparken gözümde canlanan yine bu an olmuştu. Aslında lise yıllarına kadar sanatla uğraşmayı hiç hayal etmemiştim ama çocukluğumdan beri resim yapmak ve el işleri ile uğraşmaktan büyük keyif duyardım. Müzelerde gördüğüm eserlerin de etkisiyle yaz tatillerini geçirdiğim Edincik'te kendi çapımdaki kazı çalışmalarımı ve küçük çaplı kırık seramik parçaları koleksiyonumu da göz ardı etmemek gerekir. Anne ve babamın eğitimci olması ve zaman zaman onların görev yaptıkları okullarda bulunmam nedeniyle eğitimci olmak asıl hayalimdi. Ataköy Lisesi'nde okurken Akademi Resim Bölümü mezunu olan öğretmenimizin verdiği "D Grubu Ressamları" ödveni araştırmak üzere ilk kez 1980 yılında Akademi'ye gittim ve buradaki ortamdan çok etkilendim. Resim öğretmenimin de teşvikiyle 1983'te adı Mimar Sinan Üniversitesi olarak değişmiş olan Akademi'nin sınavlarına başvururdum ve üç bölümün de sınavını kazandım. Bu sınavlardan kısa bir süre önce Sadi Diren hocamızın seramik sergisine gitmiştim ve bu serginin, seçtiğim alanın seramik olması üzerinde büyük etkisi oldu. Böylece ailem Tekstil Bölümü'nde ısrarcı olsa da kendi tercihim olarak Seramik Bölümü'ne kayıt yaptırıldım. Eğitim başlayınca benim için doğru bir alan olduğunu bir kez daha anladım. 1983'te başlayan lisans eğitimimi Haziran 1987'de tamamladım. Aynı yılın Eylül ayında bölümün açtığı asistanlık sınavını kazanmamla hayalim gerçek olmuştu. Böylece seramik sanatçısı ve eğitimci olarak bugüne kadar sürdürdüğüm serüvenim başlamış oldu.

How come you have met with art?

This question has taken me to a moment that has never lost its clarity in my mind: A saucepan and its lid that I shaped from the dough mixed with glue prepared by our kindergarten's chef, the one I dyed fire-red and then I polished it to sparkle. Years later, it was this moment again, which has revived in front of my eyes when I was practising to shape clay for the first time in the workshop, after I started to study at Ceramics Department. In fact, I have never dreamt about doing arts until the years of high school, yet, I was really feeling pleasure to do crafts and paintings since my childhood. My own excavation works, that I carried out due to the productions by which I was influenced that I saw in the museum in Edincik, where I was spending my summer holidays, and my small-scale shards collection should not be ignored. To become an educator was my primary dream as both of my father and mother were educators and sometimes, I used visit those schools that they work in. While I was studying in Ataköy High School, in the year 1980, I visited Academy for the first time due to a homework, given by my teacher graduated from Painting Department Academy, about "D group Painters" and I was so impressed by the atmosphere that I have experienced there. Encouraged by my teacher, in 1983 I applied to the exams of Academy, whose name was changed into Mimar Sinan University, and I succeeded all of three departments' exams. Before these examinations, I had visited ceramic exhibition of our exhibition our professor named Sadi Diren and this exhibition had a great impact for me to choose my branch to be ceramic. Therefore, even though my parents insisted on for me to study on Textile, I made my own decision and I had enrolled myself to Ceramics Department. As the education process had begun, I realized once again that I was studying in a right department for me. In June 1987 I completed my

“SERAMİK, BEKLENMEDİK SÜRPRİZLER YARATABİLEN BİR MALZEME”

Yukarıda seramiği neden seçtiğinizi anlattınız. Biraz da seramiğin, bir malzeme olarak sizin için taşıdığı anlamları anlatabilir misiniz?

Her şeyden önce seramik tasarladığımız gibi şekillendirebildiğiniz plastik bir malzeme. Doğanın on binlerce yıl boyunca oluşturduğu hammaddelerin bir araya gelmesiyle hazırlayabileceğiniz farklı çamurlar ve sırlar... Tasarladığımız formu hangi yöntemle şekillendireceksiniz, nasıl bir pişme rengine sahip olmasını istiyorsunuz, kaç derecede ve hangi teknikle pişireceksiniz, size sonsuz seçenekler sunan bir malzeme. Tüm bunları düşünürken ve uygularken aynı zamanda sizi dinlendirebilen, eğlendirebilen bir malzeme. Tuğladan uzay mekiğine kadar çok geniş alanda kendine yer bulan bir malzeme. Düşündüklerimi, tasarladıklarımı, düşlediklerimi keyifle somutlaştırdığım bir malzeme. Sürekli denemeler yapabileceğiniz ve yeni bir şeyler keşfedebileceğiniz bir malzeme. Zaman zaman sonucun nasıl çıkacağını sizin de merakla beklediğiniz ve beklenmedik sürprizler de yaratabilen bir malzeme.

Eserlerinizde tercih ettiğiniz malzemeler ve teknikler nelerdir?

1986 yılından başlayarak ağırlıklı olarak porselen ve stoneware ile çalışıyorum. Lisans bitirme tezimi sert porselen çamur ve sırları üzerine yaptım. Yüksek lisansta bu konuyu daha da detaylı araştırma ve uygulama fırsatını yakaladım. Uygulamaları ise, anılarda kalan İstanbul Porselen Fabrikası'nda gerçekleştirdim. Redüksiyon pişirim ve yüksek dereceleri tercih etmemin nedeni de burada ve daha önceki fabrika stajlarında edindiğim bilgiler ve deneyim. Özellikle porselenle çalışmak büyük titizlik gerektiriyor, çünkü en küçük hatayı affetmeyen bir malzeme. Genellikle çamur ve sırlarımı kendim hazırlıyorum. Doğadan çıkan hammaddeler hazırladığım reçetelerde bir araya gelerek şekillendirmede kullandığım çamuru ve yüzeyde kullandığım sırları oluşturuyorlar. Sadece tasarım değil kullandığım malzemeler de tamamen bana ait. Son dönemlerde ağırlıklı olarak torna ile şekillendirme yöntemini tercih etmekle birlikte, döküm yöntemi ve diğer şekillendirme yöntemlerini de kullanmaktayım.

“BURMALI KADIN” VE DİĞERLERİ...

Çalışmalarınızda genellikle eski uygarlıkların izlerini görmek mümkün. Çalışmalarınızda kullandığınız ana temalardan bahsedebilir misiniz?

Ashında tek bir temayla çalışmıyorum; eski kültürler, farklı etnik gruplar, farklı kişilikler gibi etkilendiğim çok fazla şey var. Öğrencilik yıllarımdan itibaren Anadolu uygarlıkları, Antik Yunan ve özellikle Mısır

undergraduate education, which I started in 1983. In September in the same year, my dream had come true as I succeeded the assistant exam made by the department. Thus, my adventure I maintained a ceramic artist and educator until now had begun.

“CERAMIC, A MATERIAL THAT CAN CREATE UNEXPECTED SURPRISES”

Above, you mentioned why you have chosen ceramics. Now, can you please explain a little bit the meanings that ceramics carry for you as a material?

First of all, ceramics is a plastic material that allows you to shape as you design. Different clays and glazes that you prepare as a result of the combination of the raw materials formed by the nature over tens of thousands of years... A material that offers you endless options about which method you would like to shape your designed form, what kind of a firing colour you would like it to have, in what degree you would like it to be fired and by which firing technique. It is such a material that makes you feel relax and joyful while thinking and implementing all of these processes. A material, that has a very large-scale usage area, even from space shuttle to a construction brick. A material that allows me to objectify what I dream and what I design with pleasure. A material, on which you can try out and discover new things constantly. A material that makes even you wonder the outcome with curiosity from time to time, a material that can create unexpected surprises.

What are the materials and the techniques that you prefer for your art pieces?

Beginning from 1986, I work mainly with porcelain and stoneware. I did my graduation thesis on hard porcelain clay and glazes. During my post-graduate education, I had an opportunity to research and practise this subject in a even more detailed way. I had conducted my practises in İstanbul Porcelain Company, which lies in memories now. As a result of the knowledge and the experiences that I obtained from my probations here and in other previous companies, I preferred reduction firing and high temperatures. To work with porcelain especially requires a great care, because it is such a material that has no tolerance even to the smallest error. Generally, I prepare my clay and glazes by myself. Within the recipes I prepare, the raw materials obtained from the nature come together and constitute the clay that I use for shaping and the glazes I use for the surface. Not only the design but also all of the materials that use completely belong to me. Lately, besides mostly preferring throwing as a shaping method, I also use slip casting and other shaping methods.

uygarlıkların esin kaynakları olmuştur. Çalışmalarımı yapıldığı tarihlere göre incelediğinizde ilk başlarda ağırlıklı olarak eski Mısır Uygarlığı ve piramitlerden gelen izleri görmek mümkündür. Üçgenler serisi ile 1993’de Devlet Seramik Yarışması’nda birincilik ödülü alan eserim “Yansımalar” buna ait örneklerdendir. Tüm bu çalışmalarında hem sözünü ettiğim uygarlıklara hem de arkeolojik kazılara göndermeler bulunmaktadır. “Yansımalar”, tüm kültürlerin ortak kullandığı kare, daire ve üçgeni temel alarak yan yana yer alan üç blokta üst üste gelen yaklaşık 120 parçadan oluşmuştur. Bu üst üste yığılma aynı yerleşim bölgesinde on binlerce yıl boyunca yerleşen farklı kültür katmanlarını ifade etmekteydi. İzleyici sadece üstteki parçaları görmekle birlikte her parçanın üzerinde geçmiş kültürlerden esinlenen yazılar ve şekiller yer almaktaydı. 2000’den itibaren çalıştığım “Kültürel Diyalog” serisi aynı temellere oturmakla birlikte insanları/kişilikleri ele alan bir seridir. Burada ilk bakışta birbirine benzer ama detayda birbirinden farklı formlar üzerinde bu yazılar yer yer silik, yer yer yoğun olarak yer alırlar veya yazı hiç kullanılmamıştır. Üzerlerinde sıkça kullandığım Eski Mısır, Antik Yunan, İbranice yazılar daha sonraları Latin alfabesinden harflerle buluşarak günümüzle kurulan bağı yansıtır. Çünkü yazı ve dil, kültürü oluşturan temel öğelerdir. Formları tasarlarlarken üst kısımları, farklı vida/civata imgelerinden yola çıkarak oluşturdum. Bu seriyi “Vida Kafalı Adamlar” olarak da adlandırdım. Burada eleştirel bir bakışla; eğitim, teknoloji ve moda gibi kavramların dayatma yoluyla insanı standartlaştırmasından yola çıkılmıştır. Ayrıca farklı kişiliklerin imgelediği formlar grup olarak sergilendiklerinde diyalog halindeki bireyleri betimlemektedir. Kişilik farklılıkları vidaların/civataların yuvarlak veya köşeli formda olması, eğik veya dik duruşları ile gösterilmiştir. Sanatta Yeterlik tezimi Selçuklu ile Osmanlı tuğla ve çinileri üzerine yapmış olmam yapıtlarımda farklı bir açılım gitme neden oldu. Bu tema bağlamında yaptığım ilk çalışmalar 1996’da “Sultan” serisi ile başlamıştır ve 2008’den itibaren “Muhteşem Süleyman”, “Hürrem” gibi formlarla devam etmektedir. Ayrıca bu seriden ilk çalışmalar Resen Çağdaş Seramik Müzesi koleksiyonunda yer aldı ve bu seriyi sürdürmem için bana motivasyon sağladı. Bu çalışmalarda dönemin görsel detaylarından yararlanarak saray yaşamının karmaşıklığı simgelenmek istenmiştir. İzleyicinin bunu gerçek yaşamda da olduğu gibi dış görünümünden anlaması mümkün değildir. Kurduğum tematik yaklaşımlar benim üretim sürecimde etkin bir motivasyondur ancak hiçbir zaman formun önüne geçmesi düşünülemez.

“THE RING NECKED WOMAN” AND OTHERS...

it is usually possible to see the traces of ancient civilizations in your work. Can you please tell us about the main themes that you use for your work?

In fact, I don't really work with only one theme, there are lots of other things that impress me such as ancient cultures, different ethnic groups and different personalities. I have inspired by such inspiration resources like Anatolian civilizations, Ancient Greek and especially Egyptian civilizations since my student years. Regarding the designing dates of my works, it is possible to see the traces of Egyptian civilization and pyramids mainly. My piece named “Reflections” with the triangle series, which was awarded for first prize in State Ceramic Competition in 1993, is a good example for this.

Within all of these works, there are references to these mentioned civilizations and archaeological excavations. “Reflections” consists of three main abreast blocks shaped with approximately 120 overlapping pieces based on squares, circles and triangles, which are the shapes that are being commonly used by all of these cultures. This overlapping stacking was to express the different cultural layers that are located on same residential area for tens of thousands of years. Although the audience only see the upper parts of the work, each piece has some writings and figures on it inspired by ancient cultures.

“Cultural Dialogue”, which I have been working on since 2000, is a series addressing humans/personalities on same bases. Here within, you can see these writings located on these different forms, which look similar at first sight, the writings located somewhere indistinct or sometimes obvious and extensively, or you can see some places they are never used. There are writings from Ancient Egypt, Ancient Greek, Hebrew, that I use frequently on these forms, meet with Latin alphabet and reflects the link established between those times and today.

Because, the writings and the languages are the basic elements, that establish the culture. While designing these pieces, I formed the upper parts based on different screw/bolt images. I called that series as “Screw Head Man”. Here, with a critical point of view, it is started off the standardization of people by the imposition of the concepts such as education, technology and fashion. In addition, while the forms that symbolize different personalities set out together in an exhibition, they then express the individuals in the form of dialogue. Their personality differences are shown with the round or square form of the screws/bolts

Temalarımı oluştururken günümüzde yaşayan farklı kültürlere özgü herhangi bir durum da çıkış nokta olabilir. “Burmali Kadın”, buna güzel bir örnektir. Çocukluktan itibaren boyunlarındaki halkaların üst üste dizilmesiyle “zürafa boyunlu kadınlar” olarak da adlandırılan Burmalı bir kabilenin kadınlarının trajik hikâyesi beni derinden etkilemişti ve böylece “Burmali Kadın” adlı eserim şekillendi. (Bu eser Cengiz Akıncı’nın seramik koleksiyonunda yer almaktadır.)

Tasarım sürecinizden kısaca bahseder misiniz?

Öncelikle bir çıkış noktası, tema belirlerim, yazılı ve görsel araştırma yaparım. Bu sırada yapacağım çalışmayı zihnimde son hali ile üç boyutlu olarak modellerim ve eskiz yaparım. Eğer seramik dışında malzeme kullanacaksam bunların form üzerinde nerede ve ne şekilde kullanılacağına da başlangıçta karar veririm. Daha sonra da uygun malzeme ve yöntemleri kullanarak şekillendiririm. Uygulama sırasında bazen küçük ilaveler/değişiklikler olabilir ama genellikle ortaya çıkan eser başlangıçta zihnimde üç boyutlu olarak tasarladığım eserdir.

“KENDİNİZE HAS BİR TARZINIZ VARSAYIŞI DE VARSINIZ”

Kendinize has bir tavrınız olduğu okunuyor. Buna rağmen, başlangıçta rol modeli olarak benimsediğiniz kişiler oldu mu? Veya şu anda var mı?

Tüm sanatçıların genel özelliği zaten bu değil midir? Kendinize has bir çalışma tarzınız varsa siz de varsınız. Taklit ederek ulaşacağınız nokta bellidir. Neden bir ikinci Leonardo Da Vinci yok? Burada bir

and their inclined or vertical positions. As I did my Arts Proficiency thesis on bricks and tiles of Seljuk and Ottoman, that caused me to design different creations. First works I have carried out within the context of this theme has begun in 1996 with “Sultan” series and continues since 2008 with such forms like “Suleiman the Magnificent” and “Hürrem”. In addition, first pieces of this series took part in the collection of Resen Çağdaş Ceramics Museum and that gave me the motivation to continue this series. Within these works, it is aimed to be symbolized the complexity of palace life by the help of the visual details of that period. Just like it is in real life, it is impossible for audience to comprehend that considering the exterior view. Yet, my thematic approaches that I set are effective motivation during my production process, they can never pass in front of the forms themselves. While creating themes, any situation unique to today’s living different cultures may also be my starting point. “The Ring Necked Woman” is a very good example for this. I am deeply impressed by the tragic story of the women of a Ring Necked tribe, whose women called as “giraffe-necked women” because of the rings one after the other they wear since their childhood and so my piece called “The Ring Necked Woman” had been formed. (That piece is in the ceramics collection of Cengiz Akıncı)

Could you please tell us a little about your design process?

First of all, I chose a starting point and a theme, plus I do written and visual researches. In the meantime, I do a three-dimensional model of the work in my mind and then I draw its sketch. If I am planning to use a material other than ceramics, I decide their positions to where they will be situated on the form and how, at the beginning. Then I shape them by using appropriate materials and techniques. During the implementation, there may be some little additions/changes, but generally it is the one that I designed with its three-dimensions in my mind at the beginning.

“IF YOU HAVE YOUR OWN STYLE, YOU DO ALSO EXIST!”

It is obvious that you have your own style. However, have you ever taken someone as role model initially? Or do you currently have?

Isn’t it the common characteristic of all the artists? If you have your own working style, you do also exist. The maximum point that you can reach by imitating is so clear, and it is not pretty far away. Why isn’t there any second Leonardo Da Vinci? I don’t want to cause any misunderstandings here by mentioning these, I do not have a purpose to compare myself with another or put myself to somewhere. I gave this example because he is an artist with his versatility that I would only take a leaf out of his book. I emphasize this in my classes from time to time. Because being an artist doesn’t require you to stay away from such concepts like mathematics and chemistry, but rather, these aspects are the elements that support people. Within ceramics, no matter if you are artist or designer – even though I don’t think they are not such concepts that are indistinguishable with clear boundaries- you have to live with its related technology. No one expects you to be an engineer, but there are certain points that need attention for you to follow. If you have this basic knowledge, the work/Design would just like what you

yanlış anlama olmasın, kendimi karşılaştırma veya bir yere koyma gibi bir amacım yok. Bunu sadece çok yönlülüğü ile örnek aldığım bir sanatçı olduğu için verdim. Derslerimde de zaman zaman bunu vurgularım. Çünkü sanatçı olmak matematik, kimya gibi kavramlardan uzak olmayı gerektirmiyor; aksine bu yönler kişiyi destekleyen unsurlar. Seramik alanında ister sanatçı ister tasarımcı olun –ki ikisinin de birbirinden kesin sınırlarla ayırlamayacak kavramlar olduğunu düşünüyorum- bu işin teknolojiyle birlikte yaşamak durumundasınız. Kimse sizden mühendis olmanızı beklemiyor ama uymanız, dikkat etmeniz gereken belirli noktalar bulunmakta. Bu temel bilgilere sahipseniz eser/tasarım sizin istediğiniz gibi olur. Ya siz malzemeye hâkim olursunuz ya da malzeme size! Eğitimci olarak öncelikle öğretmen olan annem ve babam ile Seramik Bölümü'nde asistanı olarak uzun yıllar birlikte çalışma şansını yakaladığım, üzerimde emeği çok olan değerli hocam Mustafa Özkan örnek aldığım kişilerdir. Öğrenciliğim ve asistanlığım sırasında hocam olan Sadi Diren ise sanatçı kişiliği ile örnek olmuştur. Sanatın farklı alanlarında çalışmalarını beğendiğim çok sayıda isim bulunmakla birlikte özellikle Japon sanatçı/tasarımcıların çalışmaları ilgimi çekmekte.

Türk Seramik Derneği'nde de uzun yıllar farklı çalışmalarda bulunduğunuzu biliyoruz, kısaca bahsedebilir misiniz?

1992 yılından itibaren üyesi olduğum derneğin bu dönemden başlayarak uzun yıllar boyunca çeşitli ulusal ve uluslararası seminer ve kongre organizasyon komitelerinde çalıştım, farklı dönemlerde Denetleme Kurulu üyeliği yaptım. Şu anda da Seramik Türkiye dergisinin Yayın Kurulu üyesi olarak devam etmekteyim.

“HER GÜN YENİ BİRŞEY ÖĞRENMEK UCU AÇIK BİR DURUM”

Hem eğitimci hem de sanatçısınız. İkisi birbirini besliyor mu yoksa birbirlerini engelledikleri zamanlar oluyor mu?

Öğretim üyesi olmam nedeniyle aslında zamanımın büyük bölümünü üniversitede geçiriyorum. Geriye kalan zamanlarda ise sanatçı olarak çalışmalarımı gerçekleştiriyorum. Her ikisini de yıllardır

want it to be. Yet you are dominant to the material, or material would be to you! Primarily my mother and the father are the ones that I would like to take leaf out of their book as an educator, then my valuable teacher Mustafa Özkan with whom I had the opportunity to work for years during my assistantship. Sadi Diren, who was my teacher during my student years and assistantship, was an example for me with his artist personality. Yet there are a number of names I liked that work in different field of the art, especially the works of Japanese artists/designers attract my attention very much.

We know that you have participated in Turkish Ceramics Association for many years with different works, could you please briefly tell us about?

I have been working in variety of national and international seminars and conference organization committees for many years starting from 1992 the year I've participated to the association as a member, at different periods I was resided as Supervisory Board member. Now I continue as a member of Editorial Board of the magazine called Ceramic Turkey.

“TO LEARN SOMETHING NEW EVERY DAY IS AN OPEN-ENDED SITUATION”

You are both an educator and an artist. Do these two characteristics feed each other or are there any times that one interfere with one another?

I spend a large portion of my life at university as result of being an academic member. In the remaining time I carry out my works as an artist. I'm trying to take both of them in parallel for many years, but my priority has always been educating. I have been teaching Ceramic Technologies over 24 years in the Department of Ceramics and Glass Design. Even if, I conduct my production in art with the parallel of the same field I teach, I have to sacrifice for the times I separated for art due to the introduction of a variety of administrative tasks that I take. Because, I have chosen educating as it is my priority. Yet, I believe that I try to do my best as an artist. Again, I think that there are lots of positive contribution of the knowledge and experience I obtained from national/international exhibitions and workshops I participated with my artist ID, to my educating performance. Every day we learn something new, and I think this is an open-ended situation.

paralel götürmeye çalışıyorum ama önceliğim hep eğitim oldu. Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü'nde 24 yılı aşan bir süreçte Seramik Teknolojisi derslerini vermekteyim. Eğitim verdiğim alana paralel sanatçı olarak üretimimi sürdürmek birbirini desteklese de, çeşitli idari görevlerin de devreye girmesi ile hep sanat için ayırdığım zamandan ödün verdim. Çünkü eğitim alanını seçtim ve bu benim önceliğim. Yine de sanatçı olarak elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştığımı inanıyorum. Sanatçı kimliğimle katıldığım çok sayıdaki ulusal/uluslararası sergilerde ve workshoplarda edindiğim bilgilerin ve deneyimin yine eğitimeci kimliğime olumlu katkıları olduğunu düşünüyorum. Her gün yeni bir şey öğreniyoruz ve hence bu ucu açık bir durum.

Sanatçı gözüyle günümüzdeki mimari eserleri nasıl yorumluyorsunuz? İyi mimarlık kavramını sanatçı gözünden değerlendirirseniz neler söylemek istersiniz?

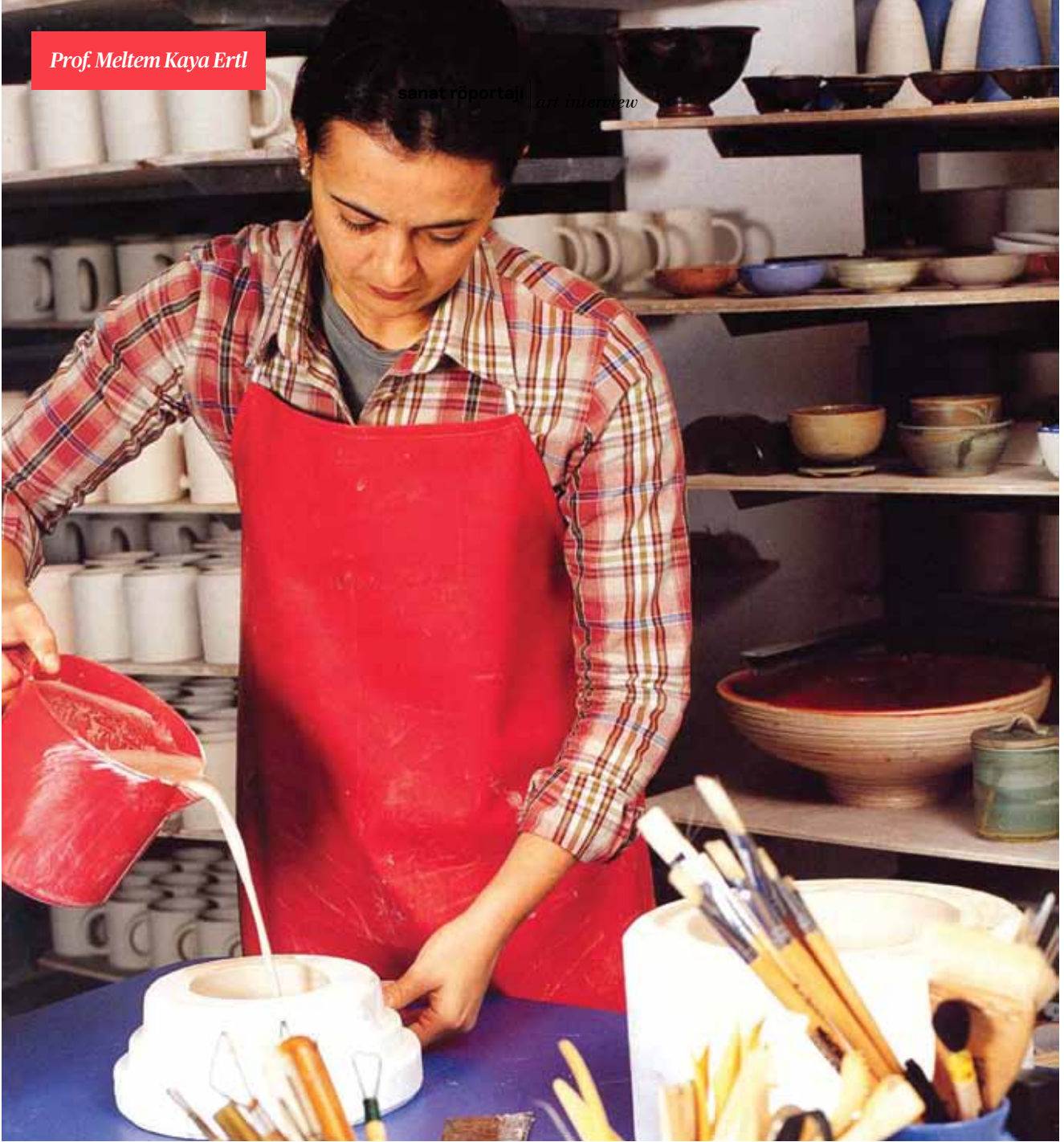
Günümüzde özellikle büyük şehirlerde artan nüfus ve buna bağlı konut ihtiyacı ile birlikte şehir içinde küçük şehircikler oluşmaya başladı. Toplu konut kavramı ile birlikte yeni bir tarz ortaya çıkmış durumda. Bazıları kendi içinde başarılı yapılar olmakla birlikte çevre ve diğerleriyle bir uyumsuzluk söz konusu veya tüm bu kaosun içinde onlar da kaybolmakta.

Bir de son dönemlerde İstanbul'da başlayan benzer yapılaşmayı diğer şehirlerde de görüyoruz. Halbuki bana göre her şehrin geçmişten gelen yapıları ile farklı kimlikleri var. Bu demek değil ki, eskiyi yineleyerek yeni yapılar oluşturalım. Aksine bunları arka planda bırakmadan yeni bir şeyler üretmek mümkün. Burada sorumluluk sadece mimarların değil, tabii ki şehir planlaması da çok önemli. Yine de son zamanlarda bulunduğu çevreye saygılı, çevreyle ve diğer yapılarla yarışma içinde olmayan, işlevin çok iyi düşünüldüğü, görsel olarak da bir sanat eseri gibi algıladığımız farklı çizgileri ile umut verici uygulamaları da görmek mümkün. Benim de uygulamalarını yakından takip ettiğim ve çok beğendiğim birçok mimarımızın hepimizin bildiği gibi gerek yurt içinde gerekse yurt dışında başarılı çalışmaları var. Bunlarla önemli uluslararası ödüller alıyorlar ve uluslararası alanda aranan isimler olarak adlarından sıkça bahsediliyor. Bunu görmek insana gurur veriyor.

Looking through artist's point of view, how would you interpret today's architectural works? What can you tell when you evaluate the concept of good architecture through the eyes of an artist?

Today, small cities have begun to be established especially within the big cities due to growing population and associated demand for residential housings. A new style has been re-emerged with the concept of public housing. Yet some of them are successful structures that have accordance within themselves, they also show mismatch with environment and other structures, and so they get lost in this way.

1998-2002 YILLARI ARASINDA İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ TEKNİK BİLİMLER MESLEK YÜKSEKOKULU SERAMİK-CAM VE ÇİNİ PROGRAMI'NDA VE 2002-2011 YILLARI ARASINDA YE-DİTEPE ÜNİVERSİTESİ, GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ, PLASTİK SANATLAR BÖLÜMÜ SERAMİK ATÖLYESİ'NDE DERS VERMİŞTİR. 2000-2002, 2007-2012 YILLARI ARASINDA MSGSÜ SERAMİK VE CAM TASARIMI BÖLÜM BAŞKAN YARDIMCISI, 2008-2011 YILLARI ARASINDA SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRÜ OLARAK İDARİ GÖREV YAPMIŞTIR. ULUSLARARASI PLASTİK SANATLAR DERNEĞİ (AIAP-UNESCO) VE TÜRK SERAMİK DERNEĞİ ÜYESİDİR. HALEN MSGSÜ SERAMİK VE CAM TASARIMI BÖLÜMÜNDE ÖĞRETİM ÜYESİDİR. SANATÇI ÇALIŞMALARINI 2009'DAN İTİBAREN AĞIRLIKLIL OLARAK AVUSTURYA'DA EŞİYLE BİRLİKTE PAYLAŞTIĞI ATÖLYEDE SÜRDÜRMEKTEDİR. *Between the years 1998 and 2002 she taught on Ceramics-Glass and Tile Program in Istanbul University, Vocational School of Technical Sciences, and between the years 2002 and 2011 she taught in Ceramics Studio of Plastic Arts Department of Yeditepe University, Fine Arts Faculty. Between the years 2000-2002 and 2007-2012 she was assigned as Vice President of Ceramics and Glass Design Department of Mimar Sinan Fine Arts University, between the years 2008-2011 she served administrative as The Director of the Institute of Social Sciences. She is a member of Association of International Plastic Arts (AIAP-UNESCO) and Turkish Ceramics Association. She is still works as a professor at the Department of Ceramics and Glass Design in Mimar Sinan Fine Arts University. The artist continues her works mainly in a workshop that she shares with her husband located in Austria since 2009.*

"SIR REZİL DE EDER VEZİR DE!"

Derslerinizde öğrencilerinize yaşam-sanat bağlamında nasıl tavsiyelerde bulunursunuz?

Aslında yaşam da sanat da paralellikler gösterir. Yaşamımızın da eserimizin de mimarı sizsinizdir. Yaşamda zaman zaman elinizde olmayan olumsuzluklarla karşılaştığımızda bunlara dair yeni durumları oluşturacak seçimleriniz yine sizin elinizdedir. Bunun için temel donanımlara ihtiyacınız vardır; zaman, iyi ve kötü tecrübeler sizi daha donanımlı hale getirir. Seramikte de benzer bir durum söz konusu. Kullandığımız malzeme hakkında belirli temel bir donanımınız olması gerekir. Uygulamadan önce denemeniz lazım. Bazen de olumsuz sonuçlar sizin deneyim kazanmanıza yardımcı olur. En çok karşılaştığım sorunlardan biri şudur: Öğrenci koşarak elinde sır pişiriminden çıkmış parçayla gelir: "Katalogdaki örnekte sonuç böyle değildi. Ben böyle istemiyordum. Ne yapabilirim?" Ne yapabileceği konusunda önerilerde bulunduktan sonra takılmadan edemem: "Sır rezil de eder vezir de."

Bir eğitimci-sanatçı olarak sizce toplumda sanat eğitimi ne kadar önemlidir?

Aslında sanat eğitimi anaokulundan itibaren başlaması gereken bir süreç. Bu herkes sanatçı olmalı anlamına gelmiyor, kişisel gelişim ve farklı bir bakış açısı kazanmak adına önemli olduğuna inanıyorum. Bir sergide, eserin üzerindeki Almanca bir cümle beni çok etkilemişti: "Kültürün güneşi batarken cücelerin gölgesi uzun olur." Sanırım sanatın toplumdaki yerini özetleyecek güzel bir ifade...

Ekleme istedikleriniz...

Eğer bugün kayda değer bir noktaya gelebildiysem bunda öncelikle ailemin desteği, köklü bir kurumda her biri alanında isim yapmış usta isimlerden almış olduğum eğitimin büyük katkısı vardır. Ama tüm bunlara ilaveten atlanmaması gereken bir şey daha var: Her zaman yaptığım şeyin elimden geldiğince en iyisini yapmaya özen gösterdim ve gerçekten çok çalıştım.

In recent years, we also see these similar construction concepts of İstanbul started in other cities. However, for my opinion each city has its own different personality with the buildings stood from past. This doesn't mean, that we should rebuild new constructions by repeating old ones. On the contrary, it is possible to produce something new without leaving them behind. It is not only architectures' responsibility in this subject, of course city planning is also very important.

Nevertheless, it is also possible to see some promising applications with its different lines that are environment-friendly, that are not in such competition with the environment and other structures, the ones with very well thought functions, and the ones that we perceive as a work of art visually. I also closely follow and pretty like some of our architectures, who show successful efforts both in domestic boundaries and abroad. They are awarded for significant international awards with their works and their names are frequently mentioned among international arena. I am proud to see these successes.

"GLAZE COULD BOTH MAKE YOU OR BREAK YOU!"

Within your classes, what kind of advices you give to you students in the context of life and art?

In fact, both life and art show some parallels. You are the architect of your life and art. When you face with negative situations out of your control in your life, it is again on your hands to create new choices to handle with those negative situations. For this, you need some basic equipment, time and good and bead experiences you have makes you better equipped. It is similar in ceramics also. You have to have at least basic information about the material you use. You should first try it before applying. Sometimes, negative results help you to gain experience. This is one of the problems I mostly encounter: The student comes in a hurry with the piece came out of the glaze firing. "The result was not like this one in the example of the catalogue. I didn't want it to be like this. What can I do?" After giving advices, I can not resist to say that "Glaze could both make you or break you."

As an educator-artist, how important do you think art education in a community?

In fact, art education is a process that should start from the kindergarten. That doesn't mean that everybody should be an artist, I believe that it is important to gain a different perspective and personal development. In an exhibition, I was really impressed by a sentence in German written on a work: "While the sun of the culture is setting down, dwarfs have long shadows." I think it is a beautiful expression that sums up the part of the art in society...

Is there anything else you would like to add?

If I have reached to a remarkable point today, this is because of the support of my family first of all, then education, that I obtained from a rooted institution by distinguished names each of whom is on of the biggest in their fields, has a great contribution for me. However there is something else that must not be misses in addition to all of these: I have always tried hard to do my best and I have really worked hard.

VİTRA VE TSMD'DEN, ÇAĞDAŞ MİMARLIK KÜLTÜRÜNE KATKI

*Contribution to Contemporary
Architecture Culture by Vitra and TSMD*

VitrA ve Türk Serbest Mimarlar Derneği'nin (TSMD), 2000 yılından sonra üretilen farklı yapı türlerini eksen alarak, çağdaş mimarlıkta bellek oluşturulmasına katkıda bulunmak amacıyla geliştirdiği VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi projesi başladı. Mimarlık ve tasarım alanlarında uzmanlaşmış pek çok profesyonel, akademisyen ve öğrencinin, yapılardan yola çıkarak üretim yapmasına olanak tanıyan bir platform sunan dizi kapsamında; sergi, panel ve yayınlar gerçekleştirilecek.

VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi projesinin ticari yapılara odaklanan ilk sergisi, 7 Şubat-17 Mart 2012 tarihleri arasında Feyziye Mektepleri Vakfı'na ait Galeri Işık Teşvikiye'de izlenebilir. Küra-törlüğünü Mimar Saitali Köknar'ın yaptığı VitrA Çağdaş Mimarlık Dizisi Sunar: Mutluluk Fabrikaları adlı sergi, başta alışveriş merkezleri ve ofis binaları olmak üzere, her gün milyonlarca insanın saatlerini geçirdiği ticari yapılardaki günlük hayatı ve son 10 yıldaki dönüşümü ele alıyor. Ticari yapıları, binalar olmadan anlamaya çalışan mimarlık sergisinde, AVM ve ofis yapılarının gelecekte nasıl kullanılacağına cevap arayan mimarlık ve tasarım öğrencilerinin, 24 saatlik tasarım maratonunda ortaya çıkardığı yaratıcı projeler de izlenebiliyor.

2000 yılından bu yana üretilmiş ticari yapılardan oluşan bir seçkiye yer veren kitap ise sergiyle eşzamanlı olarak yayımlanıyor. Farklı şehirlerde hayata geçirilecek panel dizisi ise projenin tartışma platformunu oluşturuyor. İlk 7 Mart 2012'de İstanbul'da düzenlenecek panellerin, yılsonuna kadar farklı tema ve katılımcılarla Ankara, İzmir, Eskişehir, Kayseri ve Diyarbakır'da düzenlenmesi planlanıyor.

Projenin çatısını oluşturan vitracagdasmmimarlikdizisi.com adresindeki web sitesi üzerinden tüm etkinliklerle ilgili detaylı bilgiye ulaşılabilirken, yayınlar e-kitap formatında temin edilebiliyor.

VitrA Contemporary Architecture Series project developed by VitrA and Turkish Freelance Architects Association (TSMD) for contributing to formation of a memory in contemporary architecture on the axis of different types of buildings created after 2000, was launched. Exhibitions, panels and publications will be offered under the series presenting a platform, allowing production based on buildings by many professionals, academicians and students who are experts in the fields of architecture and design.

The first exhibition of VitrA Contemporary Architecture Series project focusing on commercial buildings may be viewed at Feyziye Schools Foundation's Galeri Işık Teşvikiye from February 7 until March 17, 2012. The exhibition titled VitrA Contemporary Architecture Series Presents: Happiness Factories, with Architect Saitali Köknar as curator, addresses the day-to-day life in commercial buildings in which millions of people spend their time every day, lead by shopping centers and office buildings and the transformation in the last decade. In the architecture exhibition trying to understand commercial structures without buildings, creative projects in the 24-hour design marathon by architecture and design students seeking an answer to how shopping centers and offices will be used in the future may also be viewed.

The book which offers a selection of commercial buildings created since 2000 is published simultaneously with the exhibition.

The panel series to be launched in different cities forms the project's discussion platform. The panels, the first one which will be held in Istanbul on March 7, 2012, are scheduled to be organized in Ankara, Izmir, Eskişehir, Kayseri and Diyarbakır until the end of the year with different themes and participants.

Detailed information on all events may be accessed through the website at vitracagdasmmimarlikdizisi.com, forming the framework of the project, with publications being available in e-book format.

SANAYİ VE ÜNİVERSİTE İŞBİRLİĞİNE ÖRNEK, YENİ BİR OLUŞUM: MSGSÜ-VİTRA SERAMİK SANAT ATÖLYESİ

*A MODEL FOR INDUSTRY AND
UNIVERSITY COLLABORATION,
A NEW FORMATION MSGSÜ-VİTRA
CERAMIC ART STUDIO*

MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ (MSGSÜ), SERAMİK VE CAM TA-SARIMI BÖLÜMÜ İLE ECZACIBAŞI BÜNYESİNDE UZUN YILLARDIR FAALİYETİNİ SÜRDÜREN VİTRA SERAMİK SANAT ATÖLYESİ'NİN SANATSAL İŞBİRLİĞİ YAPMA KARARI, KARŞILIKLI İMZALANAN BİR PROTOKOLLE HAYATA GEÇİRİLDİ. *The decision for artistic collaboration between Mimar Sinan Fine Arts University (MSGSÜ), Ceramic and Glass Design Department and Vitra Ceramic Art Studio, which has been operating for many years in Eczacıbaşı organization, was launched by a mutually signed protocol.*

Cumhuriyetin İlk Çağdaş Seramik Okulu

MSGSÜ Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü, 1930 yılında, Güzel Sanatlar Akademisi'nin Tezyinat Bölümü'ne bağlı olarak kuruldu. Öğretim kadrosunda kurucu olarak yer alan Prof. İsmail Hakkı Oygur'u, bir yıl sonra Prof. Vedat Ar izledi. Ardından, Bölüm Başkanlığı görevini de üstlenen hocalardan Prof. Sadi Diren 1964 yılında, Prof. Beril Anılanmert 1968 yılında öğretim kadrosuna katıldı. Prof. Tülin Ayta, Prof. Oktay Anılanmert, Öğr. Gör. Ünal Cimit, Öğr. Gör. Mustafa Özkan, Prof. Tülay Baytuğ, Prof. Hande Kura ve Öğr. Gör. Müçteba Kundul başta olmak üzere birçok değerli öğretim üyesi ve yardımcısının görev yaptığı bölümün adı, 2004 yılında "Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü" olarak değiştirildi. Bölüm Başkanlığı görevini, 2005 yılından bu yana Prof. Süleyman Aydan Belen'in sürdürdüğü bölümde; Prof. Gül Özturanlı, Prof. Meltem Kaya, Yrd. Doç. İrfan Aydın, Yrd. Doç. Dr. İlhan Hasdemir, Yrd. Doç. Lerzan Özer, Arş. Gör. Aygün Dinçer Kırca, Arş. Gör. Zehra Sözbir Köylü, Arş. Gör. Ayşe Kurşuncu, Arş. Gör. Hande Büyükatlı, Arş. Gör. Ayşe Balyemez kadrolu öğretim elemanı olarak görev yapıyor.

Kuruluşundan itibaren sanayi-üniversite işbirliğinin vazgeçilmez olduğunu benimseyen Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü, konuyla ilgili çeşitli girişimlerde bulundu; gerek staj aracılığıyla öğrencilerin seramik ve cam endüstrisinde çalışmasına imkân yaratıldı, gerekse açılan yeni derslerde sektörün ileri gelen yöneticileri öğrencilerle bir araya getirilerek, tecrübe ve bilgi aktarımı sağlandı. Bölümün bu konudaki çalışma ve deneyimleri, diğer üniversitelerin yeni kurulan Seramik Bölümleri tarafından da örnek alınarak benimsendi.

2001 yılında, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'ne bağlı olarak, "bilim, sanat, endüstri ve öğretim" alanlarında da destekleyici faaliyetlerde bulunmak amacıyla, Seramik Ürünler Araştırma ve Uygulama Merkezi - SERAM kuruldu.

Bölüm, kuruluşundan itibaren çağdaş seramik sanatını topluma tanıtmayı hedefleyen alanında önemli sergiler düzenlemiştir. Bunlardan bazıları sırası ile; 1967'de Güzel Sanatlar Akademisinde (s. DGSA, b. MSGSÜ) önderliğinde, İsmail Hakkı Oygur'ın öncülüğünde Uluslararası Seramik Akademisi'nin V. Genel

The First Contemporary Ceramic School of the Republic

MSGSÜ Ceramic and Glass Design Department was established in 1930 under the Decorations Department of Fine Arts Academy. Prof. Ismail Hakkı Oygur, who was the founding member of faculty, was followed by Vedat Ar a year later. Subsequently, Prof. Sadi Diren who took office as department head in 1964, and Prof. Beril Anılanmert in 1968 have joined the faculty staff. The name of the department where numerous valued academicians of faculty (such as Prof. Tülin Ayta, Prof. Oktay Anılanmert, Ünal Cimit, Mustafa Özkan, Prof. Tülay Baytuğ, Prof. Hande Kura ve Müçteba Kundul) served was changed in 2004 as "Ceramic and Glass Design Department". Since 2005, Prof. Süleyman Aydan Belen has been serving as department head, and in the department the other academicians and research associates are as follows: Prof. Gül Özturanlı, Prof. Meltem Kaya, Dr. İrfan Aydın, Dr. İlhan Hasdemir, Dr. Lerzan Özer, Aygün Dinçer Kırca, Zehra Sözbir Köylü, Ayşe Kurşuncu, Hande Büyükatlı, Ayşe Balyemez Ceramic and glass design department, which adopted the principle of industry-university collaboration is indispensable since its

Kurulu nedeniyle açılan Uluslararası Çağdaş Seramik Sergisi, 1970’te açılan “Çağdaş Fransız Seramik Sergisi”, 1992’de Beril Anılanmert’in öncülüğünde Uluslararası Seramik Akademisinin 36. Genel Kurulu nedeniyle iki eş zamanlı “Modern Türk Seramikleri” ve “Dünya Seramikçilerinin Diliyle / By The World Language of Ceramicist” sergileri ve 2007 yılında Süleyman Aydan Belen öncülüğünde düzenlenen “1930’lardan Günümüze Türk Seramik Sanatı” sergileridir.

MSGÜ Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü, Türkiye’de seramik alanındaki ilk eğitim kurumu olmanın yanı sıra, hem seramik sanatının belleğini oluşturan etkinliklerle, hem de yetiştirmekte olduğu sanatçı ve tasarımcılarla, Türk seramik sanatı ve tasarımında belirleyici rol oynamaya devam ediyor.

Seramik Endüstrisinde Çağdaş Sanatın Aydınlığı: Vitra Seramik sanatını kuruluşundan itibaren destekleyen, ülkemizin lider seramik üreticisi Vitra; 1950’lerin sonlarında Çağdaş Seramik Sanatçıları Derneği’nin kuruluşuna öncülük ederek, Mumhane’de bulunan laboratuvarını seramik sanatçılarına hizmetine sundu. Burada verilen meslek edindirme kursları, yetenekli gençleri seramiğe kazandırdı. Vitra ile yan yana çalışan Muhsin Demironat, Füreyâ Koral, Mediha Akarsu gibi ustaların yönlendirmesiyle, seramiğe ilgiyi özendiren yarışmalar düzenlendi, Atilla Galatalı ve Alev Ebüzziya gibi değerli sanatçıların seramik dünyasına katılması sağlandı.

1957 yılında İstanbul Kartal’da, o zamanki adıyla Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Seramik Fabrikaları’nın “El Sanatları” kısmı Burhan Toprak yönetiminde; “Klasik Türk Çiniciliği Atölyesi”, “İzmit Tipi Sıraltı Dekor Atölyesi” ve “Modern Sanat Atölyesi” ise Muhsin Demironat yönetiminde çalışmalarını sürdürüyordu. Modern Sanat Atölyesi; Alev Ebüzziya, Alev İlkin, Ali Teoman Germaner, Candeğer Furtun, Cevdet Altuğ, Erdoğan Ersen, Melike Abasıyanık, Nasip İyem, Türker Özdoğan ve Tüzüm Kızılcın gibi, seramik sanatının gelişimine ışık tutan birçok sanatçıya ev sahipliği yaptı. Daha sonraki yıllarda, Kartal’da Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Seramik Fabrikaları A.Ş. bünyesinde, Belma ve Sadi Diren yönetiminde faaliyet gösteren “Hediye ve Sofra Seramikleri Fabrikası”nda çalışan Ünal Cimit, Yaşar Çallı ve Büldan Seka gibi sanatçılar, dönemin en nadide eserlerini üretti.

1997 yılında, Vitra Kartal Tesisleri’nde seramik sanatçılarına kapılarını açan Vitra Seramik Sanat Atölyesi, eski Modern Sanat Atölyesi’nin uzantısı olarak aynı ilkeyi benimsedi, seramik sanatçılarına en büyük destekçisi ve buluşma noktası haline geldi. Reyhan Gürses yönetiminde geçen 15 yıllık süreçte, 100’ü aşkın sanatçının çalışmalarıyla bıraktığı izler, “Kişisel İzler” sergilerine hayat verdi. 1998’den başlayarak gelenekselleşen “Kişisel İzler” sergileri; İstanbul’un yanı sıra Ankara, Gaziantep, Kocaeli, Eskişehir, Bursa, Muğla, İzmir gibi kentlerde ve Letonya Riga’da açılarak, on binlerce sanatseveri seramiğin büyüyle buluşturdu. Seri kapsamında 7 ayrı dönemde düzenlenen sergilerde; Ayfer Karamani, Jale Yılmazbaşar, Güngör Güner, Erdiç Bakla, Beril Anılanmert, Bingül Başarır, İlgi Adalan, Tüzüm Kızılcın,

inception, took various initiatives regarding the matter; through internships, opportunities were created for students to work in the ceramic and glass industry, and also experience and knowledge transfer was made possible bringing together the leading executives of the industry with students in new courses that were opened. The activities and experience of the department in this regard was also taken as a model and adopted by the newly founded Ceramic Departments of the other universities as well.

The Department has organized a series of exhibitions for introducing the modern ceramic art: International Modern Ceramic Art Exhibition in 1967 led by İsmail Hakkı Oygur on the occasion of the opening of 5th General Assembly of the International Ceramic Academy organized by the Fine Arts Academy, “Modern French Ceramic Exhibition” in 1970, “Modern Turkish Ceramics”, and “By The Language of Ceramicist” exhibitions in 1992, led by Beril Anılanmert and on the occasion of the 36th General Assembly of the International Ceramic Academy, “Turkish Ceramic Art Since 1930s”

Sadi Diren gibi Türk seramik sanatının usta isimlerinin yanı sıra, yurtdışından gelen konuk sanatçılar ve yetenekli gençler de yer aldı. Seramiğin diğer sanat disiplinleriyle ilişkisini güçlendirmek ve toplumun daha geniş kitlelerini seramik sanatıyla buluşturmak düşüncesi, Vitra Seramik Sanat Atölyesi'ni disiplinlerarası sergiler düzenlemeye yöneltti. İlk başlarda her yıl düzenlenen Kişisel İzler Sergileri, sonraki yıllarda atölyenin disiplinlerarası sergileriyle dönüşümlü olarak yapılmaya başlandı. Bu kapsamda gerçekleştirilen disiplinlerarası ilk etkinlikte, ressamlar seramikle buluşturuldu. 2000 yılında "Tuvalden Toprağa" adıyla Bodrum Kalesi'nde gerçekleştirilen sergide; Devrim Erbil, Süleyman Saim Tekcan, Aydın Ayan, Ender Güzey, Hanefi Yeter, Yunus Tonkuş, Maria Sezer, Merih Akçam ve Sadık Altınok gibi sanatçılar, atölyede gerçekleştirdikleri seramik çalışmalarını yer aldı.

2003 yılında "Çizgi Kahramanlar Sokakta" adıyla yapılan sergi; Oğuz Aral, Turhan Selçuk, Bedri Koraman, Latif Demirci, Gürbüz Doğan Ekşioğlu, Tan Oral, İrfan Sayar, Kenan Yazar, Selçuk

led by Süleyman Aydan Belen. In 2001, under Mimar Sinan Fine Arts University, Ceramic Products Research and Application Center – SERAM – was set up to pursue supporting activities in the fields of "science, art, industry and education" as well. MSGSÜ Ceramic and Glass Design Department continues to play the determining role in the art and design of Turkish ceramics both with activities forming the memory of the art of ceramics and also with fine artists and designers it has been producing, in addition to being the first educational institution in the field of ceramics in Turkey.

Representation of Contemporary Art in the Ceramic Industry: Vitra

Our country's leading ceramic producer Vitra, which has been supporting the art of ceramics since its inception, pioneering the foundation of Contemporary Ceramic Fine Artists Association in late 1950s, offered its laboratory at Mumhane to serve ceramic fine artists. The occupation acquisition courses offered at this venue introduced talented youth to the field of ceramics. Under the guidance of masters like Muhsin Demironat, Füreyya Koral and Mediha Akarsu working side by side with Vitra, competitions encouraging interest in ceramics were held, being instrumental in introduction to the world of industry of valued fine artists like Atilla Galatalı and Alev Ebüzziya.

In 1957 at Istanbul, Kartal, the handicrafts department of Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Ceramic Factories as named then was continuing with its activities under the direction of Burhan Toprak and "Classic Turkish Çini Making Studio", "Iznik Type Underglaze Decor Workshop" and "Modern Art Studio" under the direction of Muhsin Demironat. Modern Art Studio played host to numerous artists paving the way for development of art of ceramics like Alev Ebüzziya, Alev İlkin, Ali Teoman Germaner, Candeğer Furtun, Cevdet Altuğ, Erdoğan Ersen, Melike Abasıyanık, Nasip İyem, Türker Özdoğan and Tüzüm Kızılcan. In later years, artists like Ünal Cimit, Yaşar Çallı and Büldan Seka, who worked at "Gift and Tableware Ceramic Plant" operating under the direction of Belma and Sadi Diren at Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Seramik Fabrikaları A.Ş. in Kartal, produced the rarest works of the period.

Vitra Ceramic Art Studio, opening its doors to ceramic fine artists at Vitra Kartal Plant in 1997, adopted the same principle as the extension of the former modern art studio, turning into the greatest supporter and meeting point of ceramic fine artists. In this period of 15 years, which was spent under the direction of Reyhan Gürses, the impressions left by more than 100 artists with their work gave life to "Personal Traces" exhibitions. The "Personal Traces" exhibitions, traditionalized starting from 1998, introduced ten thousands of art lovers to the magic of ceramics in cities like Ankara, Gaziantep, Kocaeli, Eskişehir, Bursa, Muğla and Izmir in addition to Istanbul and Riga in Latvia. At the shows held in 7 different periods as part of the series; in addition to master names of Turkish ceramic art like Ayfer Karamani, Jale Yılmazbaşar, Güngör Güner, Erdiç Bakla, Beril Anılanmert, Bingül Başarır, İlgi Adalan, Tüzüm Kızılcan and Sadi Diren, guest artists from abroad and talented youth were also featured. The idea of reinforcing ceramic's

Erdem, Metin Üstündağ, Bahadır Baruter, Beral Madra, Salih Memecan, Feridun Oral gibi karikatürist ve çizerlerimizi seramikle buluşturmakla kalmadı; Vitra Seramik Sanat Atölyesi'ni geniş halk kitleleriyle bir araya getirmeyi başardı. Disiplinler arası sergi dizisinin sonuncusu, 2006 yılında edebiyat ve seramiğin buluşması şeklinde gerçekleştirildi. Atölyenin "Satır Aralarından Seramiğe" adlı projede; Türk edebiyatının Yaşar Kemal, Orhan Pamuk, Adalet Ağaoğlu, İnci Aral, Fıruzan, Selim İleri, Can Dündar, Murathan Mungan, Sulhi Dölek, Kürşat Başar, Tuna Kiremitçi, Nazlı Eray, Latife Tekin ve Mehmet Zaman Saçlıoğlu gibi değerli isimleri yer aldı.

Seramik Alanında Sanayi-Üniversite İşbirliğine Bir Örnek
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, 1983'te, merkezi İsviçre Cenevre'de bulunan "International Ceramic Academy (IAC)" – Uluslararası Seramik Akademisi üyeliğine Türkiye'den kabul edilen ilk eğitim kurumu oldu. Vitra Seramik Sanat Atölyesi ise seramik sanatına verdiği destekten ötürü, 2000 yılında Uluslararası Seramik Akademisi'nin üyeleri arasına kabul edildi. Biri eğitimde diğeri sektörde öncü iki kurumun işbirliğiyle oluşturulan MSGSÜ-Vitra Seramik Sanat Atölyesi, esas olarak; üniversite öğrencileri ile seramik sanatçıların bir araya getirerek, sanatsal gelişimlerine katkı sağlamayı ve bakış açılarını genişletmeyi amaçlıyor. MSGSÜ-Vitra Seramik Sanat Atölyesi, her yıl 2 yabancı ve 2 Türk sanatçının davet edilmesini öngörüyor. MSGSÜ-Vitra Seramik Sanat Atölyesi'nde 16-30 Nisan 2012 tarihleri arasında çalışacak olan, Norveçli seramik sanatçısı Ole Lislerud, atölyenin ilk davetli sanatçısı olacaktır. Davetlilerin dışında katılımcı olmak isteyen sanatçılara da imkân sağlanarak; sanatsal özgeçmişlerini içeren dosyaların Danışma Kurulu'nca uygun bulması halinde, çalışma mekânı olarak üniversitenin seramik atölyelerini kullanmaları mümkün oluyor. Bu sanatçılara, 2 hafta süreyle atölyede çalışabilmeleri için gerekli destek sağlanıyor. Atölyede çalışan sanatçıların eserleri, yılda bir kez MSGSÜ Tophane-i Amire Binası'nda sergileniyor. Ayrıca, Üniversite bünyesinde "MSGSÜ-Vitra Çalıştayları" düzenlenmesi de planlanıyor. MSGSÜ, Seramik ve Cam Tasarımı Bölümü ile Vitra Seramik Sanat Atölyesi arasında yapılan protokolle, bundan böyle adı "MSGSÜ - Vitra Seramik Sanat Atölyesi" olarak anılacak mekânda gerçekleştirilecek etkinlikler, bu iki köklü kurumun geçmişte yaptığı çalışmaların referansını taşıyacak.

relationships with other art disciplines and to bring broader masses of the population together with ceramics led Vitra's Ceramic Art Studio to organize interdisciplinary exhibitions. Personal Traces Exhibitions, which were held yearly at the beginning, in subsequent years started to be held staggered with the interdisciplinary shows of the studio. At the first interdisciplinary event held in this regard, painters were introduced to ceramics. At the exhibition held at Bodrum fort in 2000 under the title of "From the Canvas to Earth", artists like Devrim Erbil, Süleyman Saim Tekcan, Aydın Ayan, Ender Güzey, Hanefi Yeter, Yunus Tonkuş, Maria Sezer, Merih Akçam and Sadık Altınok took part with their ceramic works produced at the studio. The exhibition, which was held under the title "Cartoon Characters on the Road" in 2003, not only introduced our cartoonist and drawers like Oğuz Aral, Turhan Selçuk, Bedri Koraman, Latif Demirci, Gürbüz Doğan Ekşioglu, Tan Oral, İrfan Sayar, Kenan Yarar, Selçuk Erdem, Metin Üstündağ, Bahadır Baruter, Beral Madra, Salih Memecan and Feridun Oral to ceramics, also the show managed to bring broad masses together with Vitra Ceramic Art Studio. The last one of the series of interdisciplinary exhibitions was held in 2006 as the meeting of literature and ceramics. In the studio's project titled "From between the Lines to Ceramic", valued names like Yaşar Kemal, Orhan Pamuk, Adalet Ağaoğlu, İnci Aral, Fıruzan, Selim İleri, Can Dündar, Murathan Mungan, Sulhi Dölek, Kürşat Başar, Tuna Kiremitçi, Nazlı Eray, Latife Tekin and Mehmet Zaman Saçlıoğlu of Turkish literature were featured.

A Model for Industry-University Collaboration in the Field of Ceramics

Mimar Sinan Fine Arts University was the first educational institution admitted from Turkey as member of "International Ceramic Academy (IAC)" based in Geneva, Switzerland in 1983. Vitra Ceramic Art Studio was admitted as a member of International Ceramic Academy in 2000 due to its support to the art of ceramics. MSGSÜ-Vitra Ceramic Art Studio formed through collaboration of two pioneer institutions; one in education, the other in the industry, basically seeks to bring together university students and ceramic artists, contributing to their artistic development and expanding their perspectives. MSGSÜ-Vitra Ceramic Art Studio plans 2 foreign and 2 Turkish fine artists to be invited each year. Norwegian ceramic artist Ole Lislerud, who is going to work at MSGSU-Vitra Ceramic art Studio between 16-30 April 2012 will be the first invited artist of the studio." Opportunities will also be provided to fine artists wishing to participate outside the invitees; if their files containing their art c.v.s are approved by advisory committee, it will be possible for them to use the university ceramic studios as working venues. Necessary support is provided to such artists to work at the studio for 2 weeks. The works of the fine artist working at the studio are put on display at MSGSÜ Tophane-i Amire Building once a year. Also, it is planned that "MSGSÜ-Vitra Workshops" will be held within the University organization. Under the protocol signed between MSGSÜ Ceramic and Glass Department and Vitra Ceramic Art Studio; from now on, events to be held at the venue to be named "MSGSÜ – Vitra Ceramic Art Studio" will bear the reference of previous works by these two deep rooted institutions.

TÜRK YAPI SEKTÖRÜNÜN VE BÖLGENİN EN BÜYÜK BULUŞMASI

MOSBUILD
Fuarı'ndayız.
10 - 13 Nisan
MOSKOVA
RUSYA

35. TURKEYBUILD

YAPI FUARI İSTANBUL

YAPI, İNŞAAT MALZEMELERİ VE TEKNOLOJİLERİ

2 - 6 MAYIS 2012

TÜYAP FUAR VE KONGRE MERKEZİ

Yapı Fuarı
katılımcıları
aynı zamanda
Yapı Kataloğu'nda

Konuk
Ülke
Almanya

www.yapifuari.com.tr

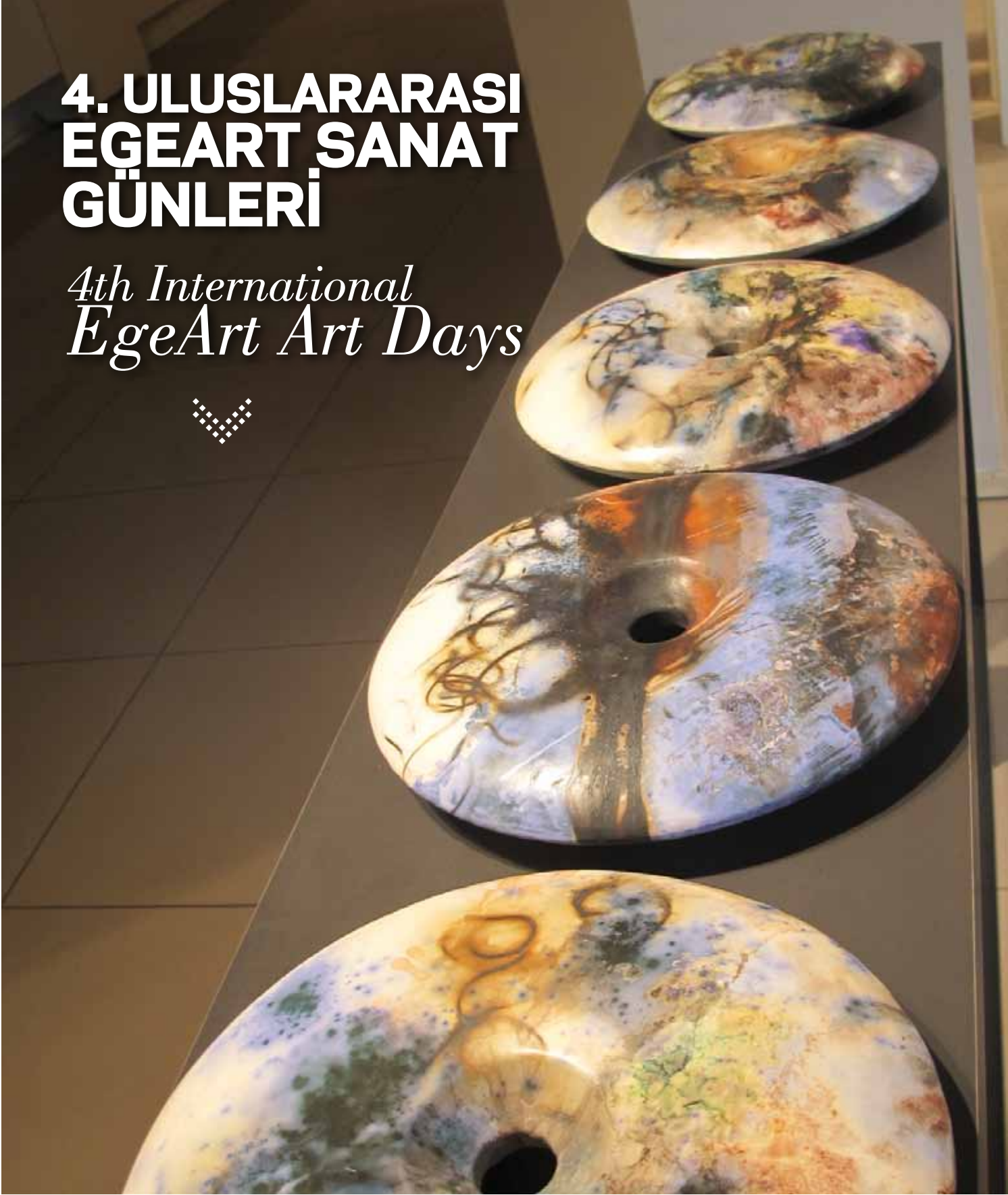
www.turkeybuild.com.tr

YEİM FUAR
EXHIBITIONS

4. ULUSLARARASI EGEART SANAT GÜNLERİ

*4th International
EgeArt Art Days*

EGE ÜNİVERSİTESİ; BİLİM VE TEKNOLOJİ ALANINDA YAPTIĞI ÇALIŞMALARIN YANI SIRA, SANATIN TOPLUMSAL YAŞAM VE EĞİTİM AÇISINDAN ÖNEMİNİ GÖZETEREK, SANATA VE KÜLTÜREL FAALİYETLERE BÜYÜK ÖNEM VERMEKTEDİR. *Ege University, in addition to its activities in the fields of science and technology, is placing great importance on art and cultural activities, considering the significance of art in terms of social life and education.*

Bu düşünceden hareketle, Üniversitemiz öncülüğünde 9 – 25 Aralık 2011 tarihleri arasında düzenlenen; çeşitli kurum, kuruluş ve kişilerin desteği ile hayat bulan “4. Uluslararası EgeArt Sanat Günleri” kentimizde sanat adına farklı bir atmosferin oluşmasına katkı sağlamıştır. 4. Uluslararası EgeArt Sanat Günleri, İzmir’in 19 farklı noktasındaki kültür ve sanat merkezinde gerçekleştirilerek tüm sanatseverlerin sanat belleğini zenginleştirmiştir.

4. Uluslararası EgeArt Sanat Günleri’nde seramik sanat dalında açılan sergiler aşağıdadır:

“Tarihte Yolculuk” Çömlekten Sanat Objesine...

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı İzmir Arkeoloji Müzesi’nde açılan “Tarihte Yolculuk” Çömlekten Sanat Objesine... adlı seramik sergisi, Türkiye’de ve dünyada seramik sanatına damga vurmuş 45 usta sanatçının eserlerinden oluşmuştur. Ege Üniversitesi tarafından 9-25 Aralık 2011 tarihleri arasında organize edilen 4. Uluslararası EgeArt Sanat Günleri’nde bu yıl ilk kez İzmir Arkeoloji Müzesi de yer aldı... T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın özel onayı ile sergi alanı olarak tahsis edilen müzede; Küratör M. Tüzüm KIZILCAN’ın düzenlediği “Tarihte Yolculuk” Çömlekten Sanat Objesine... adlı sergide, müzenin eserleri ile birlikte seramiğin Türkiye’deki en büyük ustaları ve yetiştirdikleri genç ustaların eserleri bir araya geldi. Deneyimli sanatçıları genç sanatçılarla karşılaştırarak deneyimlerin paylaşılmasına olanak sağlayan, usta, çırak ilişkisinin oluşturacağı tamşıklıkları gündeme taşıyan EgeArt; İzmir’de sanat kavramının anlaşılmasına öncülük ediyor...

Starting from this point, “4th International EgeArt Art Days” launched with support from various agencies, organizations and individuals held from December 9 to 25, 2011 under the leadership of our University, has contributed to formation of a different atmosphere in the name of art in our city. 4th International EgeArt Art Days was held at culture and art centers in 19 different points of İzmir, enriching the art memory of all art lovers.

The exhibitions held in the field of ceramic art at 4th International EgeArt Art Days are as follows:

“Journey in History” from Pots to Art Objects...

The ceramic show titled “Journey in History” from Pots to Art Objects... held at Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism İzmir Archaeology Museum comprise the works of 45 master artists who have made their mark on the art of ceramics in Turkey and globally... This year, for the first time, İzmir Archaeology Museum also took part in the 4th International EgeArt Art Days organized from December 9 to 25, 2011 by Ege University...

At the museum allocated as an exhibition area with special approval of Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism, the exhibition titled “Journey in History” from Pots to Art Objects...

Katılan Sanatçılar:

Aygün Dinçer Kırca (Mimar Sinan Üniversitesi), Ayşe Kurşuncu (Mimar Sinan Üniversitesi), Ayşegül Türedi Özen, A.Feyza Çakır Özgündoğdu (On Dokuz Mayıs Üniversitesi), Beril Anılanmert (Işık Üniversitesi), Burcu Öztürk Karabey (Hacettepe Üniversitesi), Candan Güngör (Dokuz Eylül Üniversitesi), Cemalettin Sevim (Anadolu Üniversitesi), Elif Aydoğdu Ağatekin (Bilecik Üniversitesi), Enver Güner (Akdeniz Üniversitesi), Erdiç Bakla, Ferhan Taylan Erder (Bilkent Üniversitesi), Füsün Çövenoğlu (Dokuz Eylül Üniversitesi), Güngör Güner, H. Fazıl Ercan (İnönü Üniversitesi), Halil Yoleri (Dokuz Eylül Üniversitesi), Hasan Şahbaz (Afyon Kocatepe Üniversitesi), Hasan Başkırkan (Anadolu Üniversitesi), Hikmet Serdar Mutlu (İnönü Üniversitesi), Hüseyin Özçelik (Hacettepe Üniversitesi), İlhan Marasalı (Hacettepe Üniversitesi), İrfan Aydın (Mimar Sinan Üniversitesi), İsmail Yardımcı (Uşak Üniversitesi), Kaan Canduran (Erciyes Üniversitesi), Kemal Uludağ (Anadolu Üniversitesi), Kemal Tizgöl (Akdeniz Üniversitesi), M. Doğan Özgündoğdu (Hacettepe Üniversitesi), M. Fatih Karagül (Onsekiz Mart Üniversitesi), Mehmet Kutlu, Meltem Kaya Ertl (Mimar Sinan Üniversitesi), Mustafa Tunçalp, Mutlu Başkaya Yağcı (Hacettepe Üniversitesi), N. Lerzan Özer (Mimar Sinan Üniversitesi), Nalan Danabaş (Marmara Üniversitesi), Nusret Algan (Mersin Üniversitesi), Oya Uzuner (Anadolu Üniversitesi), Ödül Işıttan (ODTÜ), Ömer Görkem (Uşak Üniversitesi), Ömür Tokgöz, Reyhan Gürses, Sadettin Aygün (Anadolu Üniversitesi), Sevim Çizer (Dokuz Eylül Üniversitesi), Sıdıka Sibel Sevim (Anadolu Üniversitesi), Şeyma Bobaroğlu (Marmara Üniversitesi), Tuğrul Emre Feyzoğlu (Hacettepe Üniversitesi), Yasemin Yarol (Atatürk Üniversitesi), Zehra Çobanlı (Anadolu Üniversitesi)

organized by Curator M. Tüzüm KIZILCAN in conjunction with the works of the museum, the works of the greatest masters in Turkey and the young craftsmen they developed came together. Allowing sharing of experiences, bringing together experienced artists with young ones and making the acquaintances created by master-apprentice relationship topical, EgeArt is pioneering in the concept of art being understood in Izmir...

Participating Fine Artists:

Aygün Dinçer Kırca (Mimar Sinan University), Ayşe Kurşuncu (Mimar Sinan University), Ayşegül Türedi Özen, A.Feyza Çakır Özgündoğdu (On Dokuz Mayıs University), Beril Anılanmert (Işık University), Burcu Öztürk Karabey (Hacettepe University), Candan Güngör (Dokuz Eylül University), Cemalettin Sevim (Anadolu University), Elif Aydoğdu Ağatekin (Bilecik University), Enver Güner (Akdeniz University), Erdiç Bakla, Ferhan Taylan Erder (Bilkent University), Füsün Çövenoğlu (Dokuz Eylül University), Güngör Güner, H. Fazıl Ercan (İnönü University), Halil Yoleri (Dokuz Eylül University), Hasan Şahbaz (Afyon Kocatepe University), Hasan Başkırkan (Anadolu University), Hikmet Serdar Mutlu (İnönü University), Hüseyin Özçelik (Hacettepe University), İlhan Marasalı (Hacettepe University), İrfan Aydın (Mimar Sinan University), İsmail Yardımcı (Uşak University), Kaan Canduran (Erciyes University), Kemal Uludağ (Anadolu University), Kemal Tizgöl (Akdeniz University), M. Doğan Özgündoğdu (Hacettepe University), M. Fatih Karagül (Onsekiz Mart University), Mehmet Kutlu, Meltem Kaya Ertl (Mimar Sinan University), Mustafa Tunçalp, Mutlu Başkaya Yağcı (Hacettepe University), N. Lerzan Özer (Mimar Sinan University), Nalan Danabaş (Marmara University), Nusret Algan (Mersin

Antik Dünya ile Çağdaş Dünyayı Buluşturan Erdiñ Bakla

İBB Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi'nde, "Göbeklitepe Rüzgarı" adlı seramik sergisi, Prof. Erdiñ Bakla'nın eserlerinden oluşmuştur. Arkeoloji dünyasının en büyük keşiflerinden biri olan Göbekli Tepe Höyüğü, 1963 yılında bu alanda bir vatandaşın bir oymalı taş bulması ve onu müzeye götürmesi ile fark edildi. 1995 yılından beri yapılan kazılar sonucunda ortaya çıkan mimari eserler ortalama MÖ. 9.600'e tarihlenmiştir. Ayrıca bu kazılar sonucunda bu yerleşimin dünyanın bilinen en eski ve en büyük tapınma alanı olduğu görülmüştür. Avcı-toplayıcı olan ve çevresindeki hayvanları bile evcilleştiremeyen Taş Devri insanının şehir hayatına geçmeden tapınak inşa etmiş olduğunu gösteren örnek olması açısından arkeoloji dünyası adına önemli bir buluş olan Göbekli Tepe, MS 21. yy. da ortalama 12.000 yıl sonra Erdiñ Bakla'nın eserlerinde hayat buluyor. Dinin Doğduğu Yer Göbekli Tepe'yi, bu kez antik çağ modern dünyaya taşıyan Erdiñ Bakla'nın eserlerinde izleyeceğiz. Prof. Erdiñ Bakla, sanatsal seramiğin en üst noktasında bulunan isimlerden biri. Erdiñ Bakla'nın 1960'lı yıllarda başlayan ve kesintisiz olarak süren sanat yaşamı, bir akademisyen olması dolayısıyla çok araştırmacıdır. İznik Çiniciliği, Tophane Lüleciliği ve Çanakkale seramikleriyle ilgilenmiş ve araştırmalar yapmış olan Bakla'ya göre; eski çini ve çömlek ustalarının sanatlarındaki teknik ve estetik gizleri öğrenmek için uzun çalışma dönemlerine ihtiyaç vardır. Bakla Hitit Rüzgarı, Troia Rüzgarı, Göbekli Tepe çalışmaları ile araştırmacı kimliğini de sunan arkeolojinin gizemli dünyasını seramik sanatı ile birleştiren büyük bir seramik sanatçısıdır.

University), Oya Uzuner (Anadolu University), Ödül Işıman (ODTÜ), Ömer Görkem (Uşak University), Ömür Tokgöz, Reyhan Gürses, Sadettin Aygün (Anadolu University), Sevim Çizer (Dokuz Eylül University), Sıdıka Sibel Sevim (Anadolu University), Şeyma Bobaroğlu (Marmara University), Tuğrul Emre Feyzoğlu (Hacettepe University), Yasemin Yarol (Atatürk University), Zehra Çobanlı (Anadolu University)

Erdiñ Bakla Brings the Antique World and Contemporary World Together

The ceramic show titled "Göbeklitepe Rüzgarı" at İBB Ahmed Adnan Saygun Art Center comprises the works of Prof. Erdiñ Bakla. Göbeklitepe Tumulus, one of the greatest discoveries of the world of archaeology, was noticed when a citizen found a carved stone in this area and took it to the museum in 1963. The architectural artifacts unearthed as a result of excavations held since 1975 are dated to circa 9,600 B.C. Also, as a result of these excavations, it was observed that this settlement was the oldest and largest worship area of the world. Göbeklitepe; which is an important discovery in the name of the world of archaeology as a specimen showing that the Stone Age man who was a hunter-collector and couldn't even domesticate the animals around him has built temples before moving to city life, comes to life in the works of Erdiñ Bakla almost 12,000 years later in 21st century A.D. This time, we will observe Göbekli Tepe where religion was born in the works of Erdiñ Bakla who carries the antique age to the modern world. Prof. Erdiñ Bakla is one of the names at the top point of artistic ceramics. The art life of Erdiñ Bakla, which started in 1960s continuing without interruption, is very researching due to his being an academician. According to Bakla, who has been interested in and done research on Iznik Çini making, Tophane Lüle Making and Çanakkale ceramic ware, long periods of study are needed to learn the technique and aesthetic mysteries in the art of old çini and pottery craftsmen. Bakla is a great ceramic fine artist with his Troya Wind and Göbekli Tepe activities, bringing together the mysterious world of archaeology with the art of ceramics.

DiğER SERGİLER Other Exhibitions

- İşsanat İzmir Galerisi'nde açılan "Cam Dünyamız" adlı sergi, Cam Ocağı Vakfı üyesi olan 35 sanatçının eserlerinden oluşmuştur.
- Adnan Franko Sanat Galerisi'nde açılan "2. Buluşma" adlı seramik sergisi, Eczacıbaşı Vitra Seramik Atölyesi sanatçıların eserlerinden oluşmuştur.
- EÜ Ege Meslek Yüksekokulu Sanat Galerisi'nde açılan "Nev-i Şahsına Münhasır" adlı seramik sergisi gelecek vaat eden genç seramik sanatçısı Toygan EREN'in eserlerinden oluşmuştur.
- "Nev-i Şahsına Münhasır dediğimiz şeylerin bazı özelliklerini anlamak için çoğu zaman onları sorgulamaktan vazgeçeriz. Genelde olumsuz bir ifade biçimi de olsa; kendisi gibi olabilmesine içten içe hayranlık duyar ve onu kabulleniriz." (Toygan EREN)
- The exhibition titled "Our World of Glass" opened at İşsanat Izmir Gallery comprises the works of 35 artists who are members of Cam Ocağı Foundation.
- The ceramic show titled "2nd Meeting" held at Adnan Franko Art Gallery comprises the works of Eczacıbaşı Vitra Seramik Studio artists.
- The ceramic show titled "Sui Generis" opened at EÜ Ege Vocational Higher School Art Gallery comprises the works of Toygan EREN, a young ceramic artist with a promising future.
- "To understand certain properties of things we call Sui Generis, mostly we give up inquiring them. Although it is a negative style of expression in general, we intuitively admire and accept that it can be as they are" (Toygan EREN)

İZNİK ADALET SARAYI PANOLARI

Iznik Justice Palace murals

Panolar 2011 yılında İznik Cumhuriyet Başsavcısı Alper Taşkiran'ın ricası üzerine İznik Adalet Sarayı iç mekân merdiven sahanlığına, şamotlu çamurdan tek parça artistik seramik olarak serbest şekillendirme tekniği ile yapılmıştır. Panoların tasarım ve uygulaması Uludağ Üniversitesi İznik Meslek Yüksek Okulu Öğretim Görevlisi Ayça Eren'e aittir. Sosyal sorumluluk projesi olarak yapılmıştır.

Pano Adalet: Pano Adalet'te, adaleti simgeleyen kocaman dengede bir terazinin himayesinde olan İznik'teki yaşam betimlenmektedir. Panoyu tam ortadan ikiye bölen ve teraziye dengede tutmaya yardımcı olan adaletin kılıcı güçlü bir el ile kavranmaktadır. Pano İznik'in tarihi ve kültürel dokusu, yerel geçim kaynaklarını anlatan semboller kullanılmıştır. (4x3 metre ebatlarındadır.)

Pano Üzüm Bağları: İznik'in meşhur üzüm bağlarını sembolize eden üzüm ağacından oluşmaktadır. Osmanlı Padişahları savaş zamanında bağdan geçerken kopardığı üzüm salkımı yerine tuğralı altın para bırakırdı. Hangi ortamda ve konumda olursa olsun etik ve vicdanlı davranmanın önemine dikkat çekilmektedir. (1x1,5 metre ebatlarındadır)

Pano İznik Gölü: İznik'e hayat veren İznik Gölü ve O'nun bereketli balıkları betimlenmektedir. İznik Çinileri'nde çokça kullanılan kalyon figürü ile gölün güzelliği vurgulanmak istenmiştir. (1x1 metre ebatlarındadır)

Murals are built by free shaping as monolithic artistic ceramic from chamotte clay on the interior landing of Iznik Justice Palace at the request of Iznik Chief Public Prosecutor for the Republic Alper Taşkiran in 2011. The design and application of the murals are by Ayça Eren, Uludağ University Iznik Professional Higher School Instructor. It is a social responsibility project.

Mural Justice: *In Mural Justice, life in Iznik under a giant scale at equilibrium symbolizing justice is depicted. The sword of justice dividing the mural into two, right at the middle, assisting the scale to be kept at equilibrium is gripped by a powerful hand. Symbols explaining the history, cultural texture and local means of making a living of Iznik are used in the mural (Size 4x3 meters).*

Mural Vineyards: *This is formed of grape tree symbolizing the famed vineyards of Iznik. Ottoman Sultans used to leave a gold coin with tuğra in place of the bunch of grapes they picked when passing through the vineyard at wartime. This draws attention to the significance of ethical and conscientious behavior regardless of the setting and position (1x1.5 meters in size).*

Mural Iznik Lake: *Here, Iznik Lake giving life to Iznik and its fertile fish are depicted. The beauty of the lake is sought to be underscored with the galleon figure often used in Iznik çinis (1x1 size).*

**Duravit, banyolara
hayat verdi.**

Priceless!

Turkey produced ceramics long
before the world used money.

Graniser seramik'ten yaşam alanlarınız için
dijital yer ve duvar seramik çözümleri.

EMPARADOR'dan çok daha fazlası...

HiCoat
Nano Teknolojisi

Ege Seramik tarafından uygulanmaya başlanılan HiCoat nano kaplama yöntemiyle, seramik yüzeyinin parlatılması esnasında açılan gözeneklere giren kimyasal malzeme, reaksiyon gerçekleştirerek yüzeyde leke ve iz dayanımını artırır.

Nanosilikat tanecikleri içeren kaplamaların kolay çizilebilir yüzeylere uygulanması sertliklerini arttırarak kullanım alanlarını genişletir aşınmaya karşı direnç kazandırır. Ayrıca parlak ve kaygan olan yüzeylere kaplamanın uygulanmasıyla su itici bir yüzey oluşturulabilir ve ıslak zeminlerde kaymaya karşı bir direnç sağlanır.

Evlerimizde özellikle mutfaklarımızda çok yaygın kullanım alanı bulan seramikler salça, kahve, ketçap gibi kolay leke yapan gıda maddeleriyle temas ettiklerinde temizlenmesi zor izler bırakırlar. Bu maddeler seramik yapısında bulunan farklı boyutlardaki gözeneklerin içini doldurarak temizlenmelerini engeller. Nano kaplama uygulamasıyla, seramik yüzeyi ince camsı, hidrofob (su sevmez) özellikte sentezlenen bir silika tabakası ile kaplanarak bu gözenekler kapatılır, yüzey pürüzsüzleştirilir ve lekelerin ve bakterilerin oluşması engellenir.